

BERXWEDAN

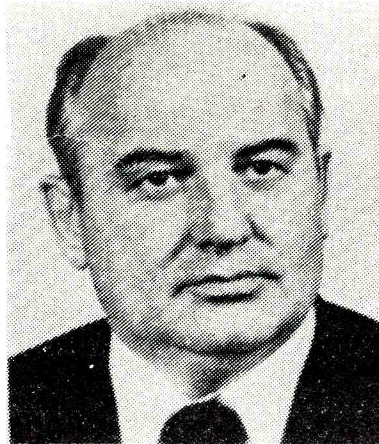
BERXWEDAN JÎYANE

Sayı: 8/Mart 1985/1.50.-DM.

SSCB DEVLET BAŞKANI VE SBKP GENEL SEKRETERİ K.U. ÇERNENKO ÖLDÜ YERİNE M.S. GORBAÇEV GETİRİLDİ

K.U. Çernenko

M.S. Gorbaçev

Sovyetler Birliği Yüksek Sovyet Prezidyumu başkanı ve Komünist Partisi 1. Sekreteri Konstantin U. Çernenko 10 Mart 1985 günü öldü. 74 yaşında ölen Çernenko birkaç aydan beri hasta bulunuyordu. Yuri Andropov'un ölümü ardından 13 Şubat 1984'de Parti Genel Sekreterliğine seçilen Çernenko bu görevini 13 ay sürdürdü.

1911 yılında Bolschaja'da doğan, 1950 yılında SBKP propaganda bölümü başkanlığına getirilen Çernenko, daha sonra Polonya'da bir süre danışmanlık görevi yürüttü. 1956 yılında tekrar Sovyetler Birliği'ne döndü. 1971 yı-

Devamı Syf: 24

22 PKK'Lİ SAVAŞ ESİRİ İÇİN İDAM VERİLDİ

- **25 Devrimci Hakkında Müebbet**
- **6 Devrimcinin İdam Cezaları Mecliste**

7. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığına bağlı Diyarbakır Askeri Mahkemesinde 13 Nisan 1981 tarihinden itibaren görülmesine başlanan PKK Davalarından Mardin grup davası da 19 Şubat 1985 günü sonuçlandırıldı. Faşist yargı organlarınca, 22 devrimci hakkında idam kararı verilirken, 25 devrimciye de müebbet hapis cezası verilmiştir.

Toplam 624 devrimci ve yurtseverin "yargılandığı" davada 26 devrimci 10 ila 24 yıl arasında değişen ağır hapis cezasına, 151 devrimci 3 ila 10 yıl arasında değişen ağır hapis cezasına çarptırılırken, 251 devrimci ve yurtsever de beraat ettirilmiştir.

Devamı Syf: 24

SASON'DA 8 PKK KADRO ve SAVAŞÇISI SAVAŞARAK ŞEHİT DÜŞTÜLER

Kürdistan'da yükselen devrimci mücadele, hergün biraz daha yoğunlaşmaktadır. Güçlenen ve gelişen bu mücadele içinde, Kürdistan halkının en değerli evlatları yüce ve onurlu direnişler göstererek, yaşamlarını yitirme pahasına düşmana, ölümcül darbeler indirirken, tarihimizin ölümsüz isimleri mertebesine ulaşmaktadırlar.

Sason'da şehit düşen sekiz devrimci, ölümleriyle kanıtladılar ki; kız ve erkeklerin omuz omuza savaştığı, bir halk gerçekliğinin muazzam direnişiliği engellenemeyeceği gibi, yüzyılların umutları somut gerçekliğe dönüşmektedir. Onlar; ölümde yaşamı yaratan devrim şehitlerine bağlılığın yerine getirilmesi ancak yeni yeni direniş destanları yaratarak mümkün olabileceğini göstererek, halkımızın ilham kaynağını zenginleştirdiler.

Sekiz yoldaşımızın şehit edilişi, elbette ki mücadelemizde halkımız açısından büyük bir kayıptır. Ancak elde edilen manevi güç, yenilmez bir irade ve moralın, direniş mücadelesindeki önemi de tartışılmaz büyüklüktedir.

Bugüne kadar şehit düşen yüzlerce PKK savaşçısı gibi, Sason şehitleri de, Kürdistan'da savaşın üstün irade ve yüce soyluluklarla, zorlu bir mücade-

devamı Syf: 24

FEYKA–KURDİSTAN II. OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI!

16-17 Şubat tarihlerinde Kürdistan Yurtsever İşçi Kültür Birlikleri Federasyonu Feyka Kurdistan'ın II. Olağan Kongresi,75 delege ve 30'a yakın davetlinin katılımı ile büyük bir coşku içinde gerçekleştirildi. Kongre; KUKM içinden geçtiği yükselme sürecinin ve bu sürecin tüm Kürdistanlı Ulusal Kurtuluşçu kişi ve kuruluşlara, özelde de Avrupa alanında yaşamakta olan Kürdistanlı emekçilere ve onların yığın örgütü FEYKA-KURDİSTAN'a yüklediği sorumlulukların bilinci içinde geçti.

FEYKA-KURDİSTAN II. Kongresi bir yandan geçen dönemdeki faaliyetlerini değerlendirirken asıl canalıcı sorun olarak da 15 Ağustos atılımı ile başlayan Ulusal Direniş Mücadelemizin yeni dönemini Avrupa'da en güçlü destek ve dayanışma ile karşılayacak ve bu güne kadar ulaşılamayan örgütsel, siyasal yapıya ulaşmayı temel aldı. Dünya genelinde ve Kürdistan'da ortaya çıkan ekonomik, sosyal ve siyasal gelişmeler Kongrenin toplandığı ortama daha da önem kazandırıyordu.

16 Şubat günü saat 10³⁰'da Dünya Devrim Şehitlerinin anısına saygı duruşu ve ardından divan'ın seçimiyle başlayan Kongrenin açılışı PKK-MK'nin gönderdiği mesajla yapıldı. Tüm delege ve konukların ayakta alkışlarıyla karşılanan mesajda Ulusal Direniş Mücadelemizde PKK'nin öncülük rolü ve bu rolü nedeniyle karşılaştığı saldırılar dile getiriliyordu. Yaşanan ortamda Avrupa'da sürdürülen mücadelenin önemi ve FEYKA KURDİSTAN'a düşen görevlerin niteliğini açıklayan mesaj şöyle devam ediyordu.

«Ulusal Direniş Mücadelemizin böylesine zor ve anlamlı bir döneminde Avrupa'dan kaynaklanan tasfiye ve komplocu çabaları boşa çıkarmada, Kürdistanlı emekçilerin ve yurtseverlerin ulusal kurtuluşçu kitle örgütü FEYKA KURDİSTAN'a büyük görevler ve sorumluluklar düşmektedir. Yine Kürdistanlı emekçileri ulusal kurtuluşçu siyasetimiz temelinde eğitmek, örgütlemek; Ulusal Direniş Mücadelemizin maddi, manevi ve kadrosal ihtiyaçlarını karşılamak; Avrupa zemininin işbirlikçiliği ve uşaklığı besleyen olumsuzluğuna karşı her düzeyde güçlü bir savaşım vererek Ulusal Direniş Mücadelemizi Avrupa'nın olumlu özellikleriyle bütünleştirmek ve halkımız ile başta Avrupa'nın devrimci demokratik kamuoyu olmak üzere, dünya devrimci kamuoyu arasında bir köprü vazifesi görmek gibi yoğun ve ciddi görevlerle karşı karşıyadır.

Kuruluşundan bu yana, bu doğrultudaki görevlerini tam anlamıyla yerine getiremeyen FEYKA KURDİSTAN'ın II. Kongresiyle birlikte eksikliklerini tamamlayarak ve daha da güçlenerek bu görevlerini yerine getireceğine dair inancımızı belirtir, devrimci selamlarımızı ve başarı dileklerimizi iletiriz.»

Feyka Kurdistan Kongresinden bir görüntü

Ulusal Direniş Mücadelemizin önderi ve yol göstericisi PKK-MK'nin mesajının okunması ardından sunulan gündem önerisi delegelerce onaylandı. Daha sonra dost güç ve kuruluşları temsil eden davetliler tanıtıldı. Kongrede Serxwebûn ve gazetemiz Berxwedan'ın temsilcilerinin yanı sıra, Federal Almanya Yunan İşçi Cemiyetleri Birliği (OEK), Sosyalist Vatan Partisi (SVP), Roja Welat, Kürdistan Demokratlar Birliği, İşçi Gerçeği, Kurdistan Komite, Hunerkom, Hollanda Kürdistanlı İşçi Dernekleri Birliği temsilcileri hazır bulundular.

Bazı örgüt temsilcileri sözlü olarak mesajlarını iletirken FEYKA KURDİSTAN ile dayanışmalarını da dile getirdiler.

Konukların konuşmaları ardından gündemin birinci maddesi olan Komisyonların seçimine geçildi. 11 karar önerisi için ayrı ayrı komisyonlar seçildi. Bu gündem maddesinin sonuçlandırılmasıyla Federasyon Yürütme Kurulu tarafından hazırlanan çalışma raporu sunuldu. Üç ana bölüm halinde sunulan raporda önce "Son Siyasal Durum ve Görevlerimiz" bölümü okundu.

Dünya'da, Ortadoğu'da, Türkiye ve Kürdistan'daki son siyasal gelişmelerin en ayrıntılı noktalarına kadar izah edildiği raporda, emperyalizmin içinde bulunduğu ekonomik, siyasal, sosyal alanlardaki bunalım, sonu yaklaşan sistemin kendini biraz daha devam ettirmek için başvurduğu yollar, buna karşı sosyalizmin durumu, genelde dünya ilerici devrimci kampının gelişimi ve görevlerine değinildi. Ortadoğu'daki son siyasal gelişmeler, bunda sömürgeci Türk devletinin rolü, Türk devletinin son yönelimleri ve planları, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin, onun önderi PKK'nin devrimci gelişmelere olan katkısı ve bundan sonraki görevleri, bu görevlerin FEYKA KURDİSTAN'a olan etkileri ve yüklediği sorumlulukların belirtilmesiyle siyasal rapor onaya sunuldu. Delegelerin oy birliğiyle kabul edildi.

Raporun ikinci bölümünü genelde ve Kürdistan'da kitle örgütlerinin rolü ve işlevi, Avrupa alanındaki devrimci çalışmalarda soruna yaklaşımın ne olacağı konuları ele alındı.

İşçi sınıfı mücadelesinde kitlesel örgütlerin ortaya çıkışı, gelişimi ve mücadelede oynadıkları rol, Leninizmin soruna yaklaşım yöntemi, Devrimciler örgütü ile işçiler örgütünün farklılıklar ile karşılıklı ilişkileri izah edildi. Leninist anlayış ışığında işçi sınıfı partisini güçlü temelde örgütlemeksizin devrimci kitle örgütlerini kurup yürütmenin mümkün olamayacağı vurgulandı. Raporun bu bölümünde kitlesel kuruluşların temel olarak ülke koşullarında nasıl kurulup yaygınlaştırılabileceği, burjuva siyasal özgürlüğün bulunduğu ve bulunmadığı ülkelerde nasıl ele alınması gerektiği izah edildi.

Küdistan gibi ülkelerde kitlesel savaş örgütü olan Ulusal Kurtuluş Cephesinin hangi esaslara bağlı olarak yaratılabileceğinin genel hatlarıyla anlatıldığı raporda Kürt küçükburjuva reformizminin kitle örgütü anlayışının nasıl temelsiz ve sahte özelliklere sahip olduğu örnekleriyle izah edildi. Avrupa alanında buraya göçetmek zorunda bırakılmış emekçilerin devrimci mücadeleye karşı sorumluluklarının yerine getirilmesi hususunda soruna çeşitli türden yaklaşımlar raporun genişçe ele aldığı konular oldu. Sağ ve sol yaklaşım biçiminde görülen yanlış anlayışlara karşı devrimci yaklaşımın nasıl ele alınması gerektiği izah edilerek FEYKA KURDİSTAN'ın üzerine oturtulması gereken anlayış ve zeminin nasıl ele alınacağı anlatıldı.

Tartışmaya açılan Raporun bu ikinci bölümü delegelerin görüş ve düşüncelerini çeşitli biçimlerde dile getirseler de Raporla herhangi bir çelişik ifadelerinin bulunmadığı görüldü. Onaya sunulan bu bölüm de oybirliğiyle kabul edildi.

Çalışma Raporunun üçüncü bölümünde FEYKA KURDİSTAN'ın bir yıllık çalışma pratiğinde ortaya çıkan sorunlar, çeşitli alanlarda yapılan çalışmalar, görülen eksiklikler ve görevlerin ne olduğuna değinildi. Bu bölümde FEYKA KURDİSTAN'ın hangi ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıktığı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve öncüsüne karşı yerine getirmesi gereken sorumluluklarının ne olduğu, bir yıllık çalışma sürecinde bu görevlerini ne kadar yerine getirdiğini, yetersizliklerinin neler olduğu, hangi örgütsel pratik sorunlarla karşı karşıya bulunulduğu etraflıca izah edildi. FEYKA KURDİSTAN'ın niteliği ve temel görevleri açıklanırken; programını ulusal kurtuluşun cephe anlayışına göre uyarlayıp bu cephesel yapıyı Avrupa alanında oluşturmak göreviyle karşı karşıya bulunduğu vurgulandı. Bunun için de FEYKA KURDİSTAN'ın temel işlevi Avrupa alanındaki Kürdistanlı emekçilerin en geniş yığınını bağrında toplamak, eğitmek, örgütlemek ve ülke mücadelesine kazandırmak olarak açıklanırken, Avrupa demokratik kamuoyunun KUKM'ni tanımasını, desteklemesini, maddi ve manevi alanda yardımlarının sağlanmasını, UK Mücadelesine yönelen her türlü saldırının boşa çıkarılarak teşhir ve tecrit edilmesini, devrimci direniş çizgisine her alanda sahip çıkarak güçlendirilmesini önüne önemli bir görev olarak koyması gerektiği ifade edildi.

Geçmiş bir yıllık çalışma döneminde önemli adımlar atılmasına rağmen KUKM vardığı aşama ve onun dayattığı görevler karşısında çok geri kalındığı vurgulanırken ortaya çıkan yetersizliklerin başında çalışma tarzından kaynaklanan eksiklikler ve güçlü bir merkezi yapının oturtulamamasının rol oynadığı belirtildi. Bu konuda çizgi ve anlayışın net olduğu vurgulanan raporda önemli görev olarak yürütme mekanizmasının oturtulması, bunda da öncelikle merkezi yürütme gücünün oluşturulmasının şart olduğu belirtildi.

Divan tarafından tartışmaya açılan Raporun bu bölümünde yoğun olarak görüşler belirtildi. Tartışmalara katılan delegeler Raporda kısa ve öz olarak değinilen sorunları daha da açarak geniş olarak tartışılmasını sağladılar. Tartışmaların ardından onaya sunulan bölüm yine tüm delegelerin oylarıyla kabul edildi. Yine çalışma raporunun tümü üzerindeki oylamada da Rapor tüm delegeler tarafından onaylandı.

Rapor üzerindeki tartışmaların sonuçlanması ve onayından sonra komisyonlarca hazırlanan karar önerilerinin görüşülmesine başlandı.

Son olarak bütün delegelerin önerisi üzerine Ulusal Direniş Mücadelemizin önderi PKK'ye ve onun Genel Sekreteri Ulusal Önderimiz ABDUL LAH ÖCALAN yoldaşa Kongremizin bağlılık ve destek mesajını göndermesini içeren öneri okundu. Tüm delege ve konuklar bu öneriyi ayakta alkışladılar ve "Bıji PKK" "Bıji Serok APO" sloganlarıyla kabul ettiler.

Kararların kesinleştirilmesi ardından Kongreye gönderilen mesajların okunması gündeme alındı. Kongreye mesaj gönderen kuruluş ve kişilerin bazıları şunlar: Serxwebûn, FDR-FMLN, I-KDP Almanya Örgütü, F. Almanya Yunan İşçi Cemiyetleri Birliği (OEK), Sosyalist Vatan Partisi, Işçi Gerçeği, Roja Welat, KSSE Av. Komitesi, KSSE Almanya Seksiyonu, Güney Afrika grubu adına Sürgen Ostrowsky, KURD-KOM, SPD Milletvekilleri Rudolf Bindig ve Horst Jungmann, Gazetemiz Berxwedan, Kurdistan Komite, Hunerkom, OEK Başkanı K. Pappos, İhsan Aksoy, Cankurd, Fransa, Hollanda, ve İsviçreden Kürdistan İşçi Dernekleri bu kuruluş ve kişiler dışında Almanya ve diğer Avrupa ülkelerinden çok sayıda Kürdistanlı emekçi, Ayrıca Libya ve Yunanistan'dan yurtseverler Kongreye kutlama ve dayanışma mesajlarını ilettiler.

Eleştiri-Özeleştiri gündem maddesinde geçen dönem Federasyon çalışmalarını yürütmede görev alan yöneticiler ve faaliyetlerden en yakından sorumlu olan dernek yönetim kurulları üyeleri kendi faaliyetlerini kısaca değerlendirerek ortaya çıkan yetersizliklerde kendi rollerini ve kendi hata ve eksikliklerini içtenlikle ortaya koydular. Özeleştirilerini yapan tüm yöneticiler gelecekteki çalışmalarda Kongreden de alacakları güçle daha güçlü katılacaklarına ve ulusal direniş mücadelesine daha aktif şekilde destek vereceklerine dair genel kurula söz verdiler.

Yeni çalışma döneminde alınan kararların hayata geçirilmesinde sorumlu kılınacak olan organların seçimini içeren gündem maddesinde faaliyetleri daha iyi yürütebilecek adaylar önerildi. Yapılan seçimlerde tüm organların asıl ve yedek üyeleri belirlendi. Seçimlerden sonra yeni yöneticiler tüm delege konuklarca kutlanarak başarıları temenni edildi.

Kongrenin kapanış konuşmasında Kongrenin gerçekleştiği tarihi süreç, yaşanan siyasal ortam ve Kongrenin federasyon çalışmalarında oynayacağı rol dile getirildi. Son olarak **Yaşasın FEYKA KURDİSTAN II. Kongresi!** sloganı ve üyelerin coşkun alkışlarıyla Kongre, 17 Şubat saat 17[00]'de sonuçlandı.

★

Halkımızın Direniş Geleneği
Newroz, Avrupa'da da Coşkuyla Kutlanıyor

Her zamankinden daha bir anlamlı ve yeni özellikler taşıyan 1985 Newroz'u, ülke sathında direniş eylemlerinin daha da yükseltilmesi ve halkımızın bir bütün olarak eyleme kaldırılması biçiminde somutlaştırılırken, ülke dışında da çeşitli biçimlerde kutlanarak anlamına kavuşturulmaya çalışılmaktadır.

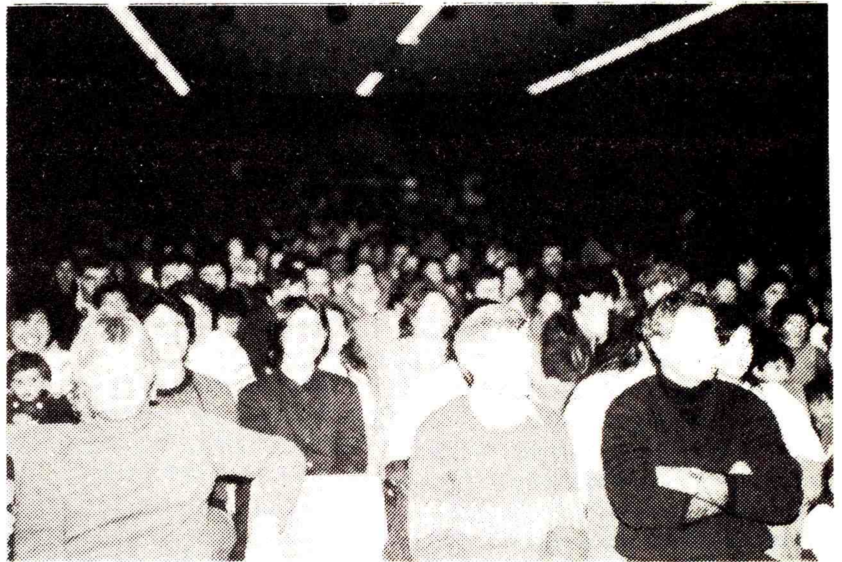
Avrupa alanında bulunan ve sayıları milyonu aşan Kürdistanlı emekçilerin, ülkede gelişen mücadeleyle yakın bağlar içerisinde bulunmaları ve o alanda atılan her adımı burada da coşkuyla selamlamalarının bir ifadesi olan çeşitli eylemlere güçlü bir tarzda katılmaları bu yıl daha da güçlü ve canlı tarzda olmaktadır. Bu birçok eylemde kanıtlandığı gibi geçtiğimiz ay başlayan Newroz'u kutlama gecelerinde de bir araya gelen kitlelerin varlığıyla somut şekilde bir kez daha kanıtlanmıştır. Bugüne kadar gerçekleştirilen gecelerin pratiğini kısaca izah edersek, sanıyoruz 1985 Newroz'unun anlam ve önemi biraz daha iyi anlaşılacaktır.

İlk Newroz gecesi 23 Şubat günü Hannover'de yapıldı. 1500'e yakın kitlenin katıldığı bu gecede sunulan programın güçlülüğü ve doyuruculuğunun yanısıra kitlenin coşkulu hali ve attığı sloganlarla eşlik ederek geceye başka bir anlam kazandırmakta idi.

Düzen ve disiplinin oldukça iyi bir şekilde korunduğu gecede, koro ile başlangıç yapılmış, ardından folklor, ozanlar, tiyatro ve Koma Berxwedan sırasıyla kendi programlarını sunarak geceyi güçlendirmişlerdir. Aynı şekilde gelişen mücadelemizin vardığı aşamayı ve Newroz'un anlamını dile getiren gece konuşması da geceye ayrı bir güç katmıştır. Her anlatılanla ve yapılan her gösteriyle adeta ülke gerçekliğini yaşayan kitleler, attıkları sloganlar ve programa eşlik edişleriyle mücadeleye sonuna kadar sahip çıkacaklarını bir kez daha göstermişlerdir.

24 Şubat günü Berlin'de yapılan geceye ise 1000'e yakın bir kitle katılımı sağlanmıştır. Gece programının güçlülüğüne kitlenin eşliğinin oldukça aktif olduğu gecede disiplinin ve düzenin korunması ilk bakışta dikkati çekmekteydi. Adeta yekvücut halinde geceye iştirak eden kitle, hep bir ağızdan **"Bijî Serok Apo!", "Bijî PKK!", "Bijî HRK!", "Çağdaş Kawa Mazlum Ölümsüzdür!"** vb. sloganlarını sık sık haykırarak düşmana karşı olan kinini ve mücadeleye olan bağlılığını bir kez daha dile getirmiştir.

3 Mart'ta Hamburg'da yapılan geceye de 2000'e yakın güçlü bir kitle katılımı sağlanmıştır. Birçok gücün büyük çabalarla

amacından saptırmak ve basit bir kültür gecesi olarak lanse etmek istedikleri Newroz'a halkımız gerçek anlamını vererek direnişçi Newroz'da bir araya gelerek bu teslimiyetçi-reformistlere de bir ders daha vermiştir.

Hamburg gecesinde de katılımın güçlülüğünün yanısıra, kitlenin direnişe sahip çıktığını bizzat eylemleriyle ve sloganlarıyla ortaya koymaları geceye ayrı bir önem kazandırmıştır. Atılan sloganlar ve çekilen halaylarla adeta savaşa gidenlerin ruh halini yaşayan kitleler, kadını, erkeği, çocuğu ve yaşlısıyla gerçek bir dayanışma örneğini de sergilemişlerdir.

9 Mart'ta bir gecemiz de Stuttgart'da gerçekleştirildi. Yaklaşık olarak 1000'in üzerinde bir kitlenin katıldığı bu gecede de program, herhangi bir aksamaya yer verilmeden seri bir şekilde sunulmuş, coşkulu kitlenin gece boyunca her söyleneni ve gösterileni büyük bir ilgiyle izlemesi ve mücadeleye sahip çıktığını da çeşitli biçimlerde göstermesi bu gecenin de gerçek anlamına kavuşmasını sağlamıştır. Direniş türküleri ve mücadelemizin gelişim koşullarını yansıtan eğitici tiyatro programlarına olan ilgi bu gecemizde de bir hayli fazlaydı.

Bu gecenin ardından 10 Mart günü Mannheim'da yapılan ve 600'ün üzerinde kitlenin katıldığı gecede de, benzer bir ortam yaşanmış, yurtsever emekçilerin mücadeleye olan bağlılıkları ve düşmana duydukları soylu kinleri bir kez de burada da sergilenmiş, direnişçi Newroz'a gerçek anlamı verilmiştir.

Güçlü Newroz gecelerinden bir diğeri ise, 16 Mart'ta Duisburg'da gerçekleştirildi. Birçok gücün anti-propaganda ve engelleme çabalarına rağmen, gerçekleştirilen geceye 1500'e yakın bir kitle katılımı sağlandı. Oldukça canlı ve militan bir hava içerisinde geçen gecede program düzenli bir biçimde sunulmuştur.

17 Mart günü Arnheim'de yapılan geceye ise 600'ü aşkın bir kitle katılmış, diğer alanlarda görülen coşkulu hava burada da fazlasıyla yaşanmıştır. Koro ve açılış konuşmasıyla başlatılan gecede sloganların düzenli ve güçlü bir biçimde haykırılması, Newroz konuşmasının büyük bir dikkatle dinlenmesi ve alkışlarla desteklenmesinin yanısıra gece disiplininin istenilen seviyede olması dikkati çeken yönleri oluşturuyordu.

İHBARCILIĞA VARAN REFORMİZM VE BİR ÖRNEK

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişmesi, buna karşı saldırı ve komploların artışını da beraberinde getirmektedir. Kamuoyunun da yakından bildiği gibi, Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz, giderek daha da artış gösteren, Ankara, Bağdat, Stockholm ve diğer gerici-faşist ve emperyalist başkentlere kadar uzanan bir saldırı cephesi ile karşı karşıyadır.

15 Ağustos devrimci atılımı ile yeni bir dönemin açılması ve parçalanan karanlığın yerini aydınlık gelişmelerin aldığı bir süreç içerisinde halkımızın, direnişi yükselterek ilerlemesi, bu güçlerden yönelen saldırıların artmasına da yol açmıştır.

Kürt küçük-burjuva reformistleri de bu saldırı cephesinde efendilerinin iyi bir uşağı olarak yer almakta, yulara göre yön almaktadırlar. Geçmişte Ankara'yla Ecevitlerle kurulan bağların yerini, Stockholm'ler, Olaf'lar alsa da, amaç değişmemiştir.

1979'larda kurulan ve UKM önderi PKK'ye saldırı birliği haline gelen "UDG"nin arkasında kimlerin olduğu bugün daha iyi görülebilmektedir. Kimlerle masaya oturulduğu ve ne gibi planlar yapıldığı su yüzüne çıkmıştır. Geçmişin "UDG"si yeniden canlandırılmak isteniyor. Bu kez masaya oturtan efendileri farklı da olsa, ama yine yularları aynı hedefe yöneltmektedir. Komplo ve saldırılarını bu kez Kürdistan'dan çok uzakta Avrupa emperyalistlerine dayanarak başarmaya çalışmaktadırlar. Hemen belirtelim; bu emellerine de ulaşamayarak gözü açık gideceklerdir. Bu konuda boşa çırpınmasınlar diyeceğiz, ama küçük-burjuva reformistlerimiz kemik yalamaya alışmışlardır. Bundan vazgeçmeyeceklerdir.

Avrupa metropollerinde oluşturulmak istenen "3"lüler, "5"liler de tutmayınca "6"lılar olarak çıktılar. Böylece nihayet "UDG"nin geçmişte görünmeyen yüzleri de açığa çıktı. Her halde bu baylarımız cesaretlerini toplamış olacaklardır ki, geçmişte gösteremedikleri yüzlerini şimdi açığa çıkarmaktadırlar.

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin güçlü bir atılım kazandığı 15 Ağustos sonrasında, bu güçlerin saldırıları daha açık görülmeye başlandı.

Efendilerinin sunduğu olanaklardan da yararlanarak, televizyon, basın organlarında boy gösteren, "sosyalist adam" Bay Burkay ve Kürtlüğünü çoktan kaybetmiş bir "aydın" bozuntusu, *"PKK teröristtir"* diyerek, efendilerine ihbarlarda bulundular. Bazı yurtseverlerin açık isimlerini vererek, tutuklamalarını sağladılar. Kürdistan'da reformizmin yaşama olanağı kalmamıştır. Tarihsel olarak miyadını çoktan doldurmuştur. Ülke ve halk gerçekliğimiz karşısında, bu eğilime can ve kan verme çabaları ister istemez insanın aklına boş fıçı masalını getirmektedir.

Kürdistan'da yaşama olanağı bulamayan bu eğilim, sosyal-demokrasi ile içine girdiği en sıradan ve bayağı ilişkilere dayanarak, Avrupa'da canlanmak istemektedir. Bu yöntemleri de tutmayınca, halkımızdan gerekli cevabı alınca, bu kez de işi basit yöntemlere, ihbarcılığa vardırarak mücadelemizin gelişimini engellemeye çalışmaktadırlar. Efendileri vasıtası ile engelleyemedikleri gelişmeleri, polisi saldırtarak durdurmak istiyorlar.

İsveç'ten başlayan bu komplo ve alçakça yöntemlere, en son bir örnek de Duisburg Newroz gecesinin kutlama hazırlıklarında yaşandı.

1985 Newroz dönemini halkımız, daha değişik bir anlamda karşılamaktadır. Bu anlamına uygun olarak kutlanan Newroz geceleri, bir çok alanda olduğu gibi, Duisburg alanında da reformist güçlerle sosyal-demokrasinin işbirliği ile sergilenen bir oyunla karşılaştı.

Gece öncesi yoğunlaştırılan iftira ve yalan kampanyası, sonuçsuz kalınca açık ihbarcılığa yönelerek, polisle işbirliği içinde gece engellenmek istendi. Gece öncesi mahkeme kararları çıkartılarak oyunlarını başarı ile tamamlamak istiyorlardı. Bu nedenle bir yandan devlet güçleri vasıtası ile engel olmaya çalışılırken, diğer yandan polisi saldırtarak sonuca ulaşmaya çalıştılar. Mahkeme hakimi açıkça, *"karar bize üstten bildirildi. Bu gece yeri verilmeyecek"* diyerek, talebi reddetti. Evet, üstten kimlerin emir verdiği ve bilgilerin kimlerden ulaştırıldığı bu sözlerle daha iyi anlaşılıyor. Yine polis de, müdahale esnasında üstten gelen emiri uyguladıklarını açıkça belirtti. Hızlanan teşhir ve tecritlerini polisiye yöntemlerle engellemeye çalışan reformist-teslimiyetçi güçler, basit bir ihbarcı konumuna düştüler.

Bu yöntemler alçakça ve komploca yöntemlerdir. Açık bir biçimde mücadelemiz üzerine polis güçlerinin saldırtılmaya başlanmasıdır. Şimdiye kadar, kapalı kapılar ardından, basında, şurda-burda; "5"liler, "6"lılar ile yapılmak istenenler böylesi yöntemlerle uygulanmaya çalışılıyor. Kusulan zehirlerin ve atılan çamurların izinin bile kalmaması reformizmi en son duraklarından biri olan ihbarcılığa kadar getirmiştir.

Halkımızın karşısında olduğu ve sürekli olarak da karşı çıkacağı bu tür yöntemler, açık ki, sahiplerine de yarar getirmeyecektir. Onlar, polisi de arkalarına alarak oyunlarını oynamak istiyebilirler. Unutulmamalıdır ki, halkımızın cevabı da kaçınılmaz olarak verilecektir. Bunu da engellemeye hiç bir gücün kudreti yetmeyecektir. Bu gerçek, sert bir şamar olarak bir kez daha Duisburg gecesinde de bu güçlerin suratlarında şakladı.

Hiç bir engel tanımayan kitleler, büyük bir coşku ile gece yerine gelerek, tüm oyunlara rağmen eylemde yerlerini almışlardır. Baştan sona kadar coşkulu geçen gece, refomizmi kahrederken, bir kez daha halkımızın kararlılığını gösterdi.

Gece sonrasında dışarı taşan coşku ateşler yakılıp, halaylar çekilerek, 15 Ağustosu yaratanlara ve PKK'ye bağlılık dile getirildi. Şu gerçeğin unutulmaması gerekir: Bu tür basit ve alçakça yöntemler, halkımızın devrimci-direnişe sahip çıkışı önünde engel oluşturamaz.

Halkımız adına bu güçlere, alçakça tutumlarından vazgeçmeleri çağrısını yapıyoruz. İşi ihbarcılığa vardırıp, polisi kullanmakla bir yere varamayacağınızı, olsa olsa batağa gömüleceğinizi bilmelisiniz! Bu tür yöntemleriniz, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizi daha güçlü kılmamıza yolaçarken, sizleri de ezilmekten kurtaramayacaktır!

Bataktan kurtulma şansınız henüz tümüyle tükenmemiştir. Ama, giderek vücudunuzun tümüyle birlikte bu batağa girmektesiniz. Çırpınışlarınız halkımızın bağımsız ve özgür geleceği ile bütünleşmedikçe, daha da batacak, kimse sizi kurtaramadığı gibi, bizler de *"en iyi yeriniz orası"* olduğunu belirterek, gömülmenize yardım edeceğiz. Bu tutumlarınız devam ettikçe halkımızın cevabı da korkunç olacaktır!

Yurtsever Kürdistanlı Emekçiler! Yaşam umutları çoktan tükenmiş bu sefillere, geleceğimizi karartma izni vermeyelim! Bir kaç kemiğe her şeyini satışa çıkaran bu güruha hak ettiği cevabı gösterelim! Teşhir ve tecrit ederek aramızda barınamaz duruma getirelim!

Duisburg'dan bir okuyucu

KÜRDİSTAN'DA SÖMÜRGECİ YARGI ORGANLARINCA DEVRİMCİ VE YURTSEVERLERE VERİLEN İDAMLAR, AVRUPA'DAKİ YURTSEVER EMEKÇİLER TARAFINDAN NEFRETLE KINANDI

15 Ağust ; direniş eylemlerinin hemen ardından harekete geçen sömürgeciler, bir yandan tüm ordu gücünü seferber ederek, ülkemizi yeniden işgal edip, azgın operasyonlara girişirken, bir yandan da yakaladığı yurtsever köylüleri idamla tehdit ederek, halkımıza gözdağı vermek istemektedir. Aynı şekilde yıllardan beridir zindanlarda tuttuğu PKK'li savaş esirlerininde davalarını sonuçlandırma çabaları hızlandırılmış, bu davalarda onlarca devrimciye idam cezaları verilmiştir. Verilen bu idam cezaları ise, herkesinde açıkça kabul ettiği gibi işlenen suça göre değil direniş yada teslimiyet ölçülerine göre verilmektedir.

Tüm dünya ilerici kamuoyunun yakından takip ettiği bu gelişmeler, doğal olarak Avrupa alanında bulunan Kürdistanlı emekçileride yakından ilgilendirmekte ve bu zulüm uygulamalarına karşı onlarda çeşitli protestolar gerçekleştirerek ülke mücadelesine karşı görevlerini yerine getirmeye çalışmaktadırlar.

Bu protesto eylemlerinden gazetemize ulaşanları veriyoruz

Köln'de Ağır Ceza Mahkemesi Binasındaki Barolar Birliği işgal edildi

21 Şubat günü 40 kişilik bir grup Kürdistanlı yurtsever Ağır ceza mahkemesi önünde toplanarak pankart astılar. İçlerinde 10 kişi içeri girerek Barolar Birliği odasına kapanmış, burada bulunan görevlilere isteklerini iletmişlerdir. Görevliler ilk önce eylemcilerin isteklerini kabul etmeyip polis çağırmak istemişlerse de, yurtseverlerin iyi niyetli ve kararlılığı karşısında bu tutumlarından vazgeçerek, isteklerin bir bölümünü yerine getirmişlerdir. Yaklaşık iki saat süren eylem olaysız son bulmuş ve birçok basın-yayın organında geniş yer almıştır.

Münster'de 11 Kürdistanlı Yurtsever Açlık Grevi Yaptı

21.2.1985 günü İngiliz Kültür Merkezi'ni işgal ederek açlık grevine başlayan Kürdistanlı yurtseverler, büyük bir azim ve kararlılıkla başlattıkları ve Kürdistan'daki idam ve işkenceleri protesto amacını taşıyan eylemlerine kısa sürede birçok kuruluşun desteğini almayı da başarmışlardır. Yaşlısıyla-genciyle bir grup Kürdistanlının başlattığı bu açlık grevi, kararlılığı ve disipliniyle birçok kişi ve çevrenin takdirini almış ve eylemcilerden ikisi hastaneye kaldırılmasına rağmen amaca ulaşılana kadar eyleme devam edileceği bildirilmiştir. Birçok basın-yayın organında haber olarak verilen açlık grevi eylemi 8.3.1985 tarihinde isteklerin kabul edilmesi üzerine sona erdirilmiştir.

Açlık grevinde yapılan değerlendirme toplantısından bir görüntü

30 Kişilik Bir Grup Yurtsever, Bonn'da DGB Binasını İşgal Etti

Ellerindeki zincirlerle DGB binasına giren ve merdivenlerin korkuluk demirlerine kendilerini zincirleyen bir grup Kürdistanlı yurtsever kendi aralarında oluşturdukları bir heyeti de DGB yetkililerine göndererek taleplerini iletmişlerdir. Aynı zamanda içerdeki eylemcileri desteklemek için dışarda da bir grup tarafından pankartlar asılmış, yoğun şekilde bildiriler de dağıtılmıştır. Çevrede büyük ilgiyle izlenen eylemciler, oldukça ciddi bir yaklaşım ve disiplin içinde sürdürdükleri eylemlerinin talepleri kabul edilmediği takdirde orada zincirlenmiş vaziyette açlık grevine başlayacaklarını da yetkililere ve eylem yerine gelen basın kuruluşlarına açıklamışlardır. Basına yapılan açıklamaların yanısıra DPA ajansıyla da geniş bir biçimde konuşulmuş ve Kürdistan'daki idam ve işkencelere karşı tüm dünya ilerici kamuoyunun tavır alması istenmiştir. DGB yetkilileri talepleri kabul ettikten sonra, yazılı bir protesto metni de vermişler ve Kürdistan'a bir heyetin gönderilmesi için girişimlere başlayacaklarına da söz vermişlerdir. Yaklaşık 6 saat süren eyleme akşam 18⁰⁰'de son verilmiştir. Tüm gazetelerde haber olarak yeralan eyleme radyo ve televizyonun yanısıra, BBC ve Köln radyosunun Türkçe yayın bölümünde de yer verilmiştir.

Paris'te Kürdistanlı Yurtseverler Le Humanite'yi İşgal Ettiler

Avrupa genelinde gerçekleştirilen ve büyük bir kamuoyu oluşturan protesto eylemlerine bir yenisi de Paris'te eklendi. Sayıları 100'ü aşan yurtsever Kürdistanlıların oluşturduğu eylemciler

Le Humanite gazetesinin bürosuna girerek pankart astılar ve isteklerini bildirdiler. Gazete yetkililerinin de desteğini alan eylemciler basın-yayın kuruluşlarıyla da röportaj yaparak faşist Türk sömürgecilerinin lanetlenmesi, idam ve işkencelerin protesto edilmesini talep ettiler. Eyleme basında yer verildiği gibi AFP ajansı tarafından da haber olarak duyuruldu.

Stuttgart'ta Rathaus'daki Yeşiller Bürosu İşgal Edildi

27.2.1985 günü bir grup Kürdistanlı yurtsever, Yeşiller bürosuna girerek taleplerini bildirdiler. Kürdistan'daki idam ve işkencelerin protesto edilmesi ve buraya incelemeler yapmak amacıyla bir heyetin gönderilmesininde yer aldığı talepler Yeşillerin yetkilileri tarafından da olumlu karşılanmış, Türk devleti protesto edilmiştir. Eylem yerine gelen basın-yayın organlarıyla da geniş çaplı röportaj yapılıp, gelişmeler aktarılmıştır. Südwest radyosu röportajı haberlerde verirken, birçok gazete de eyleme geniş yer ayırmıştır.

Faşist Türk Devletinin Hannover Konsolosluğu Önünde Protesto Eylemi Yapıldı

İki gün boyunca devam eden ve Konsolosluk önünde nöbet tutma biçiminde gerçekleştirilen eyleme kalabalık bir kitle katılımı sağlandı. Bir yandan da eylemin amaçlarını izah eden bildiriler ve basın açıklamaları dağıtılarak kamuoyu oluşturulmaya çalışılmış ve eylem çevreden büyük ilgi görmüştür.

İsviçre'nin Başkenti Bern'de Meclis Önündeki Gösteri Eylemi Olaylarla Sonuçlandı

İsviçre parlamentosu önünde toplanan ve Kürdistan'daki idam ve işkenceleri protesto ederek, İsviçre devlet yetkililerininde bu protestolara desteğini almak isteyen 60 kişilik bir grup Kürdistanlı yurtseverin gösterilerine çevreden büyük bir ilgi gösterilmiş ancak polisin müdahale etmesi üzerine çekişmeli bir ortam yaratılmıştır.

Yasal ve barışçıl olarak başlatılan eyleme polisin bu tarzda müdahale etmesi ve eylemi dağıtmak istemesi üzerine İsviçreli demokratlar da protestoya katılmış ve polisi lanetlemişlerdir.

Bu çekişmeli ortamın uzaması üzerine polis eylemcileri kadın ve çocuklar haricinde zorla ve tartaklayarak arabalara doldurmuş ve gözaltına almıştır. Bu duruma müdahale eden İsviçreli demokratlardan üçü'de tutuklanmıştır. Eyleme ve bu olaylara gazetelerin yanısıra televizyonda da geniş yer verilmiştir. Polisin bu tavrıda gerek Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçiler tarafından, gerekse de Avrupalı demokratlarca kınanmıştır.

Hamburg'da Yapılan Protesto Yürüyüşü Büyük İlgi Gördü

27.2.1985 günü Hamburg'da gerçekleştirilen ve 300'den fazla yurtsever Kürdistanlının katıldığı yürüyüş, Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçilerden ve Alman ilerici-demokrat kamuoyundan da büyük ilgi gördü. Düzenli ve disiplinli bir tarzda gerçekleştirilen eylem Türkçe, Kürtçe ve Almanca yapılan konuşmaların yanısıra atılan sloganlarla da faşist Türk devletinin yüzünün bir kez daha teşhir edilmesini sağladı.

Strasburg'da CGT İşgal Edildi

4.3.1985 günü Strasburg'daki CGT binasına giren 42 Kürdistanlı yurtsever, binada toplantı halinde bulunan sendika yetkilileriyle görüşerek taleplerini iletmişlerdir. Kürdistan'daki cezaevlerinde uygulanan işkenceleri, verilen idamları protesto ve açlık grevini desteklemek amacını taşıyan eylem iki saat sürdü. CGT yetkililerinin fazla olumlu olmayan tutumunu da eleştiren eylemciler bildiri ve basın açıklamalarını da okuduktan sonra dağıldılar.

Bu işgal eylemine CFDT sendikası da destek vermiştir. Ayrıca Fr-3 televizyon programında da yer verilen işgal eylemine La Alsace gazetesinde de geniş yer verildi.

Lahey Adalet Divanı Önünde Gösteri

Den Haag'da bulunan Lahey Adalet Divanı önüne giden 35 Kürdistanlı yurtsever, idam ve işkenceleri protesto etmek ve Adalet Divanı'nda Kürdistan'daki uygulamaların kınanmasını sağlamak amacıyla 2 saat boyunca gösteri yaptılar. Çevreden büyük ilgi gören gösteri radyoda ve çok sayıda gazetede haber olarak verildi.

Hannover'de Protesto Yürüyüşü Yapıldı

9 Mart 1985 günü, faşist Türk sömürgeciliğinin halkımıza karşı geliştirdiği açık savaşın bir biçimi olarak idamlara karşı Hannover'de kitlesel bir yürüyüş eylemi gerçekleşti. Yürüyüşe 300'ü aşkın bir kitle katıldı.

Sömürgeci-faşist Türk cuntasının son olarak halkımıza yönelik geliştirdiği kitlesel katliamlar ve 15 Ağustos eylemlerinin halkımız üzerinde yarattığı direnişçi etkiyi yıkmayı amaçlayan toplu idamları teşhir eden Türkçe-Almanca konuşmalar (Türk konsolosluğu önünde ve yürüyüşün bitimi OPERN PLATZ'-daki mitingte) yapıldı. Ayrıca yürüyüş boyunca ve bitiminde topluca ve coşkulu bir biçimde özellikle "**Mazlum, Kemal, Hayri, Halk Savaşı Yolunda İleri**" "**Bıji Serok APO**", "**Kahrolsun Sömürgeci Faşist Cunta**" sloganlarıyla güçlü bir eylem oldu.

CUNTANIN POLİTİK TUTUKLU ve YAKINLARI ÜZERİNDEKİ SÖMÜRÜ ve İHANET OYUNLARI

Hüseyin YILDIRIM

Sömürgeci Faşist Türk Cuntası 12 Eylül'den bu yana Kürdistan'da gizli temelde çok boyutlu sinsi oyunlar tezgahladı. Her yenilgi ve başarısızlık sonucu yöntem değiştirdi, yeni arayışlar içine girdi. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde gelinen aşama, Kürdistan devrimcilerinin zindanlardaki direniş ve kararlılığı cuntanın bir çok planını alt-üst etmiş, sinsi oyunlarını açığa çıkarmıştır.

Cunta başlangıçta geçmiş dönem Kürt ayaklanmalarında kullandığı ve sonuç aldığı yöntemleri dikkate alarak planlar yaptı. Cunta hesaplarına göre bu yöntemlerin uygulanması için bu gün eskiye oranla şartlar dahada olgunlaşmıştı. Katliamlar sonrası uygulanan Kemalist politikanın yaptığı tahribat büyük bir avantaj olarak kabul ediliyordu. Kürdistan'da kan verdikleri feodal kalıntı ve ona mahkum çevresi, karaborsa, sömürü sonucu sıvazlanan şehir burjuvazisi de temel dayanak noktaları olmuştu.

Cunta Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine önderlik eden siyasal gücün ideolojik yapısını, siyasi ve politik tespitlerini, kadro ve kitle gücünü, kararlılığını kavrayamamış, sömürü, zulüm ve katliamların biriktirdiği yılların kin ve öfkesini hesaplıyamamıştı. Ulusal Kurtuluş Mücadelelerini zafere götüren, karşı konulması imkansız olan bu iki temel unsurdaki yanılgı Faşist uygulamalar boyunca cuntanın planlarının alt-üst olmasına neden oldu. 15 Ağustos eylemlerinin yarattığı korku nedeniyle sömürgeci kukla mecliste yapılan üzel oturumda Halkçı Parti Genel Başkanı Necdet Calp'ın "bu eylemler sıradan eylemler değildir. Örgütlü ve disiplinli eylemlerdir. Bu eylemler askeri tedbirlerle önlenemez eşkiya halkı kazanmayı başarmıştır..." sözleri bu yanılgının açık bir itirafıdır.

Cunta 12 Eylül Faşist darbesi ile birlikte Kürdistanda zulüm ve dehşet saçtı. İşkence, katliam ve talan politikası uyguladı. Amaç halkı susturmaktı. Önemli oranda Kürdistan devrimci ve kadrolarını zindanlara doldurmuştu. Cunta hesaplarına göre zindanlarda sınırsız zulüm altında tutulan Kürdistan Devrimcilerinin işi bitmişti. Bunlardan yana bir sorun çıkmayacaktı. Önemli olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini Halktan soyutlayıp tecrit etmek, dışarıda olan lider kadroları yakalayabilmekti. Bu amaçla bir taraftan işbirlikçi hain çevreleri harekete geçirirken diğer taraftan TRT ve gerici basını yoluyla her türlü ahlaki değerlerden yoksun iftira kampanyası açtı. Cuntanın başvurduğu bu insanlık dışı yöntemler geri tepti. Cunta ne planladığı kadroları yakalayabildi ne de halkın Türk sömürgeciliğine olan kin ve öfkesini engelleyebildi. Sömürgeci zulmü halkın mücadeleye olan özlemini engelliyemedi.

Bitirdiklerini sandıkları tutuklu Kürdistan devrimcilerinin mahkeme ve zindanlarındaki direniş ve savunmaları bir balyoz gibi cuntanın kafasında patladı. İçine düştükleri korku ve panik sonucu zindanlarda önder kadroları katlettiler. Ancak onların soylu mücadelesinin halkın elinde bir meşale olmasını engelleyemediler. Bu kez yeni bir yöntem geliştirdiler. Zindanlarda genç Kemalistler adı altında ihaneti örgütlediler. Dışardaki işbirlikçi hain çevrelerle bütünleştirdiler. Halk içinde mezhep kışkırtıcılığı, aşiret çatışmalarını körüklediler. Cunta bu yöntemlerle de amacına ulaşamadı. Zindanlardaki direnişler, halkın ihanete duyduğu nefret cuntayı bu konuda da mahkum etmiştir. İhanetçiler cuntanın gölgesinde dahi can telaşına düştüler. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi 15 Ağustos Şanlı Eylemleri ile cuntanın tüm çabalarını sonuçsuz bıraktığını dünyaya kanıtlamış, şeref dolu bir aşamayı daha geride bırakmıştır.

Cuntanın oluşturduğu yeni gündemin iki ana konusu-pişmanlık yasası ve milis gücü.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesindeki onurlu gelişme cuntayı tam bir çıkmaza sokmuştur. Bu nedenledirki cunta, çağımız diktatörlüklerinde hiç birinde, en gerici yönetimlerde dahi görülmeyen her türlü ahlak dışı yöntemlere baş vurmaktadır.

İlkel hukuk sistemlerinde bile görülmeyen kişi onur ve haysiyeti ile bağdaşmayan pişmanlık yasası ile tutuklu ve yakınları üzerinde ihanet ve sömürü oyunları oynanmaktadır. Yıllardır sömürgeci zindanlarda ağır bir zulüm altında tutulan devrimci kadroların direniş ve savunmaları Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin güçlü bir sesi olmuştur. Cunta bu direniş ve savunmalar karşısında acze düşmüş, bahsedemez olmuştur. İşte cunta zindanlardaki kadroları mücadele dışı bırakmak, teslimiyet ve ihanete zorlamak amacı ile pişmanlık yasasını gündeme getirmiştir. Bu yasa ile tutuklu ve hükümlülerin bağlı oldukları örgütler hakkında gizli sır açıklamaları, Kemalizme ve sömürgeci Türk devletine bağlılık temelinde bugüne kadar yaptıklarından pişman olduklarını açıklamaları halinde cezalarının büyük bir bölümünün indirileceği hatta serbest bırakılacakları ön görülmektedir. Kişinin varlığını, toplumunu ve insanlığı inkar etmesi demek olan bu yasa önerisine Türkiye Barolar Birliği, hukukçular cemiyeti sert tepki göstermişlerdir. Mart 1985 başlarında Türkiyede inceleme amacı ile bulunan Avrupa Konseyi Hukuk komisyonu raportörü Hollandalı parlamenter Peter Stoffelen "Başbakan geçen yıl bana af çıkaracağını vaddetmişti. Bu yıl pişmanlık yasasından bahsediyor. Bu yasanın taşıdığı hükümler çok aşağılayıcı. Ben konseydeki arkadaşlarıma bu yasadan bahsedemem. Bahsedersem şok geçirirler" diye tepkisini gerici Türk basınına açıkladı.

Ne varki cunta içine girdiği çıkmazdan dolayı bu yasadan vazgeçeceğe benzemiyor. Özellikle son zamanlarda zindanlardaki yakınlarını bu doğrultuda ikna temelinde tutuklu aile ve yakınlarına yoğun baskılar yapılmaktadır.

Cuntanın bu onursuz girişimleri sonucu ciddi olumsuzluklar doğabilir. Bu açıdan şimdiden karşı tedbirler alınmalıdır. Tutuklu ve yakınlarını bu konuda aydınlatmak gerekir. Cuntanın bu konuda da önemli başarı sağlıyamıyacağını belirtmek isterim. Tüm karşı önlem ve çabalara rağmen cuntanın bu girişimi sonucu doğabilecek kısmi sonuçlarda mantıklı bir değerlendirmeye tabi tutmak gerekecektir.

Faşist Türk ordusunun 15 Ağustos Eylemleri karşısındaki yenilgi ve ba-

Devamı syf: 25'te

14-15 AĞUSTOS GECELERİ KÜRT HALKININ ARTIK UYANMIŞ OLDUĞUNUN BİR SİMGESİDİR

PKK kahramanları 15 Ağustos gecesi Siirt'in Şirvan ilçesine bir baskın düzenleyerek bildiriler dağıtıp ilk sesini yükselttiler. Düşmanımız faşist cuntanın uşaklarını öylesine korkuttular ki artık karakollarda yatamaz olup halkımıza sığındılar. Geceleri nöbet bile tutamayıp halkımızdan kendilerini savunması için "yardım" istediler. Halkımıza PKK'li kahramanlarımıza karşı hiç değilse silahsız nöbet tutmaya yalvardılar. Aynı gece faşist komutanlarına haber vererek komanda taburu istediler. Komando denilenlerde kendilerinden müteşekkil olduğu için dağlarımızda yürüyemez, korkularından adım atamaz haldeydiler. Takip komutanlarından bir yüzbaşı *"ben ne yapayım 40 yaşında bir ihtiyarım gençler peşinde dağları dolaşıyorum, ailemden habersiz geldim gözüme uyku girmemiş"* diyordu. Ama gerçek bu değil. Yüzbaşının içindeki korku onu ihtiyar etmişti. Uykusuzluğu birgün için değil, bu tür olayların artık birbirini takip edeceğini anlamıştı.

Daha komandolar Şirvan'dan dönmeden Eruh olayından haberdar olmuşlardı. 15 Ağustos gecesi PKK kahramanları, Eruh ilçesine ve karakoluna da saldırmış, faşist cuntanın yöneticilerini esir almış cephaneliğini ganimet olarak boşaltmıştır. Şehir içinde 4 saati aşkın hoparlölerle anons ederek Eruh halkına müjdeler vermişler. Eruh halkını çağırıp beraberce Kürt kahramanlık türkü ve marşlarını söylemişler. Eruh baskının ilk safhasında korkusundan silaha sarılmak isteyen bir asker vurularak ruhu cehenneme gönderilmiştir. PKK'li kahramanlar boşuna kan akıtmak istememişlerdir. Aynı gece Hakkari'nin Şemdinli ilçesinde benzeri bir olay meydana gelmiş, PKK'li kahramanlar burada da faşist cuntanın ordusuna göz açtırmamışlar, halk düşmanı birkaç askeri yöneticiyi cezalandırmışlardır.

Bunun üzerine faşist cunta alarma geçmiş, helikopterle köylere saldırmaya başlamış, masum insanları tutuklamaya, işkenceler yapmaya başlamıştır. Gittikleri her köyü, işkenceden tutuklamadan

Devamı syf: 18'de

«On Yaşındaki Çocuklar bile Ölüm Tezgahlarından Geçiriliyor Artık»

Değerli Amcamoğlu...

Satırlarıma başlamadan evvel, üzerimde borç bildiğim selamlarımı sunar, yaşamınızda başarılar dilerim. Sizden epey zamandır herhangi bir haber alamadığımdan ve de adresinizi de bilemediğimden ben de size yazamadım. Hakkınız da detaylı bilgiye sahip değilim ama, bildiğim birşey varsa o da eskisi gibi olmadığınızdır. Bunu sizden öğrenmedim ama değişik kaynaklardan kulağıma geliyor. Şunu açıkça söyleyebilirimki sizin bu kadar pasifleşeceğinizi hiç tahmin etmezdim. Demek ki koşullar, yaşam şartları insanı değiştirebiliyormuş. Biz vahşet ve barbarlığın ayyuka çıktığı bir ülkede yaşadığımızdan artık zorluklara aldırış bile etmiyoruz. Belki işitiyorsunuz, hangi şartlar altında olduğumuzu ama yine de bizi yıldıramadılar. Tam tersine bu uygulamalar bizi daha da çelikleştirmiş, pratik deneyler kazanmamızı sağlamıştır.

Ama sizler orada gittikçe geriye adım atıyorsunuz. Biz dişediş ve her an ölümle pençeleştiğimiz bir ortamda yaşadığımızdan ve kelepçeleri de kol saati olarak benimsediğimizden sizin durumunuzu anlayamıyoruz doğrusu. Saygon zindanlarındaki vahşeti belki okumuşsundur, işte bizim yaşantımız tıpkı öyledir. Askere ise kendi isteğimle değil, zincirlere vurularak getirildim. Şimdi ise çok sıkı bir gözetim altındayım. Elime en ufak bir fırsat geçmiyor, eğer geçse ne yapacağımı çok iyi biliyorum. Üç ay boyunca kimseden haber ve maddi yardım da almadım. Bu yönlü de sıkıntı içindeyim.

Kardeşim, senin de artık ülkeye dönmen gerekir ama eskisi gibi gelip evde oturayım, çalışayım anlayışı artık iflas etmiştir. On yaşındaki çocuklar bile ölüm tezgahlarından geçiriliyor artık, gerisini siz düşünün. Kendi konumunuzu biliyorsunuz. Sahip olduğunuz değerleri iğfal etmemelisiniz. A......nın arkadaşları şimdi dipçik altında haykırırken, gözlerini kırpmadan ölüme giderken O bunları unutmasın. Biz sizlerden çok şey bekliyorduk ve güveniyorduk. Aslında bunları biliyorsunuz ve size yazmamda anlamsız olabilir. Ama yine de hatırlatmak istedim. Şunu iyi bilmelisiniz ki herşey değişim halindedir ve bu ülke insanlarının da değişip gelişeceği kaçınılmaz bir gerçektir. Ülkenin her alanı sizlerin de işitiğiniz gibi kasıp kavruluyor ve bu da kıvılcımları tutuşturup insanlarımızı uyandırıyor ve herkes üzerine düşen görevi yerine getiriyor. Ama sizler üzerinize düşen görevi yapamadığınızı bilmelisiniz. Burada şöyle düşünebilirsiniz belki "sen niye Türk devletine uşaklık yapıyorsun" diye sitem edebilirsiniz ama benim hangi şartlarda askere getirildiğimi de size anlatmıştım. Sizin kavuştuğunuz olanaklar benim elime geçmedi. Bu mektubu bile hangi şartlarda yazıyorum tahmin edemezsiniz. Masa başında oturup yazmadım. Bir ardadaşım düşüncelerimi size aktardı. Ve gizlice postaya verdi. Benim mektup yazmam mümkün değil. Anama babama bile yazamıyorum. Doğru dürüst oturtmuyorlar bile. Beni sürekli kontrol altında tutabilmek için özel tedbirler almışlar. Ama unutulmamalı ki bizler başaramazsak bile bizden sonraki nesiller mutlaka başaracaktır. Bizleri caydırmak, teslim almak için her çareye başvurmalarınıda normal karşılamak gerekiyor. Ben kendimi bir savaş esiri olarak kabul ediyorum. Bu esirliğim de sizlerin geliştireceğiniz mücadele ile sona erebilir.

Aslında sağ kurtulacağıma pek inanmıyorum ama, mücadeleye olan inancım da beni dirençli yapıyor.

Eğer bana yazarsanız, selamdan başka hiçbir şeyden bahsetmeyin. Durumum bilindiği için benimle ilgili herşeyi çok sıkı inceliyor ve herşeyden anlam çıkarıp beni işkenceye alıyorlar. Onun için yazarsanız sıradan şeylerden bahsedin yeter. Size yazmamın amacı da hangi koşullarda olduğumuzu ve gelişmelerin durumunu biraz da olsa aktarmak idi. Yanınızdaki tüm arkadaşlara selamlarımı söyleyin.

Mektubuma son verirken selamlar diyorum.

Amcanoğlu....
30 1 1985

KÜRDİSTAN ULUSAL DİRENİŞ MÜCADELESİ GÜÇLÜ BİR SAVUNUCUSUNU YİTİRDİ

Kürdistan halkının direnişçi özünü şahsında en güçlü biçimde somutlaştırmış ve pratiğiylede bu özü çevresine taşıran, örnek yurtsever şahsiyetlerden birisi olan Hacı Abdurahman ZOGURLU, yoksul ama tarihin derinliklerinden bu yana hep sömürüye ve baskıya karşı duran bir aileden olup, yaşamı boyunca da bu geleneği sürdüren bir Kürdistanlıydı. Yörede belli bir etkinliğe ve saygınlığa sahip olan ZOGURLU ailesi özellikle de Palu-Genç-Hani isyanında Diyarbakır ve çevresinde oldukça güçlü direnişler sergilemiş ve sömürgeci Türk devletinin işgal güçlerine karşı büyük kahramanlıklar sergilenmesine önderlik etmiştir. O dönemlerde daha çocuk olan Abdurrahman ZOGURLU ise isyanın bastırılmasından sonra ailenin büyükleri tümden katledildiği için bir yandan ailesinin geçimini sağlamaya yardımcı olurken, bir yandan da kendisini yılmaz bir savaşçı olarak yetiştirmiştir. Sömürgeci işgal güçlerine karşı büyük bir nefret ve kinle dolu olan ZOGURLU, öndersizlik yüzünden, bastırılan isyanlardan sonraki yıllarda, halkımıza hakim olan sessizlik dönemi boyunca, Kürt egemen sınıflarının teslimiyetçiliğine karşın direnişçi özünü korumuş, hiç bir baskıdan yılmayarak çevresine de bu düşünceleri aşılamaya çalışmıştır.

İşte bu dönemde daha enerjik çağını yaşayan Abdurahman ZOGURLU, gelişmelerden haberdar olur olmaz, ikircililiğe düşmeden silahını alarak Güney Kürdistan'a gitmiş ve Barzani Hareketine katılmıştır. Burada kaldığı uzun yıllar boyunca, bir yandan savaşçı olarak sömürgecilere karşı kurşun sıkmış, bir yandan da Kuzey Batı Kürdistanla ilişki sağlanmasında kuryelik görevi gibi titizlik ve özveri isteyen bir görevi de yerine getirmiştir. Onun tüm benliğiyle sarıldığı bu mücadele hızla gelişip güçlenmesine ve önemli kazanımlar da elde etmesine rağmen, feodal önderliğin yetmezliği ve zaafları sonucu başarısızlığa uğrayarak 75 yenilgisiyle noktalanınca tekrar Diyarbakır'a dönen Hacı Abdurrahman Zogurlu, bizzat yaşadığı ve ömrünün önemli bir bölümünü feda ettiği davanın bu biçimde sonuçlanmasına rağmen inancından ve yurtsever özünden en ufak bir biçimde uzaklaşmamış, bağımsızlığa olan inancını muhafaza etmiştir.

73 ler sonrası Kuzey-Batı Kürdistan'da hızla boyutlanan ulusal bağımsızlıkçı düşünceyle de tanışmakta gecikmeyen Abdurrahman ZOGURLU, uzun süreli araştırma ve tartışmalar sonucunda gerçek kurtuluşun ancak Marksist-Leninist ideoloji doğrultusunda hareket eden bu ideolojiyle sağlanabileceğine kanaat getirerek tüm gücüyle yeniden mücadeleye katılmıştır.

Yaşlılığına ve bakmak zorunda olduğu ailesinin sıkıntılarına bakmadan verilen her görevi severek yerine getiren ve çabalarıyla gençlere dahi örnek olan Abdurrahman ZOGURLU, yaşamı boyunca edindiği değerli tecrübelerini modern önderliğin yol göstericiliğiyle bütünleştirerek davaya güçlü katkılarda bulunan ender yurtseverlerden birisi haline gelmişti.

Adı ve Soyadı: H. Abdurrahman ZOGURLU
Doğum yeri ve yılı: Fis Köyü-Diyarbakır, (65 yaşlarında)

Sömürgecilerce arandığı dönemde yıllarca dağlarda kalmasının verdiği tecrübe ve yöre halkı ile olan sıcak bağları sayasinde, devrimcilerin barındırılması ve bölgeden bölgeye geçirilmesi gibi görevleri başarıyla yerine getiren Hacı Abdurrahman ZOGURLU, partiye olan güven ve hayranlığını her fırsatta dile getirdiği gibi ilişkide olduğu tüm insanlarada bağımsızlıkçı ideolojisi ve PKK Hareketini anlatıp, kavratmaya çalışmaktaydı. Devrimcilerin hatalarına hiç bir biçimde göz yummayan ve amanız bir eleştirmen olan ZOGURLU, özellikle de ihanete karşı amansızlığıyla tanınmaktaydı.

Gerek cunta öncesi sıkıyönetim koşullarında, gerekse de 12 Eylül faşist yönetimi koşullarında sürekli kovuşturmaya uğrayan, gözaltında bulundurulan Hacı Abdurrahman ZOGURLU, tüm bu baskı ve yıldırma çabalarından hiçbir biçimde etkilenmeyip, gizlilik kuralları içinde görevlerini yerine getirmeye devam etmiştir. Defalarca tutuklanıp işkenceye alınmış, çocukları, torunları, karakollara doldurulmuş, insanlık dışı uygulamalara maruz bırakılmışlar ama o yine de inancından bir adım bile geriye dönmemiştir. Bu kararlılık ve inanç karşısında kuduran sömürgeci faşistler nasıl ki Kürdistanlı her yurtseverin inanç dolu bakışları karşısında eriyip küçülüyorlarsa, bu güçlü yurtseverimizin kararlı direnci karşısında da kendi acizliklerini itiraf etmek zorunda kalmışlardır

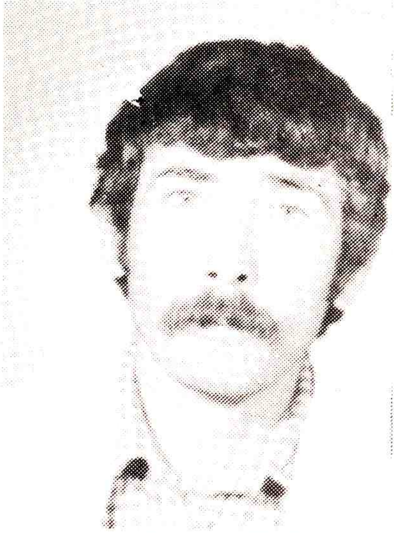
Ama, ne var ki, üç yıl boyunca çektiği işkence ve acıların en sonuncusunda komaya giren bu yurtseverimiz, devrimcilerin geldiğini duyunca zorlukla gözünü açabilmiş ve taşıdığı soylu inançla yerinden kımıldayarak sevincini belli etmişti. Bu esnada ağzından dökülen son kelimeleriyle de o tüm döneklerin, mücadele kaçkınlarının ve devrime inançsızlık taşıyanların bir kez daha yerin dibine batırılmasını sağlayarak, Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinin ihtiyaç duyduğu yurtsever şahsiyetin en bariz örneğini sergilemiştir. Yaşayamayacağını bildiği halde, bunu hiç belli etmeyen ve adeta savaşa katılmaya hazırlanan birinin tavrıyla devrimcilere sorular yönelterek "son gelişmeleri anlatın ferahlayayım, Parti ne düşünüyor, gelişmeler nasıldır, ne yapacağız" sorularına da cevap istemiştir. Ardından, vasiyet niteliğini taşıyan şu değerli önerilerini de tekrar tekrar dile getirerek son yardımını da devrimcilerden esirgememiştir. "Bu zulüm devleti muhakkak yıkılacak, ama bu çok zorluk ve çaba gerektirir. Hainlere dikkat edin arkadaşlara son sözüm dikkatli olmalıdırlar. Bu devletin yıkıldığını, savaşı ben görmedım ama yeni yetişenler görecek ve muhakkak yıkılacak" diyerek zafere olan inancını yeni nesillere aktarmıştır.

Düşmanın ağır işkenceleri sonucu komaya giren ve 1 Haziran 1984 günü yaşamını yitiren Hacı Abdurrahman ZOGURLU, zorluklarla geçirdiği yaşamı boyunca güçlü bir tarzda koruduğu yurtsever ve mücadeleci kişiliğini, PKK Hareketiyle tanıştıktan sonra gerçek anlamda donatmış ve zafere olan kesin inancıyla rahat ve huzurlu bir biçimde yaşama gözlerini yummuştur. Onu rahatlatan temel olgu Partinin varlığı ve yeni dönemin başlatılması olduğu kadar, düşmanın işkenceleri sonucu soylu bir şekilde şehit olmasıydı.

Yaşasın Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi!
Kahrolsun Sömürgeci Faşist Zulüm!
Yurtseverler ve Devrimciler Görev Başına!

Kürdistan Halkının Yiğit Evlatlarından Kerim BAYTAR Şehit Düştü

Bir bütün olarak acımasız koşullar altında gelişen ve yüzlerce yurtseverin, militanın kanı pahasına boyutlanan bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz,

Adı ve Soyadı: Kerim BAYTAR
Kod adı: Cemil
Doğum yeri ve yılı: Derik, 1956
Medeni hali: Evli.

kısa süre içerisinde akıllara durgunluk verecek bir seviyeye ulaşarak, halkımızın şerefli bir yaşama geçebilmisinin temelinin sağlam bir şekilde atılmasını sağlamıştır. Öncü gücün ortaya çıktığı günden beri engelleri aşa aşa boyutlandırdığı ve birçok değerli kadrosunu şehit vererek elde ettiği kazanımlarla yükselttiği bu mücadele, bugün eğer geri döndürülemez bir seviyeye ulaşmış ise bunu kuşkusuz militan devrimciliğin ölçülerine ve dava uğruna gözünü kırpmadan ölüme giden sayısız halk önderinin varlığına borçluyuz. Gerek 15 Ağustos öncesinde, gerekse de 15 Ağustosla başlatılan yeni mücadele süreci içerisinde kavgada şehit verilen her devrimci ve yurtsever, yükselttiğimiz bağımsızlık binasının sağlam birer köşe taşları olmuşlar ve olmaya devam etmektedirler. Çok çetin koşullarda gelişen ve sayısı bir olmayan düşmana karşı geliştirilen bu mücadelede özellikle de yeni dönemde faaliyetlerde bulunan militanlar, her an ölümle burun buruna oldukları bir yaşam sürdürerek bu geçiti aşmaya ve stratejik gücümüzü arttırmaya çalışmaktadırlar. Bu görev açıkki, çok soylu ve bir o kadar da zorlu bir görev olduğundan özverili ve yoğun olmak zorundadır.

Böylesine yoğun ve zorlu bir çalışma içerisinde bulunan sayısız PKK militanından birisi olan Kerim BAYTAR'da, Partinin yeni dönem çalışmalarını başlattığı II. Kongre sonrası ülkeye dönen ve çeşitli alanlarda zorlu görevler üstlenen devrimci kadrolardan biriydi. Bu dönemden itibaren bir silahlı propaganda birliğinin sorumlusu olarak faaliyetlere katılan ve gecesini gündüzüne katarak mücadelemizin siyasi temellerini yaratmaya çalışan Kerim BAYTAR, sadece faşist Türk sömürgecilerine karşı değil, aynı zamanda halkımız içindeki gerici çatışma ve düşmanlıklara karşı da yoğun bir çalışma içerisine girerek, ulusal birliğin sağlanması uğruna uzun süre uğraş vermiştir.

15 Ağustos eylemlerinden sonra, ülke genelinde kabaran yurtsever direnişçi özün, kendi faaliyet alanına da taşırılmasını sağlayan ve bu yönlü ciddi kazanımlarda elde eden Kerim BAYTAR, halkımızı içten içe kemiren aşiret çatışmalarına karşı da mücadele ederek önemli bir mesafe de katetmiştir. Yine böylesi bir görevi yerine getirmek için gittiği Eruh'un Sipiwyan köyünde, çatışma halinde olan iki aşiretin arasına girerek, onlara bu çatışmaların anlamını kavratmaya çalışan Kerim BAYTAR, uzun süreli uğraşları sonucu bunu da önemli oranda başarmıştır. Ancak barışmadan sonra tekrar çatışmaya giren bu aşiretleri yeniden barıştırmak ve durumu anlatmak için Sipiwyan köyüne giden Kerim BAYTAR ve arkadaşları, burada bir aşiretle konuşup diğerine gittikleri esnada kurşun yağmuruna tutuluyorlar. Orada yara alan Kerim BAYTAR, kendilerine ateş eden Melle Ömer denilen haini ağır yaralamış ancak kendisi de aldığı yarayla şehit düşmüştür.

Düşmanla işbirliği halinde olan Melle Ömer denilen hain, devrimcilerin karşı aşirete gitmelerini bahane ederek, pusu kurarak üzerlerine ateş etmiş, böylelikle hem devrimcilere zarar vermek, hem de aşiret çatışmalarının devamını sağlamak istemiştir. Köy muhtarıyla da işbirliği halinde çalışan bu hainin devletten de silah aldığı tesbit edilmiştir. Kerim yoldaşın soğukkanlı davranışıyla ağır şekilde yara alan hain Melle, tüm halkın öfkesini de üzerine çekmiştir.

Olay yerinden köylülerin yardımıyla da uzaklaştırılan ve tedaviye alınan Kerim BAYTAR, aldığı yaranın ağırlığı nedeniyle kurtarılamamış ve şehit düşmüştür. Şehit düşerken ağzından çıkan son sözler ise, şunlar olmuştur:

"Yoldaşlarım sağolsun, Partimiz sağolsun, Halkımız sağolsun"

113 Devrimcinin "Yargılandığı" Dev-Sol Davası Başladı

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı tarafından açılan yeni davada, 15 kişi hakkında idam isteniyor. 2 Numaralı Askeri Mahkemede açılan davada istenen idamlarla birlikte bugüne kadarki Dev-Sol davalarında istenen idam sayısı 268'e ulaştı.

KUK Davasında 3 İdam

Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığına bağlı 1 Numaralı Askeri Mahkemesinde görülen KUK davasında, Mehmet Can Azbay, Davut Haner ve Necdet Bahadır adlı devrimcilere idam, Edip Galip, Hızır Yiğit, Mahmut Yalçınkaya ve İbrahim Göksu adlı devrimcilere de müebbet hapis cezaları verilmiştir.

Mahkemede ayrıca 1 kişi 24 yıl, 1 kişi 20 yıl, 3 kişi de 18'er yıl ağır hapis cezalarına çarptırılmıştır. 58 kişinin 2 ila 16 yıl arasında değişen hapis cezalarına çarptırıldığı davada, 193 kişi de beraat ettirilmiştir.

1 İdam

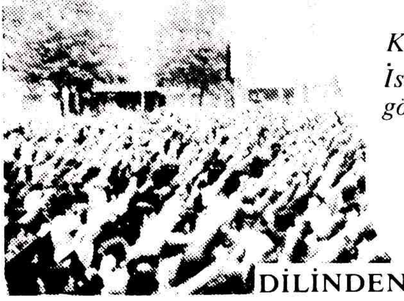
Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesinde görülen Türkiye Devriminin Yolu adlı örgütün davasında Zafer Koç adlı devrimci ölüm, Tahsin Aydoğdu ve Sema Yiğit adlı devrimciler de ömür boyu hapis cezasına çarptırıldılar..

TKP-ML Davasında 6 İdam İsteniyor

İstanbul Sıkıyönetim 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde görüşülmesine başlanan ve 17 devrimcinin "yargılandığ" davada 6 devrimci hakkında idam isteniyor.

DİLİNDEN

Kürdistan bağımsızlık mücadele nin taraftarlarından bir yurtsever emekçinin İsveç'den gazetemize gönderdiği bu mektubu sayfamızda yayınlamayı uygun gördük.

Yurtseverlerin Tutuklanması, İsveç Yönetiminin KUKM'ne Karşı Olan Bir Tavrıdır

18 Eylül 1984 günü İsveç'de Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi taraftarlarına, İsveç Säpo'su (istihbarat teşkilatı) ve bazı uşak ihbarcıların ortaklaşa tertipledikleri saldırılar düzenlendi. 6 Yurtsever Kürdistanlıyı tutuklayan polis, 1 Ekim günü de tutuklananlarla dayanışma amacıyla açlık grevine giren 6 yurtseveri daha tutuklamıştır. Tutuklama kararları ise, bizzat İsveç hükümeti ve emniyet genel müdürlüğü tarafından verilmiştir. Bu süreç içerisinde, gerek tutuklamalardan önceki durumu, gerekse tutuklamalardan sonraki durumu izah ederek sözkonusu güçlerin durumunu açıklamaya çalışalım.

1984 baharında ve yaz aylarında Kürdistan'da meydana gelen gelişmeler, İsveç'de bulunan Kürdistanlıları da yakından etkilemiş, gerek KUKH taraftarlarının yürüttüğü yurtsever demokratik mücadele, gerekse de küçük-burjuva reformistlerinin dağılmışlığı ve umutsuz düşman saldırıları bu alandaki Kürdistanlıların direnişçi mücadele etrafında toplanmasını sağlamıştır. Bu olumlu gelişmeler, Stockholm'u kendilerine üs olarak seçen tasfiyeci-reformist şefleri huzursuz ettiğinden, Kürdistan'daki ve Avrupa alanındaki devrimci ulusal kurtuluşçu mücadeleye yönelik saldırılar başlatmışlardır. 20 Haziran Uppsala olayını bahane eden bu soysuz şefler, her alanda olduğu gibi, İsveç'de de Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin önder ve taraftarlarına karşı saldırılar başlatarak en üst boyutlara ulaştırdılar. Buna en açık örnek ise, yalan ve demogoji şampiyonluğunu elinden bırakmayan Kemal Burkay'ın 18 Ağustos 1984 tarihinde, sözde bağımsız Dagens Nyheter gazetesine verdiği demeçtir. Dagens Nyheter gazetesinde çıkan bu açıklama hiçbir izaha ihtiyaç duyulmayacak kadar açıktır. Bay Burkay'ın "*PKK terörist bir örgüttür. Uppsala eylemini yapan katilin PKK'li olduğuna ve onların da İsveç'de yardımcıları bulunduğuna kesin kanaat getiriyorum.*" biçimindeki iftiraları ve bunlarında yine 15 Ağustos eylemleri gibi tarihsel bir çıkışın yapıldığı bir dönemde söylenmiş olması, hiç de tesadüf değildir. Hatırlanacağı gibi, KUKH'nin uzun bir dönem ülke dışında yürüttüğü siyasi-askeri hazırlıklarını ülke zeminine aktarmaya başladığı dönemde de (Bahar 83) yine Bay Burkay'ın "Devrimcilik mi, Terörizm mi, PKK Üzerine" adlı kitabı yayınlanmıştı. Geçmişten bu yana Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin her ileri bir adım atışında bu güçler de ona karşı bir çıkış yapmaktadırlar.

Aslında 15 Ağustos eylemlerinin başarıyla gerçekleştirilmesi ve devam etmesi sadece bu güçler değil, genelde çıkarları KUKM'nin varlığı ve gelişimiyle tehlikeye girenlerin tümünü, dolaylı saldırı, yalan, iftira vb. yönelimler içerisine sokmuştur. Yani, İsveç hükümeti ve bir şişe şampanyaya ve rahat yaşama uğruna ülkesini ve halkını satmaya hazır güçlerin saldırıları özünde, bağımsızlık mücadelemize yöneliktir. Her dürüst insanın da bildiği gibi, tutuklanan 12 yurtseverin Uppsala olayıyla uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Bu yurtseverlerin tutuklu bulunduğu 3 aylık süre zarfında, İsveç kamuoyunda çok yoğun bir şekilde yaygınlaştırılan PKK aleyhindeki tecrit propagandaları ayyuka çıkarılmıştır. Adeta İsveç hükümetinin ve devletinin çözülmesi gereken temel sorunuymuşcasına "PKK'nin teröristliği" sık sık işlenerek tecrit edilmeye çalışılmıştır.

İsveç yönetimi, uluslararası alanda sosyal demokratlığı ve insan haklarının savunuculuğunu yapmakla tanınmakta ve ulusal kurtuluş hareketlerini destekleyen, birçok ülkedeki idam ve işkencelere karşı çıkan ve hatta Türk cuntasını Avrupa konseyine ve insan halkarı mahkemesine şikayet eden ülke olarak bilinmektedir. Tüm bunlara rağmen nasıl oluyorda KUKM ve onun İsveç'deki taraftarlarına yönelik yıldırma, pasifize etme politikasının yürütücüsü olabiliyor ve yine nasıl oluyorda Kuzey ve Güney Kürdistan'dan gelen yurtseverlerin oluşturduğu Kürdistan Demokratik Federasyonu hakkında "*modern terörizmin örgütlenme biçimi*" olarak değerlendirebiliyor? Aynı şekilde; Kürdistan'daki katliamlar karşısında sadece protesto düzeyinde bir tavır alınırken, gelişen mücadelenin önder gücüne ateş püskürtülürken, neden halkla ve ülkeyle en ufak bir bağlantısı olmayan reformist Kürt küçük-burjuvalarına bu kadar sıkı sahip çıkılıyor.

Tutuklama döneminde yurtsever Kürdistanlıların"terörist" olarak tanıtılmasını, 15 Ağustos atılımı sonrasında halkımıza ve yurtseverlere yönelik saldırıların bir parçası olarak görmek zorundayız. KUKM ve önder gücü PKK'ye karşı, planlı bir şekilde hazırlanan senaryo ise, çok adi bir biçimde uygulamaya sokuldu.

Başlangıçta 18 Eylül günü 6 yurtsever gözaltına alındı. Bu tutuklama sonrası KUKM'ne karşı olan Türk-Kürt örgütlerinin tutumu ise, zafer kazanmışların tutumu idi. Soysuz Kürt Küçükburjuva reformistleri sevinçlerini hayasızca dışa vurarak, adeta boy gösterisi yaptılar. Hep bir ağızdan "*biz demedik mi teröristleri destekleyenlerin başına bunlar gelir*" demeye başladılar. Enkaz haline gelmiş bu güçler, tutuklanıp sınır dışı -kimbilir koşullar uygun olsaydı Türk faşist cuntasına da teslim ederlerdi- edilme tehlikesiyle karşı karşıya bulunan Kürdistanlı yurtseverlerin, desteklenmemesi için İsveç TV'si ve basını da sık sık olayı gündeme getirerek polisle ortaklaşa bir çaba içine girmişler ve yurtseverlerin sınır dışı edilmelerini sağlamaya çalışmışlardır.- Stockholm'u "dikensiz gül bahçesi" haline getirmek isteyen bu soysuzlar şunu da iyi bilmelilerki, halkını ve ülkesini seven ve ona bağlı olan yüzlerce insan var ve kitleler her geçen gün KUKM'ne daha fazla sahip çıkmaktadırlar.

Bugün, basına resmi kurumlara giderek yanlış bilgilendirmeler yapan TV de, gazeteler de korkunç iftiralar yapan ihbarcıları da kitleler iyi tanımaktadır. Kitlelerin nefret ettiği bir "yazar" bozması, (boşluklardan yararlanan, İsveç yönetimi ve reformist güçlerin arayıpta bulamadığı bu tip, tüm bu güçlerin desteğiyle kamuoyuna tanıtılmıştır.) TV'de konuşarak kendisinin dört kez tehdit edildiğini açıklamış, gazetelere defalarca demeçler vermiştir. Daha sonraları, tutuklu yurtseverlerin serbest bırakılmasının ardından ağız değiştiren ve iftiralarını "*uyku sersemiyken sorulan soru-*

lara cevap verdim, kimse beni tehdit etmedi, bu konuda duygusal davrandım" biçiminde izah etmeye başlamıştır. Bu durum bile tek başına bu tür unsurların nasıl kullanıldıklarını açıklamaya yeter.

6 yurtseverin tutuklanmasının ardından, insan haklarına karşı işlenen bu suçu ve İsveç polisinin tutumunu protesto etmek amacıyla barışçıl ve demokratik sınırlar içerisinde açlık grevine başlayan 6 yurtsever Kürdistanlı da 1 Ekim günü tutuklanmıştır. Kıvılcım'dan bir devrimcinin fiilen katıldığı, Roja Welat, TKP(B) ve Partizan Yolu adlı güçlerin destekledikeleri "Tutuklularla Dayanışma Komitesi" daha çok da İsveç dışındaki Avrupa ülkelerinde bulunan Kürdistanlı kitleler tarafından desteklenmiş ve İsveç yönetimi geniş bir şekilde protesto edilmiştir. Tutuklamalara alkış tutan reformist burjuva ve sosyal-şoven güçler ise tam tersine İsveç polisiyle hem fikir bir tavra girmişlerdir.

İsveç yönetimi tutukladığı yurtseverler üzerine akla hayale gelmeyen iftiralarla suç yüklemeye çalışırken de gerçek yüzünü bir kez daha açığa çıkarmış oluyordu. Tutuklanan bu yurtseverlerin İsveç'de bulunmalarının nedeni, sömürgeci faşist Türk devletinin baskıları ve işkenceleri sonucu kendi topraklarında barınamamış olmalarıdır. Yine İsveç'de de faşist Türk sömürgecilerine karşı mücadele eden bu yurtseverler neden İsveç yönetimini rahatsız etmiştir.

Üç ay boyunca tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakılan 12 yurtsever, bugün de ne özgür ne de serbesttirler. 8'i hakkında yurtdışı kararı hala kardırılmış değil. Üstelik bulundukları semti terk edemiyorlar, haftada üç-beş kez kendilerini gösterme zorunluluğu var.

15 Ağustos devrimci atılımı ardından tüm emperyalist güçlerin gündem maddesi haline gelen Kürdistan sorununa İsveç sosyal demokratlarının yaklaşımı ise, farklı özellikler taşımaktadır. Diğer emperyalist güçler, gelişen devrimci mücadeleye karşı Türk devletini destekleme kararı alırken, bu ülke yönetimi bir yandan Kürt halkının haklarının savunulmasından yana tavır takınmakta, ama bir yandan da tutuklama olayında da görüldüğü gibi, bu sorunun çözümünü nasıl istediğini açıkça belirtmektedir.

Uzun süreden beri, KUKM ve önder gücü PKK'ye karşı rejisör ve yönetmenler tarafından hazırlanan senaryo, uygun oyuncular bulunduktan sonra, 15 Ağustos direniş ve saldırı eylemlerinin hemen ardından sahneye konarak oynanmaya başlandı. 18 Ağustos'da Kemal Burkay'ın gazeteye verdiği demeçle başlayan, 12 yurtseverin "PKK üyesi" olmak suçundan tutuklanmasıyla devam eden bu oyun üç ay boyunca güncelliğini korumuş ve bunlarla hedefe ulaşmaya çalışılmıştır.

Bilindiği gibi, İsveç sosyal demokrasisi, Türkiye'de etkinlik kazanabilmek için, kendine yakın gördüğü Türk sosyal demokratlarını desteklemekte ve çıkarları gereği tercihi KUKH'ne değil, faşist tekelci burjuvazinin icazetli (daha doğrusu yedek lastiği denebilir) uşağı Ecevit ve kurmaya çalıştığı DSP'ne yapmaktadırlar. Türkiye ve Kürdistan'da gelişen devrimci muhalefeti sindirmek, yanlış yollara saptırmak için Ecevit'e ve diğerlerine destek olmaktadırlar. Buna bir de tasfiyesi başarılmış, Türk-Kürt küçük-burjuva reformistlerini de eklemek gerekir. Bu üçlü güce (Türk sosyal-demokratarı, Avrupa sosyal demokrasisi ve Türk-Kürt küçük-burjuvalarına) göre eğer Türkiye ve Kürdistan'da muhtemel siyasal, ekonomik gelişmeler olmasa 88 seçimlerinde iktidara gelebileceklerdir. Fakat onların deyimiyle "PKK belası" yüzünden özellikle de 15 Ağustos çıkışıyla birlikte hayalleri suya düşmüştür.

Cuntanın uşağı Ecevit'in İsveç'i ziyaretleri ve çeşitli açık-gizli görüşmeler de bulunması, diğer yandan Hamburg üniversitesinde "demokrasi, sosyal-demokrasi" üzerine dersler vermesi sanırız belirtilen hazırlıkların bir parçasıdır. Dikkat etmemiz ve unutmamamız gereken gerçek, Ecevit'in bu "seyahatların"da reformist, uzlaşıcı ve teslimiyetçi Türk-Kürt örgütlerine sinyaller verdiğidir. Başını Türkiye mücadele tarihinin yüzkarası TKP'nin çektiği reformist cephe ise, "Demokratik Sol Platformu" ile bu sinyale cevap vermiştir.

15 Ağustos atılımı yapılan tüm bu planları bozmuştur ve eylemlerin hemen ardından, Türk-Kürt teslimiyetçi, reformistlerinin İsveç hükümetinin KUKM'ne ve şanlı önderi PKK'ye saldırılar yöneltmeleri ve gerçekleştirilen tutuklamalar, tüm bu planların fiyaskoyla sonuçlanmasının verdiği acının pratik sonuçlarıdır. Devrimci eylemlerin Kürdistan'da ete kemiğe bürünerek halk tarafından desteklenmesi, yaygınlık kazanarak gelişmesi bu güçlere geri adım attırmıştır. KUKM'nin karşıtı olan güçlerin son dönemlerde secdeye kapanarak günah çıkarmaları ve adeta mücadelenin taraftarı haline gelmeleri, Kürdistan'da yaşanan ileriye yönelik gelişmelerin bir sonucudur. Artık bundan sonra saldırılar ne kadar yoğun olursa olsun, Kürdistan halkının şanlı önderi PKK'yi "tecrit" edebilmeleri olanaksızdır. Kürdistanlı kitlelerin mücadeleye karşı artan sempatileri bu gerçeği kanıtlamaktadır.

Son olarak, İsveç'deki tutuklamalar döneminde Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde, tutuklularla dayanışma eylemlerine girişen yurtseverleri selamlarız.

***Hiçbir Saldırı,İftira KUKM Taraftarlarının Haklı Mücadelesini Engelleyemez!**

***Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş!**

Serkeft

Kürdistan Kadını, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü Direnişe Daha Aktif Katılarak Karşılıyor

8 Mart, tüm dünya emekçi kadınların mücadele ve birlik günü olarak dünya çapında kutlanan bir gündür. 1910 yılında Kopenhag'da toplanan

Sosyalist Kadınlar 2. Uluslararası Konferansında Klara Zetkin'in önerisi üzerine kabul edilen bugün; o yıldan bu yana yürüyüşler, mitingler ve toplantılar biçiminde kutlanmaktadır. En önemlisi halkların gelişen özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde kadınların bilfiil katılmasıyla gerçek anlamlılığını kazanmaktadır.

Klara Zetkin tarafından bu günün dünya emekçi kadınlar günü olarak önerilmesi tesadüfi değildir. Bundan tam 128 yıl önce 8 Mart 1857'de Newyork'ta greve giden 40 bin emekçi kadının mücadelesi, dünya kadınlarının direniş sembolü haline gelmiştir. O nedenle bugün sadece kadınların sömürüldüklerini, ezildiklerini ve yardıma muhtaç olduklarını; toplumun en mazlum ve ezilen kesimi durumunda olduklarını ifade ederek anılan bir gün olarak ele alınamaz. Tarihin derinliklerine dönülüp bakılınca görülecektir ki, nesilden nesile anılarak devredilen önemli günlerin hepsi de derin anlamlılığa sahiptir. Tüm bugünler ezilen sınıfların veya baskı altındaki halkların ya başkaldırı, ya da zafer günleridir. Genel anlamda ya kavganın başlangıcını ya da nihai gününü temsil eder. Ve bu anlamda insanlığa mesaj ileten günlerdir de. 1 Mayıs'ı ele aldığımızda; tüm dünya proletaryası ve ezilen halkların coşkunca kutladıkları bugün, işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadelesinde özgürlüğe ve sosyalizme çağrı anlamında bir savaş mesajı olduğu gibi; yine halkımız açısından 21 Mart bağımsızlık ve özgürlük için isyana ve direnişe çağrı günüdür. 8 Mart dünya emekçi kadınlar günü de bizlere böyle bir mesaj iletmektedir.

Dönüp ülkemize baktığımızda tüm yozluğun, ahlaksızlığın, insanlık dışı her şeyin baskı ve zulümle birlikte nasıl dayatıldığını görmekteyiz. Buna kin, öfke ve nefret duymamak mümkün değildir. Duyulan bu kin ve öfke ise, güçlü bir devrimci dinamizme dönüştürülmek zorundadır. Eğer tek kurtuluş yolu devrimse, devrimi geliştirmekten başka çaremiz yoktur. O nedenle dünya emekçi kadınlar gününü coşkuyla andığımız bu günde, ülkemiz kadınlarının durumu ve sorunları üzerinde durmak, burada da bulunan emekçilere, özellikle de kadınlara düşen görevler üzerine değinmek gerekir. Hele hele mücadelemizin daha gelişmiş bir biçimde yükseldiği bugün bizlere düşen görev ve sorumlulukları tartışmak ve çözümleyici olmak çok daha büyük önemdedir.

Toplumun bütününe hakim kılınmaya çalışılan baskı, tahakküm ve kişiliksizleştirme olayı en, çarpık biçimde kadınlar üzerinde görülmektedir. Sömürgeci egemenlik boyunca kimliğinden bile bahsedilmesi yasak olan bir toplumun yaşadığı gerçeklik tartışma götürmeyecek kadar açıktır. Sömürgecilik tarihi boyunca halkımızın yaşadığı sayısız katliam teslimiyet dayatması ve içten kemirme, teslim alma yöntemlerine rağmen Kürdistan ve Kürtlük ruhu öldürülememiş; günümüz neslinde en anlamlı biçimde kendisini duyurmuştur. Tüm bunlarda halkımızın direnişçi ruhu temel iken kadının derin yurtseverliği de büyük rol oynamıştır. Analar çocuklarını ağıtlarla ve tarihin direnişçi türküleriyle büyütmüşler; düşmana duyulması gereken kin ve öfkeyi canlı tutmuşlardır. Çocuklarına jandarmanın korkunçluğunu hep anlatmış, ondan kendisini nasıl savunması gerektiğini öğretmiştir. özellikle köylü Kürt kadını sömürgeci diliyle, kültürüyle hemen hemen hiç ilişkide bulunmamakta; kendi öz dilini, kültürünü, değerlerini nesilden nesile devralarak yaşamaktadır. Bir anlamda Kürt köylü kadını, Kürt simgesini en fazla taşıyan kesim durumundadır. Onun sömürgecilikten tanıdığı tek şey jandarma baskısıdır.

İşte bu koşullarda kendi öz tarihsel gerçeğini araştırma ve bu yönlü bilinçlendirme faaliyetleri büyük önem arzetmekteydi. Ne var ki öz gerçekliğin araştırılması da yeterli değildi. Bunun yanısıra ulusal ve toplumsal gerçeği çok çarpık gösteren, egemen ulustan gıdasını alan ulusal inkarcı, toplumsal gerçeği çarpıtıcı, teslimiyetçi, boyun eğici küçük-burjuva kesimlerle de mücadele etmek görevi vardı. yine sömürgeciliğin "sol"dan bir uzantısı olan sosyal-şovenizmle de yoğun bir mücadele sorunu vardı. Aydın gençliğin işe koyulduğu bu teori yaratma ve bilinçlendirme faaliyetlerinde hiç kuşkusuz ki, derin bir yurtseverliği bağrında taşıyan aydın Kürt kadını yer alacaktı. Nitekim yurtsever devrimci düşüncelerin daha yeni yeni Kürdistan kentlerine taşırıldığı 1976 yıllarından mücadelenin yükseldiği 1979-80 yıllarına kadar bir çok genç kız ve kadın bizzat mücadeleye katılarak; ulusal inkarcılığa, teslimiyete ve ihanete karşı mücadele ederek bu düşüncelerin yaygınlaşması doğrultusunda aktif görevler de üst-

lenmişlerdir.

Sömürgeci, feodal-kompradorlara karşı verilen savaşta, Kürt kadınının yiğitliği Hilvan, Siverek, Mardin vb. pratiklerinde bir kez daha yaşanmıştır. En zor görevleri bile korkusuzca yerine getirmekten geri durmamışlardır. Bu örneklerde açıkça göstermektedir ki, Kürt kadını, bağımsız bir Kürdistan yaratma mücadelesinde, tarihte gösterdiği cesareti, bu dönemde de göstererek toplumun diğer üyelerinden hiçte geri kalmamaktadır.

Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde, ilk kadın şehitlerimizde, sömürgeciliğe karşı geliştirilen mücadelede, askeri-faşist kuvvetler tarafından hunharca katledilen Azime DEMİRTAŞ, Besey ANUŞ olmuştur. Yine Diyarbakır zindanlarında da kadın yoldaşlar, erkek yoldaşları ile birlikte direnişi geliştirmiş, sömürgeci-faşist cuntanın oyunlarının bozulmasında önemli rol oynamışlardır. Kadın olmalarından dolayı özel işkencelere tabi kılınsalar da, direnişden vazgeçmeyerek erkek tutuklularla birlikte direniş bayrağını yücelttiler ve hala da yüceltmektedirler. Yine Filistin-Lübnan sahasında hazırlık faaliyetleri içinde ve ülkeye gönderilen ilk gruplar arasında kadın yoldaşlar da bulunmaktadır.

Kürdistan kadınının problemlerinin temelinde yatan sömürgeciliktir. Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki varlığına son verilmedikçe, Kürt kadının da kurtuluşu mümkün olamaz. Bu gerçekledir ki, ulusal kurtuluş mücadelemizin ayrılmaz bir parçası da kadınlardır. 15 Ağustos 1984'de Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla yeni bir döneme giren KUKM ve PKK saflarında, bugün savaşan onlarca kadın savaşçı ve önder de bulunmaktadır. Mücadelenin daha da yükselmesi ile bu sayının artacağı açıktır.

Bir 8 Mart'ı daha sömürgeci boyunduruk ve kölelik altında karşılayan Kürt kadınının, bağımsız ve özgür gelişimi, gerçekten toplumda hak ettiği yere oturabilmesi, ulusal kurtuluş mücadelesinin zaferi ile mümkündür. Bu zafer, Kürdistan halkının bağımsız ve özgürlüğünün gerçekleşmesi olduğu kadar Kürdistan kadınının da özgürlüğüne kavuşmasıdır.

Bu anlamda ele alındığında yurdundan kopartılan ve Avrupa'da bulunan tüm emekçileri ve özellikle kadınları büyük görevler bekler. Evet, yurdumuzdan kopanlar, yurdumuzla daha fazla bütünleşerek; yurt yaratma mücadelesinde, yükselen devrimci direnişte bilincimizle gücümüzle enerjimizle, coşkumuzla, maddi ve manevi her alanda yer alarak katılmak zorundayız. Alan olarak bulunduğumuz Avrupa emperyalist metropoller, yoz kültürün kaynağını oluşturuyor. Bunun için de kişiliksizleştirilmek isteniyoruz. İşte bu ortamda biz basit özlemlerle kişiliksizleşmeyi kabul edecek miyiz; yoksa yurdumuzun bağımsızlığına olan özlemlerimizi mi haykıracağız? İşte böyle bir ikilem içindeyiz: **YA DİRENİŞ, YA TESLİMİYET.** O halde, yanıt vermeliyiz bu günde, Dersim'de, Zilan'da, Koçgiri'deki yiğit yurtsever Kürt kadınına. Güçlenmeliyiz Kürdistan dağlarından, Diyarbakır cezaevinden bağımsızlık şiarını atan ve Filistin'de enternasyonalizmin şiarıyle bütünleştiren PKK militanının ruhundan, enerjisinden, fedakarlığından... Yani görevlerimiz fedakarlık, ruh ve coşkudur. Vatan için vatani görevlerimizi yerine getirme sorumluluğudur. İnsan olmanın ölçütü budur. Bu insanlık olayını kadından ayrı düşünemeyiz. Bu konuda eşitlik temeldir. Bu ise politik mücadelede eşit olma savaşımı ve talebi olmaktadır. Yani direnişte, savaşta, cephede, ölümde bir eşitlik olayıdır bu. Cezaevinde direnen, dağlarda savaşan devrimci kadın militanların bize öğrettikleri budur. Hele hele UKC'nin yaratılmasının maddi koşulları oluşturulduğu bu dönemde, emekçi Kürdistan kadınları cephede ve cephe gerisinde yer alacak güçlü, savaşkan birlikleriyle yanıt vermelidirler.

Böyle ulusal direnişçi bir cephede hazırlanmak, onun içinde yer almak üzere heyecan duymak, yarışmak yurtseverlik görevi olduğu kadar enternasyonalist bir görevdir de.

Kürt ulusunun savaşkan cephesi dünya ilerici insanlığın bir parçasıdır da Kürdistan'da yerine getirilecek yurtseverlik göreviyle Türkiye ve diğer Ortadoğu halklarına karşı da en büyük insani ve enternasyonalist görevini yerine getirecektir. O halde Kürt kadını yurt kavgasında omuz verdikçe Paris Komünü'nden, Rus ve Vietnam devrimlerinden aldığı ilhamla bütünleştirerek dünya ilerici kadınlar içinde yer alma

hakkını kazanacaktır.

O halde 8 Mart dünya emekçi kadınlar gününü andığımız bu günde yükselen UKM'mizde daha etkin katılarak selamlayalım!

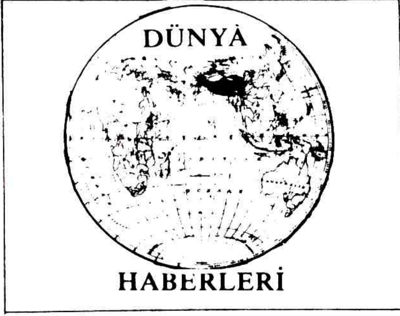
Dünya emekçi kadınlarından bizlere ulaşan direnme mesajını Ulusal Kurtuluş Savaşımımızda ve UKC'sinde somutlandırmak için ileri!

*** Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü!**

*** Yaşasın Kürdistan Kadınının Direnişi!**

*** Herşey Kürdistan Ulusal Direniş Savaşı İçin!**

*** Herşey UKC İçin!**

IRAK-İRAN SAVAŞI YOĞUNLAŞIYOR

Emperyalizmin bölgede kendi çıkarları doğrultusunda çıkarttığı ve 4,5 yıldır sürdürülen Irak-İran savaşı daha da yoğunlaşarak, sivil hedeflere yöneldi. Geçmiş dönemde, özellikle Körfez çevresinde yoğunlaşan savaş, son günlerde sivil yerleşim alanlarına ve ekonomik sahalara karşı bombalama biçiminde geliştirilmektedir. Gelen haberlere göre havadan misilleme şeklinde başta, başkent Tahran ve Bağdat olmak üzere, çeşitli kent ve kasabalara yapılan saldırılarda yüzlerce sivilin öldürüldüğü ve yaralandığı, büyük oranda maddi zararlar meydana geldiği bildirilmektedir.

BOLİVYA'DA İŞÇİLER, PERU'DA MEMURLAR GENEL GREVDE

Amerikan emperyalizmi, Latin Amerika'da her türlü önlemi uygulamaya koymakta, ama buna rağmen ekonomik, siyasi ve askeri politikaları tam bir çözümsüzlüğe uğrayarak, halkların direnişleri karşısında, yoğun bir çürüme, dağılma ve yok olmayla karşı karşıya kalmaktadır.

Son yıllarda Bolivya'da yıllık enflasyon oranı yüzde 3400 civarında seyrederken, Peru'da bu oran 230'un üzerindedir. Bu durum karşısında işçiler Bolivya'da genel greve giderek, başkent La Paz'ın giriş-çıkış yollarına barikatlar kurmuş, dinamitleme yöntemiyle posta, ulaşım, haberleşme,gümrük hizmetlerini tamamen durdurmuşlardır. Grevci işçiler, ücretlerin arttırılmasını ve yönetimin istifasını istiyorlar.

Peru'da da toplam 500 bin memurdan 350 bini aşkın bölümü ücretlerin artırılması talebinde bulunarak, yönetimi istifaya çağırdı. Burada da grevler sonucu posta, gümrük, ulaşım ve haberleşme tamamen felce uğramış durumdadır.

Bu gelişmelerin de gösterdiği gibi, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere; emperyalist-kapitalist sistem halkların militan mücadeleleri sonucu tam bir çıkmaza girmiştir. Bu da emperyalizmi çılgına çevirerek, halklara karşı daha vahşice saldırılara başvurmasına neden olmaktadır. ★

Güney Afrika'da Grevler ve Gösteriler

***En az yedi kişi ölü**

G. Afrika'da temel gıda maddeleri ve ulaşıma yapılan zamlardan sonra yerli siyah halk tarafından ilan edilen 3 günlük grevin ardından, polisin halka yaptığı saldırılar esnasında en az 7 kişi yaşamını yitirmiştir. Polis yetkililerinin haber ajanslarına verdikleri bilgilere göre, siyah halktan dört kişi Keyp bölgesinde polisle çıkan çatışmada hayatını kaybetmiştir.

Ayrıca, Chatly katliamının 25. yıldönümü dolayısıyla gösteri yapan kitle üzerine ateş açan polis, 17 kişiyi öldürmüştür. Görgü tanıklarına göre hiçbir uyarı yapılmadan ateş edildiği bildirilmektedir.

Geçen yıl içinde G. Afrika'daki polisin halka yaptığı baskı, operasyon ve saldırıları sonucu yerli halktan 200 kişi ölmüş; binlerce insan ise tutuklanmıştır.

★

Impressum:
N. UGUS
"Berxwedan"
Bank Str. 69
4000 Düsseldorf 30

Yazışma Adresi
Berxwedan
Bank str. 69
4000 Düsseldorf 30

Danimarka	5.-	dkr.
Avusturya	12.-	s.
İngiltere	0.50	£.
Hollanda	2.-	hfl.
Belçika	40.-	bfr.
Norveç	4.-	nkr.
Fransa	4.-	ff.
İsviçre	1.50	sfr.
İsveç	4.-	skr.

KARANLIĞI AYDINLIĞA ÇEVİRMEK...

İhsan AKSOY

Karanlığın egemenliğini isteyenlerle, aydınlığa yürüyenlerin vuruşması sürüyor. Bu kavga çağlar boyu sürerek geldi. Sömürüyü egemen kılmaya, bu egemenliği sürdürmeye çalışanlar, bu istemlerini zulümle gerçekleştirmeye uğraştı ve uğraşıyor. Buna karşın aydın, eşit ve kardeşçe yaşanan bir toplum özlemi içinde olanlar tüm vahşetine rağmen zulme karşı duruyor, kararlılıkla diretiyor, yılmıyor, bilinçle ve yürekle zulmün üzerine yürüyor. Çağlar çağıdırki insanlığın ileriye doğru yürüyüşünü durdurmak için nice zalimler tutucu sınıfların sözcüsü olarak direnip durdu. Eşit, aydın ve özgürce yaşanan bir topluma giden yolu tıkamak için çağlar boyu ayak dirediler. Ama tüm vahşetleri, kan dökücülükleri, güçlü orduları ölüm saçan silahları, her türden bağlaşıkları, paraları, malları, koca koca ünvanları insanlığın ileriye, aydınlığa gidişini önleyemedi. Çağlar geldi çağlar geçti, gelişimin, ilerlemenin, özgür ve eşit bir dünyanın azılı düşmanları bu istemlerinden vaz geçmediler. Geçmezlerde. Bu toplumsal, gelişimin doğal bir sonucu, tarihsel bir olgudur. Karşıt sınıflar vuruşmadan toplumların gelişmesi olanaklı değildir. Bunun içindirki toplumların ilerlemesi, özgürlüğe, eşitliğe doğru hızla yürümesini isteyen güçler bu bilinç ve inançla duraksamadan yollarına devam ederler. Onlar güçlerini "tarihin durdurulmaz akışından" alırlar. Direnmeden karanlığı aydınlığa çevirmenin olanaksız olduğunu bilirler. Özgür olmadan yaşamanın insan onuruna yakışmadığını, insanı alçalttığının bilincindedirler. Uzun değil,"doyunca yaşamak" isterler. Özcesi tarihsel zorunluluğun bilincinde özgür insanlardır. İnsanlığın ileriye doğru ilerleyişinin itici gücü, ezilen sınıf ve tabakaların ve özgürlüklerinden yoksun halkların savaşımı bu. Bunlar doğup, gelişen, büyüyüp güçlenen dünya ölçüsünde bir güçtür. Yer yüzünün her köşesinden gür, sesleri her koşulda yükselir. Kölelik var olduğu sürece onlar ve onların direnişi de vardır. Nice savaşlardan kopup geldiler. Ellerindeki özgürlük ve eşitlik bayrağı asla yere düşmedi. Her gün daha yükseklere kalkıyor.

Elbette başarıları salt yüreklerinin kor ateşiyle elde edilemez. Örgütlü, silahlı, varlıklı, gözü dönmüşcesine kana ve alın terine susamış tarihin çarkını geriye çevirmek isteyen güçlere karşı, bilinçli,örgütlü ve gerçekçi olmak zorundadırlar. Onların kaynağı, beslendikleri alan geniş kitlelerdir. Yoksul emekçi insanlar ve özgürlükleri ellerinden alınmış halklarıdır. Sesleri onlara ulaştığı sürece onlar güçlüdür. Elleri onlara kenetlendiği zaman onlar yenilmezdir. Onlar, kör bir gözü peklikle değil bilinçli bir coşku ve yüreklilikle özgürlük savaşımına katılırlar. Haykırışları tek bir dalga halinde özgürlük türküsüne dönüşür. "Kenetlenen kollarının zincirini" en gelişkin silahlar kıramaz. Bilimle aydınlanan yollarında ileriye atılan bir yumruk gibi ilerlerler. Bu ilerleyiş belli dönemlerde tarihsel, toplumsal, ekonomik ve siyasal nedenler ve dünyadaki olumsuz etkileşmeler sonucu duraksamaya uğrayabilir. Bazı tarihsel nedenler, bazı atılımların amacına ulaşmasını engelleyebilir. Gerici güçlerin hegemonyası daha kanlı sürebilir. Binler, on binler kayıp verilir. Ama tarihin çarkını ileriye doğru döndüren güçlerin savaşımı durmaz. Karanlık aydınlığa dönüşünceye kadar bu savaşım sürer...

Bu karşı konulmaz bir olgu, engellenemez bir yürüyüştür. Buna karşı çıkanlar tarihin seli karşısında "silinip" yok olmaktan kendisini kurtaramaz. Ama yinelemek gerekir ki, tarihi ilerletirken ekonomik, toplumsal, siyasal gerçekleri kavrayarak, bilimin yol göstericiliğinde ve örgütlü olarak davranmak zorunluluğu vardır. Yapılacak her hata, gösterilecek her sapma, toplumsal ilerleyişin önünde birer engele dönüşür. Binlerce, onbinlerce özgürlük savaşçısının anlatılmaz özverileri boşa gider. Yaşamın mantığı, gerçeğin katı sesi kendisini göstermekte gecikmez. İnsanlığın ilerici kesimi, yürüyüşünü sürdürürken yalnız haklı olduğu için değil ama bununla beraber geçerli ve gerçekçi bir yönelimde olduğu için yürüyüşünü sürdürür.

Özcesi, karanlığı aydınlığa çevirmenin tek yolu örgütlü bir biçimde savaşıma girmekten geçer. Bilimle donatılmış örgütlü bir gücü en güçlü tutucu odakların altetmesi olası değildir. Kitlelerin istemini, özlemlerini, arzularını tek bir dalga haline dönüştüren "ses" her gün biraz daha gür olarak yükselir ve yankısını bulmakta gecikmez.

Bu gün dünyanın her yanında olduğu gibi Kürdistan'da da özgürlük istemleri bir haykırış gibi yükselerek, bir kükreyişe dönüşüyor.. Yıllar yılı bağımsızlık ve özgürlük için savaşım veren ve bu uğurda bir çok acılar, sıkıntılar çeken Kürt halkı, bu savaşımını elden bırakmadı. Tüm eritme çabaları, kırımlar, iskanlar, sürgünler özgürlük tutkusunu Kürt halkının bilincinden ve yüreğinden sökemedi.. Dağlar adeta "kan ağlarken" Kürt savaşçıları, yoksul köylüleri, anaları, yaşlıları geleceğin aydın ufuklarına bakarak bilendiler.. Dünün çocukları, bugün dünü yenmek için savaşıyor. Yasaklar, baskılar, işkenceler, tutuklamalar Kürt savaş erlerini dahada biledi. Eritme çabaları sonuç vermedi. Zindanlar, işkencehaneler Kürt dilinin "nağmelerini" yok edemedi. Dağ larda ovalarda, kırlarda Kürt dili bir halkın öz benliğinin sesi olarak yükseldi.. Kürt dili işkencehanelerde, dağ başlarında işlenerek en güzel nağmelere, dizelere dönüştü.

Ama bütün bunlar özgürlüğü elde etmeye, bağımsız olmaya yetmedi. Bir çok baş kaldırılar, isyanlar, silahlı direnişler yenilgiye uğradı. Karanlık aydınlığa dönüştürülemedi. Darbelenmeler, gerilemeler, duraksamalar biribirini izledi.

Kürt halkının haklılığı, özgürlüğe olan tutkusu, yiğitliği, özverisi onun başarmasına yetmedi.

Her şeyden önce günün koşullarına göre örgütlü bir güce sahip değildi.. Karşısında en yeni tekniklerle donatılmış ordular varken, onlar daha çok geleneksel örgütlenme ve savaşım birlikleriyle cesaretleri ve haklı istemleri sayesinde bir süre direnebildiler. Çağdaş örgütlenmeden yoksun, iç ve dış bağlaşıkları olmayan bu girişimler daha başından yenilgiye uzanmak durumundadır.. "Kürt İsyanları" olarak bilinen başkaldırıların esas zaafları burdan geliyordu. Bunun yanı sıra bir bölge ile sınırlı kalmaları, günün koşullarına uygun bir programa sahip olmamaları, aşiretin ve feodal yapının doğasından kaynaklanan bölük pörçüklükleri, propaganda ve ajitasyon araçlarından yoksun olmaları, gereği gibi hazırlıklı olmamaları gibi nedenler, onları yenilgiye götürdü. Daha sonra yapılan örgütlenmeler, Kürt halkını özgürlüğe götürecek çağdaş araç olmaktan uzaktı. Bu günlere gelindiğinde geride böylesi bir birikimin yoksunluğu büyük güçlükler yarattı.

Şimdi, Kürt halkı demokratik savaşımında dünden çok daha güçlüdür. Çünkü çağdaş örgütlenmelere açılmış gücünü örgütlü olarak birleştirme aşamasına girmiştir. Dün, on binler, yüz binlerle ifade edilen Kürt silahlı direniş

güçleri, bu gün yüzlerle, binlerle de ifade edilse daha güçlüdür. Ama daha süreç tamamlanmadı. Kürt Ulusal Demokratik savaşımında çeşitli sınıf ve tabakaların sesi ve etkinliği elbette olacaktır. Dünyanın her yerinde olduğu gibi Kürdistan'da da ulusal hareket ancak tüm "Ulusal" güçlerin birlik etmeleriyle başarıya ulaşır. Böylece sömürgecilerin uşağı küçük bir kesimin dışındaki geniş kitlelerin ulusal harekete katılımları gerçekleşmiş, hareket birleşip, toparlanarak büyük bir güce dönüşmüş olur. Ama bunu da bir çırpıda ve hemencecik beklemek olanaklı değildir. Uygun koşullar ve gerekli olgunluk sağlanmadan bunun elde edilmesi olanaksız. Bu koşulların ve olgunluğun sağlanması da elbette kendiliğinden değil yine ulusal güçlerin çabalarıyla gerçekleşecek bir şeydir. Böylesi bir oluşuma katkıda bulunmak, gerçekçi olmayı, bilimsel davranış yetisini ve en önemlisi "gerçek yurtseverlik tutkusunu" gerektirir. Dar grupçu çıkarlar ve günlük siyasal kaygılarla hareket etmek hiç bir zaman için "Ulusal direniş birliğine" olumlu bir yaklaşım olamaz. Yanlız olmamakla kalmaz, aynı zamanda ona onarılması güç zararlar verir. Yazık ki, var olan durumda daha bu tür eğilimler, yaklaşımlar giderilmiş değildir. Bunu bir saplantı haline getirerek gerçeklere sırtını dönenler, kuşkusuz yaşamın dayatmasıyla yokluğa itilmekten kendilerini kurtaramazlar. Ama bunların yokluğa itilmesini tarihe bırakarak oturup beklemek değil, Ulusal Kurtuluşçu güçlerin birliğini gerçekleştirmek için elden gelen en güçlü ve en içten çabaları göstermek gerekir. Gerçek bir yurtsever, inançlı birer sosyalist olarak bu uğurda gerekli öz veriyi göstermek, "varsa yoksa benim" saplantısını bırakmak gerekir..Böylesi bir çaba yerini bulacak ve Kürt Ulusal demokratik savaşımında "ulusal güçlerin birleşmesini"çabuklaştıracaktır..

Bu çabalar, salt iyi niyet gösterileri olarak değil, yaşayan gerçeğin ve bilimin yansıması olmalıdır. Kitlelerin istemlerine, özlemlerine yanıt vermelidir. Diri, coşkulu, savaşkan bir yapıyı amaçlamalıdır. Kürt halkına beklemeyi, korkuyu değil, savaşımı, direnişi; direnerek yaşama sevincine ve mutluluğuna ulaşmanın yolunu göstermelidir. Özgürlüğün, bağımsızlığın "her şeyden daha üstün ve değerli olduğunu" öğretmeli ve bunun bedelinin olduğunu söylemelidir. Ona tarihiyle, varlığıyla, savaşımıyla övünmesini öğretmelidir. Onu bir yumruk haline dönüştürecek bilinçle yoğurmalı ve bilimle donatmalıdır.. Özcesi, salt birlik olmak için "iğreti" gruplar oluşturmak ve bunu bir avunu aracı yapmak için değil, gerçek ve savaşkan bir güç oluşturmak için birleşmek gerekir.

Siyasal savaşımda, ideolojik kavgada en iyi örgütçü olan yayın, bu konuda da en etkili araç olarak yerini almak durumundadır.

Bu güne kadar Kürdistan'da çeşitli gruplar salt kendi gruplarının "sesi" durumunda olan yayınlar çıkardılar. Bu yayınları kendi mensuplarının ilgi ve desteğini aşamadı. Tüm savlarına karşın küçük bir grubun içinde sınırlı bir yankıdan ileriye gidemedi.. Ama yaşam gösteriyorki geniş bir kesimin ulusal demokratik istem ve özlemlerini yansıtacak ve geniş bir ulusal yelpazeyi kucaklayacak bir yayına gereksinim vardır. Bu yayında Kürt Ulusal Demokratik savaşımının sorunları çeşitli boyutlarıyla ve değişik görüş açılarından ele alınarak tartışılabilecek, ulusal güçlerin birliği konusunun temellerini irdeleyecek, ulusal demokratik savaşımda çeşitli kesimlerin biribirlerine yaklaşımlarını ve yakınlaşmalarını sağlayacaktır. Böylesi bir yayın Kürdistan'da çok geniş bir kesimde yankılanacak, geniş bir ulusal kesimin sesi durumuma gelecektir.

Sayfalarını böylesi bir gelişmeye açan –Berxwedan'ın– daha da yetkinleşmesi için devrimci, demokrat ve yurtseverlerin ona omuz vermesi, Berxwedan'ın da bu gelişime gerekli önemi ve olanağı tanıması gerekir. Böylesi bir oluşum Berxwedan'ın Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük savaşımında gerekli role, etkinliğe ve örgütleyiciliğe ulaşmasını sağlayacak, Kürt yurtsever, demokrat, ilerici, devrimcilerinin biribirlerine yaklaşmalarına yardımcı olacak ve Kürdistan Ulusal Demokratik savaşımının derlenip toparlanmasına etkin ve güçlü katkılarda bulunacaktır.

★

Yurttan Haberler...

Baştarafı syf: 9'da

paysız bırakmamışlardır. Bu tutuklamalar hep masum insanlardan ibarettir. Yakaladıkları her köylüyü, *"bir terörist yakaladık"* diyerek, *"baskın yapan teröristleri birer birer yakalıyoruz"* gibi laflar ediyorlar. Gerçek olayı yapanları kendileri de biliyor ya, bundan gaye korkaklıklarını gizlemek, dünya uluslarına bu tür olayların tekrar olamayacağını anlatabilmektir. Ama ne kadar korktukları, kendi karakollarını nasıl kaçırdıkları, her üç-dört karakolu birleştirip geceleri halka nöbet tutturdukları, geceleri karakollarda yatmadıklarından bellidir. Ama masum sivil köylüler karşısında yaralı bir hayvan gibi hırladıkları da gizlenmeyen bir gerçektir.Yakında köylülerimiz karşısında susacakları kesindir. Halkımızın bir dileği de budur.

Bu olaylar gerekliydi. Çünkü köylülerimizi Kürdistan devrimcilerine besledikleri sevgi nedeniyle insanlık dışı işkencelere maruz bırakıyorlardı. Kurtuluş mücadelemizden, 12 Eylül faşist darbesinden sonra şehirlerde söz bile edilemiyordu. Bu eylemlerden sonra artık şehirlerdeki konuşma kurtuluş mücadelesi lehine çevrilmiş, herkes bu olayları yorumluyor. Yüzde yüze yakın insanlar olumlu yönde yorumlarken; bir kısmı bunları yetersiz görüyor, bunların ardarda devam etmesini istiyor. Bir kısmı (kendilerini 12 Eylül öncesi devrimcileri bilen) ise bugünkü istirahatlarının bozulması nedeniyle olayların erken olduğunu söylüyorlar. Söylüyorlar ama sözlerinin ne derece yalan olduğunu kendileride biliyor. Çünkü düşmanımız Türk devletinin kuruluşundan bugüne dek 65 yıl geçti. Bu halk bunca zaman uyanmamışsa bir iki yılda masa başlarındaki tartışmalarla ve beklemekle hiç uyanmayacaktır. Bu halkın dirilişi ancak bu tür eylemleri görmekle, yaşamakla olur. Hainlerin öldürülmesi, karakolların basılması, halkımızı bir 20 gün zarfında o kadar uyandırmıştır ki, masa başında 20 senedir yapılan tartışmalardan çok fazla etkili olmuştur. Kısacası bu olaylar yüzünden halkımıza çektirilen eziyetler ile bu olaylar sayesinde halkımızda olan uyanış karşılaştırıldığında kat kat fazla olduğu anlaşılır.

Yalnız şimdi arzumuz PKK'li kahramanlarımızın bu tür olayları, faşist cuntanın başından eksik etmemeleri, eylemleri değişik yörelerde, yani Kürdistan'ın her yerinde gerçekleştirip şimdiye kadar olduğu gibi bundan böylede halk arasında sevgi ve saygınlıklarını sürdürmeleridir. Halkımız kısa zamanda sizinle birlikte silaha sarılmakta gecikmeyecektir, bundan hiç şüpheniz olmasın. Halk uyanmıştır, önderini aramakta, PKK önderliğe layık olduğunu açıklayıp kısa zamanda halkı inandırmıştır. Vuracağınız herbir devrimci zafer darbesi sizlere kitleler halinde halkı katacaktır. Korkma, Zafer inananlarındır."**Korkmayın, gevşemeyin, üzülmeyin. Eğer inanıyorsanız mutlaka üstün geleceksiniz**" müjdesinden yola çıkın. Cezaevindeki yoldaşlarınızı unutmayın, halkınıza inanın ve inandırın..

YAŞASIN KÜRDİSTAN KURTULUŞ MÜCADELESİ!
YAŞASIN DEVRİMCİ PKK KAHRAMANLARI!
YAŞASIN PKK'NİN KAHRAMAN GENÇ SEKRETERİ!
LAHROLSUN SÖMÜRGECİ FAŞİST CUNTA!

Bir PKK sempatizanı

Şeyh Sait Ayaklanmasının 60. Yıldönümü

1925-40 Döneminde TC'nin Kürdistan'da kapitalist sömürgeciliğini yerleştirmeye yönelik askeri işgaline karşı bölgesel düzeylerde gerçekleşen isyanlardan en kapsamlısı olan, Palu-Genç-Hani ayaklanmasının üzerinden 60 yıl geçti. Büyük bir katliam ve ardından idam ve sürgünlerle ezilen, tarihte Şeyh Sait isyanı olarak geçen bu ayaklanmanın ezilmesinin nedeni tarihsel koşulların elverişsizliği yanında; sosyal, siyasal anlamda ilkel sınırları aşamamış olmasıdır.

Bilindiği gibi Türk burjuvazisi 1918-22 yıllarında sürdürdüğü Ulusal Kurtuluş Savaşı ardından Lozan'da Kürdistan'nın büyük bir bölümü üzerinde tasarruf hakkını elde etmeyi başarmıştı. Türk burjuvazisi Kürdistan'a yönelik emellerini daha 1918'de kendi ülkesi büyük oranda işgal edilmişken Misak-ı Milli tezini meclisinde karar olarak çıkarıp, uygulama alanına sokmaya çalıştı. Ancak I. Emperyalist savaş sonrasının işgal koşullarında onun bu konuda herhangi bir sonuç elde etmesi beklenemezdi. Emperyalist savaş sırasında Kürdistan'nın da bazı alanları işgale uğramıştı. Kuzeyde Çarlık ordusu, Güneyde İngiliz ve Fransızların işgal hareketleri vardı. Bu dönemde direnl enin en çetin sürdüğü alanlar istila altındaki Kürdistan'da gerçekleşti.

Tarih boyunca yabancı egemen güçlerin işbirlikçisi olarak yaşayan ve son olarak gerek Abdulhamit, gerekse İttihat Terakki döneminde sınırlı otonom haklarını koruyan Kürt hakim sınıfları savaşın yarattığı otorite boşluğunda tam bir şaşkınlık içindeydiler. Ne Osmanlı yönetimi nede işgal orduları Kürdistan'da hakimiyet kurabilmişti. Hele Ekim Devrimiyle birlikte Rus orduları kuzey kesimini boşaltınca bu otorite boşluğu kendini daha bariz biçimde hissettirdi. Tarihlerinde bağımsız yaşamayı hiç tanımamış ve hep işbirlikçilikle yaşamını sürdürmüş feodallerin bu durumundan yararlanmasını en iyi bilen Kemalist burjuvazi oldu. O işgal altındaki Anadolu topraklarını kurtarmak için Kürdistan'ı bir sıçrama tahtası ve üs olarak kullandı. Aynı şekilde devrim sonrasında emperyalist kuşatma altında bulunan ve Beyaz ordularla kanlı bir savaş sürdüren genç Sovyetler Rusyası devletinin desteğini bu şekilde sağlayabildi. Kürt feodalleri ise, bu yıllarda çagdan habersiz, Sevr antlaşmasıyla doğan sınırlı olanakları bile değerlendirmeden uzak bir konumu yaşamaktaydılar.

Türk burjuvazisi Anadolu işgal altındayken bile İttahat ve Terakki hareketinin emperyalist emellerinden vazgeçmemiş, ve Kemalizmin şahsında bunları daha akılcı bir çerçeve içine

Şeyh Sait

almıştır. Kemalistlerin savaş içinde Yunan ordusunun Ankara'ya 40 kilometre yaklaştığı günlerde bile Erzurum'da tam teçhizatlı bir orduyu bekletmeleri oldukça anlamlıdır. Sovyetlerden herhangi bir tehlikenin gelmeyeceği bilinmesine rağmen, o ordunun ısrarla Erzurum'da bekletilmesinde iki amaç vardı. Birincisi; tüm dünyadaki burjuvalar gibi Kemalistlerde genç Sovyet devletinin yıkılacağı inancındaydılar. Beyaz orduların Moskova'yı ele geçirmeleri halinde doğacak fırsattan faydalanıp işgal edip yararlanabileceği topraklar ele geçirmeyi hesaplamasından, ikincisi ise; Kürdistan'da ortaya çıkabilecek herhangi bir gelişmeye anında müdahale etmek içindir. Öyleki Yunanlıların hançeri boğazlarına dayandığı anda bile Kürdistan'dan vazgeçmek istememektedirler. Nitekim Koçgiri hareketinde görüldüğü gibi, Erzurum ordusu önemli rol oynamıştır.

Kemalist burjuvazi, Anadolu'daki anti-emperyalist mücadeleyi halkçı özelliklerinden soyutlamanın yanısıra Kürdistan'da da çeşitli feodal kesimleri bir takım vaadlerle yanına almayı başardı. Kurtuluş savaşının sonuçlanmasıyla da Lozan'da elde ettiklerini bütün dünyaya kabul ettirdi. uluslararası ortamın elverişliliğinden alabildiğine yararlanıp Lozan'da kazandığı başarıyı Cumhuriyet ilan edip; Türkiye ve Kürdistan'ın büyük bölümünde tek pazar, tek ulus, tek burjuva hakim sınıfı tezinin temelini attı.

Aslında temeli atılan şey 1918 Misak-i Milli teziyle başlatılmıştı. Bu da Kürdistan'ın inkarı ve Türk uluslaşmasının yayılma alanı olmasını içermekteydi. Ancak kendi içinde bile siyasal istikrarı olmayan,ekonomik açıdan hiçbir varlık gösteremeyen Türk devleti Kürdistan'da nasıl egemenlik sağlayacaktı. Kürdistan o dönemde oldukça yakıcı bir sorun durumundaydı. Bir yığın patlama öğeleri mevcuttu. Birçok gücün üzerinde oynayabileceği bir yapı sözkonusuydu. Çeşitli vaatlerle meclisine kadar getirdiği uşak feodallere bile güvenemiyordu. Oysa sorun acildi ve hemen müdahaleyi gerektiriyordu.

Türk burjuvazisinin Kürdistan'a askeri güç ve şiddetten başka yöneleceği herhangi bir aracı yoktu.Dolayısıyla cumhuriyetin ilanından sonra bir işgal hareketi başlatıldı. Turk burjuva egemenliğini her alana duyurmak; devlet otoritesini sağlamak için de feodal otoritelerin sınırlandırılması gerekiyordu. Bu kadar zayıf bir gücün böylesine geniş feodal yetkiye tahammül etmesi düşünülemezdi. Ancak bu politikanın daha ilk aşamasında Kürdistan içten içe kaynamaya başladı. TC'nin tutumuna karşı her alanda bir güvensizlik başgösterdi. Ancak bu konuda ciddi tedbir alıp ona karşı ulusal direnme içine girme konusunda, şartlarda herhangi bir gelişme olmadı.

Mevcut ortamdan büyük oranda rahatsızlık duyan Türk burjuvazisi etkisinden en çok korktuğu Şeyh Sait üzerinde duruyordu. Nitekim 1925 Şubat'ında ortaya konan provakasyonda direkt onu hedefledi. Güçlü bir önderliği, doğru bir siyasal çizgisi olmayan ayaklama kendiliğinden, örgütsüz ve birliksiz biçimde hızla yayıldı. Kitlelere hiçbir demokratik hak vaadetmemesine rağmen, yabancı zorbalardan bıkmış Kürdistan köylüsü, hızla harekete geçti ve önemli bir alan ayaklanma bölgesine dahil oldu. TC hemen hareket üzerine en yoğun askeri saldırılara girişirken bu dönemde İngilizlerle olan Musul-Kerkük ihtilafını bahane ederek, her alanda bunun içinde İngiliz parmağı olduğunu yaymaya başladı. Böylesi bir durum hareketin dıştan, herhangi bir destek almasını engelledi.

Çok olumsuz tarihsel koşullarda ve aşiretsel, ailesel çıkarların ön planda olduğu bölgesel özellikli bir ayaklanma TC karşısında başarılı olabilir miydi?

Devamı Syf: 25'de

Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN ve Newroz

Ulusal Kurtuluşun en soylu amaçlarına ulaşılmaya çalışıldığı günlerde yeni bir Newroz kutlanıyor. 1985 Newroz'u, bağımsızlık ve özgürlük savaşımının en önemli anlarından birinde karşılanıyor. En anlamlı özelliğine kavuşan Newroz'da tarihimize damgasını vuran kişilikler coşkunca anılıyor. Anılarına bağlılıkta önemli adımlar atılarak selamlanıyor Kawalar.

Newroz, asırlar boyu bağımsızlık ve özgürlüğün sönmeyen ateşi, isyanın dinmeyen meşalesi olmuştur. Çağlar boyu süzülüp gelen direnmedir. Yabancıya işgalciye karşı çıkıştır. Direnmeye ve bağımsız, özgür yaşama anlam kazandıran, uğruna döğüşülmeyi zorunlu kılan Newroz geleneği, yeniye, bahara açılmayı, eski ile hesaplaşmayı da beraberinde, özünde taşır. Her yönüyle bir kavgadır. Newroz, dirilmenin varolmanın, imhaya karşı direnme kavgasının sembolüdür.

Halkımız, Ulusal Direnme Mücadelesine öncüsünün izinde başlayıp yürüdüğünde tarihinde dayanabileceği, miras aldığı çok az şey vardı. Tamamen çarpıtılmış bir toplumsal yapıda en soylu değerleri tanımakta, uğruna savaşmakta alabildiğine habersizdi. Kendi kendini tanımayan, ifade edemeyen bir halkın elbetteki kurtuluşunu da formülleştiremeyeceği açıktır. Bir halk olarak varlığını ve yaşama hakkını sembolize eden değerleri bu kadar zayıflatılmış bir toplum nasıl kurtuluşa ulaşacak, nasıl düşmanını altedecektir. Yaşadığımız yakın tarih, bunun en güçlü örneğini oluşturur.

Newroz, tarih boyunca süzülüp gelen toplumsal değerlerimizin başında gelir. Çok köklü özelliği, onu hiçbir gücün silip atamayacağı, tümüyle çarpıtamayacağı biçime sokabilmiştir. Newroz'u özünden boşaltma, çarpıtma ve bu halkın benliğinden koparıp atmak için uğraşılmamış mıdır? Tarihimize kısaca göz attığımızda bu yönlü çabaların alabildiğine yoğun olduğunu görürüz. Son yılların kapitalist sömürgecilik ve ulusal imha döneminde Newroz'a yönelik saldırılara da rahatça tanık olmaktayız. Türk sömürgeci barbarlığı tüm değerlere yönelik uygulamalarını Newroz için de hayata geçirmekte geri durmadı. Ancak düşmanın yönelimleri bunu engellemeye yetebilir mi? Yüzyılların gelişimine göz atarsak, onun başarılı olmasının ancak ulusal yokoluşun sağlanmasıyla mümkün olabileceği gerçeği çıkar ortaya. Ancak Newroz için düşmandan daha tehlikeli yönelimlerden sözetmek gerekir. Ülkemizde işbirlikçiliğini modern kılıflar altında yeni dönemde de sürdüren küçük-burjuva siyasetçiliğin tavrının, çarpıtılmış toplumsal yapıyı her alanda bir gerçeklik diye, doğru anlayış diye yutturmaya çalıştığı bilinmektedir.

Newroz'u özünden boşaltma, çarpıtma alanında hiçbir gücün yapamayacağı kadar tahribi, bu güçler hem de devrimcilik, yurtseverlik adına yapmaktalar. Yurtseverliği, basit milliyetçiliğe indirgeyen ve enternasyonalizm adına en kötü işbirlikçilik içinde umursamadan kulaç atan bu sınıf temsilcileri, Newroz'u bir bahar bayramı ve halkımız sanki her türlü öz öğesinden koparılmak istenen bir ulus değilmiş gibi çiçeklerle karşılanan bir gün diye lanse etmeye çalışmaktalar.

Legal çalışma adı altında halkımızı düşmanımızın çizdiği sınırlara mahkum ederek bağımlılığa alıştırmadan, başka birşey yapmayan küçük-burjuva siyasetçiler, Newroz için de düşmanın icazetine başvurmaktan çekinmediler. Bir savaş günü olan Newroz'un, düşmanla uzlaşmaya yönelik bir gün olarak lanse edilmeye çalışılması, bu halka en büyük kötülüğü yapmak değil midir? Tutunacak tarihi kültürel değerleri son derece kısıtlı olan bir halkın elinden Newroz gibi bir silahın alınması ne anlama gelmektedir? Açık ki, bu güçler nasıl ki, halkımızı uysal, itaatkâr bir toplum durumuna getirmek istiyorlarsa, onun isyancı özelliklerini törpülemeyi kendilerine görev olarak kabul ediyorlar. Her alandaki tanınmaz yapılarını, eşine ender rastlanan siyasetçiliklerini, Newroz için de göstermelerinin anlamını başka türlü izah etmek oldukça zordur. En kötüsü de tüm yapılanların yurtseverlik, sosyalistlik, enternasyonalistlik gibi yüce kavramların arkasına saklanılarak yapılmasıdır.

Bu güçlerin gerçek niteliklerini bilenler için görülen siyasetçilik fazla şaşırtıcı değildir. Ekonomik bağımlılık temelinde gelişecek siyasetler, zaten siyasal alanda işbirlikçilik biçiminde yansır. Devrimcilere, *"sakın devrimci faaliyet sürdürmeyin, katliam olur,* halkımıza, *sakın başkaldırmayın ezilirsiniz"* diyerek, düşmanın iradesini kabul ettirmek isteyenler tarihin birer yüzkarası olmaktan öteye gidebilirler mi?

Proletarya hareketi, Kürdistan gibi bir ülkede devrimi geliştirmek ve bu halkı kurtuluşa götürmek için sadece düşmanla dişe diş bir savaşımın yanısıra tüm çarpıtma ve özünden boşaltma çabalarını bertaraf etme göreviyle yükümlüydü. Yapılacak çıkış, eğer başarıya ulaşacaksa kahramanca yapılmak zorundaydı. Modern bir ulusal kurtuluş gerçekleştirilecekse, çağımızın proletarya kahramanlığı kendini Kürdistan toprağında da göstermeliydi.

Bağımsızlık ve özgürlüğün yaratılması, halkımızın tarihinde kahramanca yapılmış ve etkisini günümüze kadar hissettirmiş, doğuşun mirasının çağdaş direnme özellikleriyle birleştirilmesiyle mümkündü. Geçmişte toplumu vareden, bir halk olarak tarihe çıkaran hareket, Köleci Asur'un acımasız despotluğuna karşı direnmeyi, bu direnmeyi mümkün kılan birliği yaratarak mümkün olabilmişti. Tarihsel olarak bir Demirci Kawa dönemiyle günümüz koşulları arasında temel benzerlikler vardır. Zaten yapılan çıkışın benzer biçimde olmasını zorunlulaştıran nedenlerden biri de budur.

Kürdistan'da Bağımsızlık ve Özgürlük Savaşımının geliştiği ortam bilinmektedir. Düşmanın ezme seferlerinin ne kadar barbarca yapıldığı da biliniyor. İşte, 12 Eylül sonrasının o sıcak ortam, hem düşman açısından, hem de ulusal bağımsızlık savaşı açısından önemli bir dönüm noktasıydı. Devrimi her alanda ezilmekten korumak, verilen şehitlerin anılarına bağlı kalmak, halkımızın son umudunun da tükenmesine engel olmak ancak direnmeyi her koşulda hakim kılmakla mümkündü.

Halkımızın geleceğinin ve kurtuluş umutlarının karartılmasına izin vermemek, sorumlu devrimciliğin başta gelen göreviydi. Ulusal bağımsızlık için atılan tarihi adımların korunması ve geliştirilmesi gerekiyordu. 1980'lerin başlarında süren acımasız savaşta bu görev temeldi. Bunu yerine getirmek de kahramanca bir çabayı gerektiriyordu. Devrimin geri çekilme döneminde, savaşın bütün yükünü omuzlayan zindan direnişçileri, bu konuda gerekli kahramanlığı göstererek halkımızın gözbebeği ve geleceği olan ulusal kurtuluşçu çıkışı korumasını bildiler. Bununla da sınırlı kalmadılar. Mücadeleye öylesine bir özellik kazandırıldı ki, şartlar ne olursa olsun savaşı sürdürmenin koşulları vardı. Zindanlarda, önderlerin ve militanların kanları pahasına korunan Ulusal Kurtuluş Hareketi, bundan sonraki mücadelesinde çok daha zengin bir miras

ve verimli bir kaynaktan hareket edecektir.

İşte yeni dönem çıkışının ve 20. yüzyılın sonuna doğru yeniden ve ulusal kurtuluş için yaratılan Newroz, 1982'nin 21 Mart'ında kendi önderini mücadelenin başına dikti. Savaşın artık dönülmez olduğunu her alanda kabul ettirdi. Düşmana, tarihinde aldığı en önemli yenilgilerden birini tattırdı. Mazlum DOĞAN yoldaşın şahsında Kawa, yeniden dirildi adeta.

Üç kibrit çöpüyle de olsa zindanlarda, 1982 Newroz'unda tutuşan ateş, yeniden dirilişi en güçlü biçimde yaşatan, günümüz koşullarının en güçlü isyan ateşidir. Bu kutsal ateşin büyüklüğü, onun sadece zindanlarda tutuşturulmuş olmasından değil, Direnmenin, boyun eğmemenin bir doruğunu oluşturmasındandır. Yine ona kutsallığını, yüceliğini veren bir başka özellik, günümüz Kawa'sı Mazlum DOĞAN yoldaşın büyük kişiliğidir.

Mazlum yoldaşın kişiliğini, burada anlatmak hiçbir biçimde mümkün değildir. O'nu anlatmaya hiçbir kalemin gücü yetmez. Mazlum yoldaş, bugün eğer savaş sürüyorsa, düşmana darbe vuruluyorsa, anlatılıyor demektir. Direnen halkımız, Mazlum yoldaşı anlatır. 15 Ağustos şimşekleri ve peşinden gelen gök gürlemeleri, O'nu anlatır. Bundan sonra sürecek yüce halk savaşımız, O'nu anlatacaktır.

Mazlum DOĞAN ve zindanlardaki yoldaşları, proleter kahramanlığının Kürdistan'da da kendini göstermesinin birer abidesi olmuşlardır. Onların mücadelesi sayesinde yaşam daha da anlam kazanmış ve kutsal amaçlar uğruna ölüm daha da kolaylaşmıştır.

Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin önderliğindeki direnme, doğru olanla sahte olanı ayrıştırmada, uğruna ölünmesi gereken değerlerin daha net görülmesinde bir katalizör rolü de oynadı. En sahte oluşumları yüce değerlermiş gibi yutturmaya çalışan küçük-burjuva sapkınlığının açık yüzü, en tartışmasız haliyle ortaya serildi. Kendi korkaklığını ve ihanetini bir maharetmiş gibi göstermeye çalışan küçük-burjuva yüzsüzlüğüne vurulan en büyük şamarın sahipleri, yine zindan direnişçileri oldu.

Newroz, bugün artık çok zengin bir içerikte kutlanıyor. Tüm çarpıtmalardan uzak, tüm özünden boşaltmaları bozguna uğratmış olarak kutlanmakta. Dağlara sinmiş ulusal varlığımız, Newroz ateşimiz düşmanı kahrederek, yeniden alevlenmekte, Newrozlarda baharı, yeniyi karşılarken zafere doğru atılan yeni adımları da karşılamak durumundayız. İlk çıkışın Demirci Kawa'sını anarken yeniden dirilmenin Kawa'sını da anıyoruz Newrozlarda.

Halkımız, ilk yeniye açıldığında, tarih sahnesinde yerini aldığında ülkemizde yeni bir toplum kuruluyor, bu yeni toplumun yeni kişilikleri oluşuyordu. Tarihinin ileri bir aşamasına geçerken ve çağına göre bir halk durumuna gelirken kendi sembol, önder, kişiliğini yaratarak ve bu kişilikle tarihe damgasını vurarak çıktı. Demirci Kawa, bağımsız bir halk yaratmada önder kişilik, gücünü halktan, birlikten, dağlardan alan, zaferini dağların doruklarında ateşlerle kutlayan kahraman şahsiyet olarak dikilir karşımıza. Günümüz koşullarında, O'nu anmak ancak bağımsız ve özgür bir toplum yaratarak mümkün olabilir. Tarihi koşullardaki benzerliğin bir göstergesi de çağdışı sömürgecilik koşullarında özgür bir ulus olarak dünya arenasında yer etmenin savaşımı içinde olunmasıdır.

Yeni dönemin önder ve sembol şahsiyeti, halkların sosyalizm gibi yüce bir hedefe yöneldiği ve tüm dünyada bunun durdurulamaz adımlarını attığı ortamda, ülkemizde yaratılmak istenen yeni insanın örneğini oluşturması ile de kendini göstermektedir. Bugün önümüzde çok yüce amaçlar, hedefler var. Girilen yolda, emin adımlarla ilerleniyor. Bu amaçlara yönelik ilerlemede yol gösterici şahsiyetler, tarihimize damgasını vurmuştur.

Çağdaş Kawa, bağımsızlık ve özgürlüğün yüceliğini, yaşamı ve mücadelesiyle öğretiyor. Ama O'nun öncülüğü bununla da sınırlı değil. Bu yolda nasıl yürüneceğini de gösteriyor. Ve savaşın her anında emredici varlığını hissettiriyor. Nasıl yaşanması gerektiğini de gösteriyor, nasıl ölünmesi gerektiğini de. Mazlum DOĞAN yoldaşın yaşamı, mücadelesi, yaratılmak istenen yeni Kürdistan insanının nasıl bir özelliğe sahip olması gerektiği konusunda da sembol ve önder niteliğini göstermektedir.

Yeniye, bahara açılmanın gerçek anlamına kavuşması, toplumsal gerçekliğimizde yeniyi yaratmakla mümkün olacağına göre atılacak her adımda, söylenecek her sözde ulusal bağımsızlığa bir nebze daha yaklaşmak, yolumuzu aydınlatan, önderlerin anısını her koşulda yerine getirmenin bilincini taşımak gerekir. Yoksa kendi cesaretsizliğini ve acizliğini binbir dalavere ile saklamaya çalışmakla değil. Pratik mücadelenin süreci bu konuda önemli bir ölçü aracı olmaktadır. Halka ve devrime bağlılıkla, devrim şehitlerinin anılarına bağlılığın kopmaz bütünlüğünü inkâr etmek, hiçbir kaçkın reformistin inkâr edemeyeceği kadar açık, kitlelerin bilinci de hiçbir yalanın kandıramayacağı kadar berraktır.

Ulusal kurtuluşun çizilmiş yolunda önderlerin daha da pekiştirdiği ve aydınlattığı pratikle yürümek, bugün ülkesine bağlı olan, halkına karşı sorumluluk duyan her insanın, her yurtseverin davranışını koşullandırmaktadır. Newroz'a asıl anlamının verilmesinde zindanlarda yakılan ateşle aydınlanan halk savaşı yolunda ilerlenmekte, dağlarımız isyancı geleneğinin en bilinçli çağını yaşamaktadır. İki yılı aşkın bir süredir ülkemiz topraklarında yeniden örgütlenen direniş, birçok meyvesini vermiş ve en verimli çağına ulaşmanın eşiğindedir.

Yoğun bir çalışma, bilinç ve fedakarlığın ürünü olan, 15 Ağustos atılımı, hem devrimde ileri bir aşamayı temsil etmekte, hem de halka karşı sorumlu devrimciliğin gereği ve şehitlere bağlılığın görevi yerine getirilmiştir. Direnmenin süreklileştirilmesi ise, binlerce yıllık özlemin gerçekleşmesini getirmeye yetecektir. Her bahara açılış, daha yeni aşamaları beraber getirecek, haklı savaşıma daha yeni karakterler kazandıracaktır.

Bugün Kürdistan halkı, dünyadan tecrit edilmiş bir ulus olmaktan çıkmış, kendisini ilerici uluslardan ayıran birçok duvarı yıkmıştır. Artık onu, dar sınırlar içine hapsederek demir kıskaç içinde eritmek mümkün değildir. Ancak engeller henüz tümüyle ortadan kalkmıştır denemez. Gerekli dayanışmanın yeterliliğinden de kesinlikle sözedilemez. Bugün hala bir takım kuşkular varsa, bunları dağıtmada en önemli etken, savaşımı daha ileri seviyelere yükseltmek en etkili çare olacaktır. Hiçbir mülteci yaşam kaygısı bunun önüne engel dikemez.

Savaşan ve savaşımını en doğru modern temellerde sürdüren bir halkın önüne engel dikmek, her ne adına yapılırsa yapılsın, hangi güçleri birleştirirse birleştirsin, açık bir gericiliktir. Yıkılmaya mahkumdur. Newroz yeniyi yaratırken tüm gericiliği birer birer söküp atacaktır. Ülkemizin isyan ateşi öylesine güçlüdür ki, onun çağdaş dünya ile arasına konmak istenen bütün buz dağlarını eritmeye yeter.

Dağlarımızda seneler boyu silah sesleri eksik olmadı. Ancak çağdan uzak, birlikten uzak, doğru bir siyasi gelecekten uzak, silah sesleriydi bunlar. Sadece silahlar konuştuğunda elbetteki

silahı üstün olan kazanacaktır. Yüreklere yön veren düşünce, zayıf olduğu sürece üstün güç ve silah karşısında direnmek kolay değildir. Sonuçta ezilmekle karşı karşıya kalır. Yüzyıllar boyu ülkemizde bu kanun işledi. Ama artık bu kanunu tersine çevirme dönemi başlamıştır. Çağdaş Kawa'nın en donanımsız koşullarda düşmanın kendini en güçlü gördüğü alanda, kazandığı zaferde göstermiştir ki, düşünce net, doğru, geleceği temsil etmeye yetenekliyse, düşman karşısında en donanmasız ortamda da zafer kazanmak olanaklıdır.

Faşist barbar Türk sömürgeciliğinin zordan başka nesi vardır? En küçük bir zerre kadar haklılığa sahip midir? İlericilik ya da demokratlıkta hiçbir zaman en basit bir örnek sunabilmiş midir? Elbetteki o her yönüyle en küçük birimine, en basit kurumuna kadar tam bir gericilik, dört başı mamur bir faşizmdir. Sadece Kürdistan açısından değil, tüm bölge açısından da aynı nitelikleriyle tam bir başbelasıdır. Tarih öyle gösteriyor ki, bu iğrenç yaratığı, saçtığı zehiriyle birlikte tarihin karanlıklarına gömmede en önemli rol, Ulusal Direniş Mücadelemize düşecektir. Bu rol oldukça zorlu, zorlu olduğu kadar da şereflidir. Kürdistan'daki uzun süreli halk savaşının yüceliği sadece binlerce yıllık özlemleri gerçekliğe çevirmekle sınırlı değil, aynı zamanda emperyalizmin ileri bir karakolu ve bölgeye nifak tohumlarını eken, bir zorba gücünü de bertaraf etmesindedir.

Kendi öz gücüyle böylesi barbar bir düşmana karşı güçlü bir savaşa giren halkımız, artık binlerce yıllık acının intikamını alacak yetenekte bir silahlı güce sahiptir. HRK, ulusal bağımsızlık ve özgürlük siyasetinin önderlik ettiği bir silahlı güç olarak daha kuruluşunun başında yeteneğini kanıtladı. Topyekûn savaş gücümüzü yaratacak ve zaferi sağlayacak tek yöntem olan halk savaşımızın daha ilk döneminde Türk devletinin ülkemizdeki tek gerçek varlığına yönelmede önemli başarılar kazandı. Onun kofluğunu bütün dünyanın gözleri önüne serdi. Bir yığın gücün, halkın iradesini ve istemini hiçe sayarak uşaklıkta yarıştığı ve karşı konulmaz bir güç olarak gördüğü TC'nin yapısındaki boşlukları bir bir açığa çıkaran HRK güçlerinin bu atılımı, kitlelerin öncülerine olan güvenlerini bir kat daha arttırdı.

Şimdi birçokları avazları çıktığı kadar bağırıyorlar. Halkın katliama götürüldüğünü söylüyorlar. Kendilerine danışılmadığından yakınıyorlar. Bununla sınırlı kalınmıyor, "kutsal ittifaklar" geliştiriyorlar. On yıllık düşmanlıklarını yeni yöntemlerle, yeni birliklerle, yeni ihbarlamalarla tazeliyorlar. Kürdistan'da hiçbir varlık gösterememenin, darbe vuramamanın hıncıyla Avrupa'da polis dosyalarını şişirmekten öte bir sonuç alamıyorlar. Onları bu derece çılgınlaştıran, elbetteki kitlelerin öfkesi, devrim inancı ve devrimci mücadeleye verdiği destektir. Artık örgütsel itibarlarının kalmadığı, siyasal itibarlarını yitirdikleri ortamda, kişisel itibar kurtarmanın peşindedirler. Ancak siyasal anlamda hiçbir etkinliği, saygınlığı kalmayanların kişisel itibarlarını kurtarmaları mümkün değildir. Kaldı ki en üst örgüt sorumlularının sıradan ihbarcı derecesine düştüğü bu ortamda, uşaklık yaptıkları güçlerin bile onlara ciddi bir muamele yapmaları beklenemez.

Dağlarımızda silah sesleri yankılandıkça hırçınlaşan ve daha adi pozisyonlara girmekten kaçınmayan küçük-burjuva şefler, kitleler, açık yüzlerini daha açık gördükçe çevrelerinin boşaldığının farkındadırlar ve bugün tam bir panik durumunu yaşıyorlar. Öteden beri herşeyden önce kendi kişisel çıkarlarını düşündüklerinden bugün de gelecekte nasıl yaşayacaklarının hesabı içinde, kendi kişisel yaşamlarının kaygısını duymaktalar. Şimdiden sosyal-demokrasi vb. güçlerden alabilecekleri kadar almak, şuradan, buradan vuracakları vurgunlarla bir dönem daha yaşamak için çırpınıyorlar. Ama tüm bunlar boşunadır. Bu bayların kendi yollarında hiçbir gelecekleri yoktur. Halkımız, daha şimdiden birçoğunu defterden silmiştir artık.

Kürdistan'da bu tür sorunların sözü edilmiyor artık. Yükselen mücadelenin heyecanı, coşkusu var. Ülkemizde her yurtsever uzun dönemli savaşımın hazırlığı içindedir ve bahsedilen küçükburjuva şeflerin iddialarının ve kaygılarının zerresi ile bile ilgilenmemektedir. Tüm benliği, ruhu ile savaşa katkının, düşmana darbe vurmanın düşüncesi ile doludur. Önderlerini çok iyi tanımakta, Kürdistan halkı, önderinin izinde yılmadan ilerlemeye kararlıdır. Savaşmaya ve direnmeye karar vermiştir. Bin yılların acısını öfkesini düşmanını kahreden bir silah durumuna getirmeye karar vermiştir. Biriken kini, öfkesi bir volkan gibi kaynamaktadır.

1985 Newroz'unu böyle karşılıyor Kürdistan halkı. Savaşın içinde ve daha büyük atılımların eşiğinde. Şehitlerin anılarına bağlılıkta önderleriyle birlikte, onların etrafında kenetlenerek sorumluluğunu gösteriyor. Bundan böyle Newroz ve Kawa anılırken, Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN ve yoldaşları anılırken yepyeni bir ruh hakim olacaktır. Ne çiçekler, şekerler ifade edebilir Newroz'u, ne de ağıtlar, inlemeler. Savaş sloganlarıyla kutlanacak, silah sesleriyle karşılanacaktır. Newroz, artık her yıl savaşın bir üst seviyede sürdürülüşünün anıldığı gün olarak görülecektir. Her Newroz, Kürdistan işçilerinin, köylülerinin düşmana korku salan şahlanışı, onu tüketen birleşmeleri ile daha da anlam kazanacaktır.

Halkımız, Newroz'a girerken, kör bir heyecanla, gözü dönmüş atılganlıkla hareket etmeyecek, bugünden onun iliklerine kadar işleyen bilinç, sağduyu, örgütlenme ve birlik her adıma yön verecektir.

Şimdiden önemli mesafeleri alınmış olan örgütlenme, bilinç,birlik ve savaş, düşmana karşı zafer sağlama duyusu, her Newroz'un ruhuna hükmetmektedir.

Kawa ve Mazlum DOĞAN, birlikte, yanyana dağlarda anılıyor. Savaş sloganlarında, tüfek namlularında anılıyor. Kadınlarımız zılgıtları, onlar için çalıyor. Her köy, her ev, her insanımız, onların anısına bağlılığın gereği olarak da direniyor. Bugün her alanda **«Şehitlerin anılarına bağlılık, devrimde zaferin yaratılmasıyla mümkündür»** sözü her hücresine hükmeden halkımız, Newroz'un gerçek anlamını yine bu sözde bulmaktadır.

Bunun için, her yeni Newroz'da daha derin bilinç, daha yetkin örgütlenme, daha geniş birlik ve daha yoğun savaş olacaktır. Bahara ve yeniye açılmanın en derin anlamı budur.

*** Yaşasın Direnme Geleneğimiz Newroz!**

*** Mazlum Yoldaşın Anısı Yolumuzu Aydınlatan Sürekli Bir Meşaledir!**

Sömürgeci Türk Devletinin Yaygaraları Boşunadır

Bulgaristan Türklerine Sahip Çıkmanın Ardındaki Gerçekler

Kamuoyu iki ayı aşkın bir süredir Türk devletinin basın-yayın organları aracılığı ile hummalı bir biçimde sürdürülen ırkçı ve şoven bir propagandaya tanık olmaktadır. Sömürgeci Türk basınında olduğu gibi, tüm emperyalist çevrelerce de *"ABD, Bulgar zulmünü doğruluyor", "Türk'ün yazgısı ve Bulgarlar", "Katliam, 2500 ölü var!", "Türkler Bulgarlaştırılıyor!"* vb. manşetlerle sürdürülen bu propaganda faaliyetinin hiçkuşkusuz ki, çok yönlü amaçları vardır. Herşeyden önce Kürdistan'da gelişen KUKM'si her sınıf ve katmandan Kürdistan halkını etkilemekte ve öncü etrafında örgütlenmesini sağlamaktadır. Yine, faşist vahşeti yaşayan, yoğunlaştırılan sömürüyle açlık ve sefalet içinde bulunan Türk halkının Kürdistan'daki devrimci gelişmelerden etkilenmemesi mümkün değildi. Özellikle 15 Ağustos direniş ve saldırı atılımının ardından hızlanan bu yönlü gelişmeler nedeniyle, sömürgeci Türk devleti çok çeşitli arayış ve taktik yönelimlere girmiştir. Sürdürülen bu propagandanın temelinde de bu gerçeklik yatmaktadır.

Dünya kamuoyu nezdinde kendi sömürgeci vahşetinden ötürü hızla teşhir ve tecrit olan sömürgeci Türk devleti bu vahşetini gizleyebilmek, teşhir ve tecritini engelleyebilmek için azgın bir şovenizm, anti-sosyalizm propagandasıyla hiç de gerçek payı olmayan sorunlar uydurarak, dikkatleri bu yana çekmeye çalışmaktadır. Türklük ruhu'nu KUKM'ne karşı dikmeye çalışmaktadır. Hiçbir tutarlı veriye dayanmadan Bulgaristan'daki Türk kökenli nüfus abartılmaktadır. Oysa Bulgaristan'da ve diğer Balkan ülkelerinde yaşayan Türk kökenli azınlığın tarihsel dayanağı bilinmektedir. Bu ülkelerde yaşayan bu azınlığı TC'de yaşayan Türk ulusuyla aynı kefede ele almak mümkün değildir. Daha bir ulus statüsünde bulunmayan ve yüzlerce sene evveline dayanan Balkanlara Türk akınları esnasında bir kesim Türk kökenli bu topraklara yerleştirilmiştir. Bir diğer kesim de yerel halktan müslümanlaştırılmıştır. Amaç, daha ileri bir sosyal ve kültürel yapıda bulunan ve ajanlaşmaya uygun bir sosyal dayanak oluşturulması oldukça güç olan Balkan halklarının topraklarında devşirme oluşturulan bu dayanaklarla bu halkların bağımsızlık mücadelesini engellemekti. Belli kentsel alanlarda yerleştirilmiş olmalarıyla birlikte, esas olarak amaçlarına hizmet edecek doğrultuda her yöreye serpiştirilmiş ve dağınık yaşamaktadırlar. Bulgaristan Pomakları ise aynı Yugoslavya'daki Boşnaklar veya Yugoslavya Makedonya'sındaki Torbeşler gibi yerel halktan müslümanlaştırılmış kesimdir. Ve yüzlerce sene geçmesine rağmen hiçbir zaman Türklüğü ve Türk dilini benimsememişler, kendi öz dilleriyle konuşmuşlardır. Ancak müslümanlaştırılmış olmaları itibariyle müslüman isimlerine sahiptirler. Çingenelere gelince, en asalak ve tortu kesimi oluşturmaları nedeniyle o tarihlerde tortu duygularını tatmin eden Osmanlı imparatorluğunun resmi dini olan islam dinini kabul etmişlerdir.

Şoven Türk basını her gün rakam artırarak 500 bin, bir milyon ve nihayet 2 milyon diyerek, bir federe cumhuriyet hakkından söz etmeye başlamıştır. Bunu yaparken, hiçbir toprak bütünlüğü, ruh ve maddi yaşam bütünlüğü bulunmayan, farklı bir statü içinde göstermeye çalışmaktadır. Yaşayış tarzları ve ilişkileri ayrı bir topluluk oluşturmalarına olanak vermez iken; tek çıkarları Bulgaristan sosyalist yapısında bütünleşmelerini gerektiren bu topluluklardan Türk kökenlileri de dahil, her bakımdan TC'den farklı bir tarihi süreç yaşamışlardır. Ve bu süreçte, Türk uluslaşma sürecinden uzak ve ayrı bir ruhsal ve maddi şekillenme kazanmışlardır. Antifaşist mücadelede Bulgar halkıyla birlikte omuz omuza savaşmış, Bulgaristan topraklarının faşizmden ve kapitalist tahakkümden kurtulması için kan dökmüşlerdir. Bulgaristan'da yaşayan Türk kökenli azınlık, tüm diğer azınlıklar gibi tercihi sosyalizmden yana yapmıştır. Bulgaristan topraklarında yaşayan tüm emekçi halkın ortak amacı sosyalist bir ülkede, sosyalist bir halk yaratmaktır. Eğer bu yönlü halen özümsenmeyen öğeler var ise; bu sosyalist inşa doğrultusunda yeterince çözümlenmeyen bir yetmezliktir. Ve yapılması gereken başta BKP ve proletaryası olmak üzere, hızla bu öğeleri özümsemeye çalışarak, emperyalizmin, özellikle de TC'nin bu ülke içinde CIA-MİT'in ajan dayanaklar yaratmasını engellemektir. Ve bu Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin tamamıyla iç sorunudur ve bu sorunları herhangi bir devletle tartışmayacağı besbellidir. Yani kökeni Türk veya Slav, hatta Çingene olan bu kesimler Türk devletinin ve ulusunun bir parçası olarak gösterilemez. Nitekim Türk devletinin bu yönlü küstahça demogojisine Bulgaristan Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri Dimiter Stanişçev'in *"Bulgar vatandaşlarının Türkiye'ye gönderilmesi söz konusu olamaz. Bu konu üzerinde Türkiye ile hiçbir görüşme yapılmayacaktır. Bu konuyu, başka herhangi bir ülke ile de görüşmeyeceğiz. Çünkü Bulgar halkının hiçbir bölümü, başka bir ülkeye ait değildir. Herkes bunu bilmelidir. Bu, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin, partinin ve devlet liderliğinin kesin ve değişmez tutumudur."* (Milliyet, 15 Mart 1985) tarzındaki demecinde de açıkça belirtilmiştir.

Kaldı ki sorun şu veya bu kesimin isimlerinin değiştirilmesi olmadığı açıktır. Esas amaç, Türkiye halkında ırkçılığı körüklemek ve KUKM'ne karşı dikmektir. Yoksa, Kürdistan halkını ulusuyla ve ülkesiyle topyekûn ortadan kaldırmak için her türlü vahşete başvuran sömürgeci Türk devleti gibi cani bir yönetimin, sosyalist inşa yolunda ilerleyen bir ülkedeki küçük bir azınlıktan insanlık adına bu naraları yükseltmeye hiç mi hiç hakkı yoktur. Onun bu yönlü yalan ve demogojileri, dünya kamuoyu nezdinde teşhir ve tecritini engelleyemeyeceği gibi, sosyalist bir ülkenin iç işlerine müdahale etme cüretinden ötürü suçunu biraz daha arttıracaktır. Bu yönlü bir küstah propaganda, KUKM'nin ve Türkiye proletaryasının doğal stratejik müttefiği durumunda olan sosyalist ülkelerle dayanışma ve işbirliğini engellemesi mümkün değildir.

Elbette ki sorun bir propaganda ve bununla karşı-devrimi, şovenizmi, sosyalizm düşmanlığını şahlandırmaktan ibaret değildir. En önemlisi Bulgaristan'da sosyalist yapı içinde erimeyen Türk devletinin karşı-devrim faaliyetlerinin bir uzantısı durumunda bulunan sınırlı kesimin Türkiye'ye göçünü sağlamaktır. Bu göç ile Türkiye'ye taşınacak en tortu ve sosyalizm düşmanı güruhu devrimci mücadelenin en çok geliştiği alanlarda özellikle de Kürdistan'da yerleştirilerek Hamidiye Alayları benzeri karşı-devrim devşirme milis mangaları oluşturmak amaçlanmaktadır.

Gelişen KUKM'yle sadece normal askeri yoldan savaşması mümkün olmadığını bilen sömürgeci Türk devleti Kürdistan sahasında besledikleri bir avuç emperyalist ajanı, küstah bir demogojiyle "mağdur Türk" olarak göstererek içerde Türklük şovenizmini şahlandırmakta; dışarda islamlık maskesiyle bölge gericiliğini harekete geçirerek girişeceği manga türü Hamidiye Alayları şeklindeki karşı-devrimci örgütlenmelerin hazırlıklarını yapmaktadır. Esas amaç, bu bir avuç karşı-devrim güruhunu milis mangalar olarak örgütlendirerek, Kürdistan'da mevzilendirmek ve gayri resmi özellik taşıyan bu birlikleri KUKH'ne saldırtmaktır.

Türk sömürgeci burjuvazisi bununla da yetinmemekte, gelişen KUKM'ye karşı, Bulgaristan'daki gönüllü sosyalist özümsemeyi bahane ederek, yurt içinde ve dışında bir faşist taban örgütlendirmeye çalışmaktadır. Rum, Ermeni, Kürt düşmanlığına bir de Bulgar düşmanlığı ekleyerek muazzam bir spekülatif yaygarayla kamuoyu yaratmaya çalışmaktadır. Bu konuda propaganda düzeyinde bir faaliyetle yetinmemekte; içerde ve dışarda bizzat devlet eliyle ardından örgütlendirmeye çalışacağı kitlesel mitingler düzenlenmektedir. Münih, Lahey, Brüksel gibi Avrupa'nın birçok kentinde şovenizmin ve gericiliğin hortlayan dehşetiyle yürüyüşler düzenlendi. 21 Mart günü ise İstanbul'da bu amaçlı bir yürüyüş düzenleneceği bildirilmektedir. Seçilen günün tarihi bile oldukça anlamlı ve ilginçtir. Biliniyor ki 21 Mart Newroz günü Kürt halkının ayağa kalkış, isyan ve direniş günüdür. Hele hele gelişen KUKM'yle bugün çok daha çağdaş bir anlam kazanarak, Mazlum

Devamı syf: 25'te

PKK DAVALARI...

Baştarafı syf: 1'de

En kalabalık grup davalarından birisi olan ve yine idam cezalarının da bol verildiği dava olan PKK-Mardin grup davasının sonuçlanmasıyla birlikte bugüne kadar ki sonuçlanan mahkemelerde idam cezası verilen PKK'lilerin sayısı 121'e çıktı.

Cuntanın işbaşına gelmesinden bu yana sürüncemede bırakılan ve 15 Ağustos sonrasında hızla sonuçlandırılan birçok dava gibi, PKK-Mardin grup davası da sömürgeci Türk devletinin, Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı olan tutumunun bir yansıması olarak bu biçimde sonuçlandırılmıştır. Eruh ve Şemdinli olaylarının ardından tutuklanan yurtsever köylülere verilmek istenen ve gözdağı amacını taşıyan idamların ardından diğer grup davaları da peşpeşe tamamlanarak çok sayıda idam ve müebbet cezaları verilmiş ve bu uygulama, bir bütün olarak yaşanan sömürgeci politikanın bir parçası olarak dayatılmıştır. Bundan sonraki dönemde de daha açık şekilde yaşanacak olan bu tür uygulamalar; Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin düşman mevzilerine yönelmeleri ve onlara her darbe vuruşlarına-karşılık olarak, düşman elindeki savaş esirlerine yönelmek ve onları koz olarak kullanmak isteyecektir. Her ne kadar bugün sözde yasal çerçeveler içerisinde bunu yapıyorlarsa da aslında sömürgeci yasalarla da hiç bir yakınlığı olmayan bir uygulama tarzı yaşanmaktadır. Tutuklu devrimcilerin "delilli suçlarına" göre değil, tersine zindanlarda sömürgeciliğe karşı konulan direniş eylemlerine ve faşist uygulamalara karşı olan tutumlarına göre cezalandırıldıklarını dost-düşman herkes bilmektedir.

İşte, Mardin grup davasında idam cezası verilen PKK'li savaş esirlerinin de direniş içerisindeki konumları dikkate alınmış ve uygulamaya sokulmak istenen yeni bir takım planlar sonucu bu karara varılmıştır. 15 Ağustos sonrası cezaevlerinde geçmişte teslim olan birçok unsurun bile yeniden direnişe geçmesi ve sömürgecilere boyun eğmemesi durumu, faşist cellatları panik içerisine sokmuş ve tez elden imha planlarını gündemleştirerek bu gelişmelerin önüne geçmek istemişlerdir.

Öte yandan, daha önceleri sonuçlandırılan ve 6 devrimci hakkında idam kararı verilen Birecik davasında idam alan Ahmet Öğretmen, Kemal Tokgöz, Mustafa Çepik, Salih Sezgi, Hasan Çepik ve Musa Aslan adlı PKK'li savaş esirleri hakkındaki karar faşist yargıtayca da onaylanarak meclise gönderilmiştir. Meclis tarafından da onaylanacak olursa, idamlar, uygun ortam bulunduğu anda uygulamaya sokulacaktır.

Sason'da 8 PKK Kadro ve...

Baştarafı syf: 1'de

leyle, adım adım elde edilecek kazanımların birikimiyle zafere gidilebileceğini göstermiştir.

Sason'da yoldaşlarımızın şehit düştüğü dönem devrim ve karşı-devrim açısından son derece önem taşımaktadır.Devrim savunma içinde saldırı pozisyonunu korumak ve yeni atılımlarla güçlendirme amacıyla, son elli yıllık en ağır kış koşullarına rağmen, ülkenin dört bir yanında kollarını uzatmıştır. Karşı-devrim ise tam bir panik ve acizlik içinde, bütün güç ve enerjisini devreye sokarak, devrimci atılımı önlemeye çabalamaktadır. Düşman kış öncesi dönemde sürdürdüğü yoğun operasyonlara rağmen hiçbir sonuç alamamış ve tüm umudunu kışa bağlamıştı. Erzurum'daki kış tatbikatı, kış operasyonlarına, hazırlık amacıyla yapılmıştı. Düşman bahara çıkmadan önce HRK partizanlarını ezmeyi düşlemekteydi. Bahar günleri yaklaştıkça, düşmanın çılgınlığı ve telaşı da artmaktaydı.

Sason olayının meydana geldiği yüksek dağlık alan kış mevsiminde hareketliliği önemli oranda kısıtlamaktadır. Düşman bu durumu fırsat bilerek devrim güçlerine darbe vurmak istemiştir. Vurulan böyle bir darbe, devrim güçleri için geriletici bir durum olarak ele alınamaz. Çünkü devrim güçlerinin elinde bulundurdukları moral üstünlüğünün yitirilmesi bir yana, bu eşsiz direnişlerle kitlelerdeki direnme arzusu ve ölümü hor görme arzusu daha da artarak kökleşmesini sağlamıştır. Bu olay teslimiyetin önünü bir kez daha kapatmış, kararlı direnişçiliği daha da yükselterek egemen kılmıştır. Düşmana karşı her devrimcinin, yurtseverin, dürüst insanın takınması gereken en onurlu tavrın ne olması gerektiğini öğretmiştir.

Sason Şehitleri Ölümsüzdür!

SSCB Devlet Başkanı...

Baştarafı syf: 1'de

lında SBKP/MK'ye seçilen Çernenko, 1978'de Politbüro üyeliğine alındı. 1984 Şubat'ında Andropov'un ölümü ardından Parti genel sekreterliğine ve daha sonra Sovyet Prezidyumu başkanlığına seçildi.

Kısa süren parti ve devlet başkanlığı döneminde, sosyalizmin güçlendirilmesine, büyük önem veren Çernenko'nun ölümü, Sovyetler Birliği ve dünya ilerici sosyalist çevrelerinde üzüntüyle karşılandı. Andropov'un başkanlığı döneminde başlatılan üretimin yükseltilmesi, iş disiplini, bürokratizmle mücadelenin yanısıra, dışta emperyalizme karşı daha aktif politik tutum siyasetinin devam ettiricisi olarak görülen Çernenko'nun ölümünden sonra Sovyetler Birliği Komünist Partisi genel sekreterliğine 54 yaşındaki Michail Gorbaçev seçildi.

SBKP Genel Sekreterliği'ne seçilen Mihail Sergeyeviç Gorbaçev 2 Mart 1931 yılında bir köylü ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. 1952 yılında Komünist Partisi üyesi olduğu tarihten itibaren Parti içinde çok çeşitli görevler üstlendi. 1971 yılında SBKP/MK'ne seçilen Gorbaçev, 1980'de ise Politbüro üyesi oldu.

Bugüne kadar seçilen en genç başkan sıfatıyla Gorbaçev, eski kuşakla yeni kuşak arasında bir geçişi oluşturmaktadır. Bu niteliğiyle de dikkatleri üzerine toplayan Gorbaçev, dünya sosyalizm mücadelesinde giderek kendisini daha fazla duyuran sorunların çözümüyle karşı karşıya bulunmaktadır. Emperyalizmin, sosyalizme ve dünya halklarına karşı tırmandırdığı saldırılarına karşı, tavizsiz bir mücadelenin iç ve dış politikada kendisini yakıcı bir tarzda dayattığı günümüzde Gorbaçev, dışta sosyalizmin militan temsili, ulusal kurtuluş mücadelelerinin aktif destekçisi, proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin uygulanması temelinde; içte ise, henüz aşılması gereken proletarya dışı sınıf etkilerine karşı ekonomik, kültürel ve ideolojik mücadelenin yürütülmesi görevini devralmış bulunmaktadır. Dünya sosyalizmi ve barışına gerçek katkının buradan geçtiği günümüzde Gorbaçev, bu görevlerin yerine getirilmesi durumunda sosyalist devrimde önemli bir rol oynayacaktır.

Şeyh Sait İsyanının 60...

Baştarafı syf: 19'de

Hareketin genel özelliklerine gözatarsak, bunun mümkün olmadığını görürüz. Bu yüzden ayaklanmanın trajik sonu da bizi şaşırtmamaktadır. Bir defa siyasal olarak dinsel, aşiretsel özelliklerden sıyrılamamış, doğru bir düşünce önderliği sözkonsu değildir. Ulusal çapta etkili olunamamıştır. Çok sınırlı biçimde yeralan bazı aydın unsurlarda ulusal bilinç varsa da bu harekete damgasını vuramamış. Ne bir hazırlık sözkonusu olmuş, nede düşman doğru değerlendirilebilmiştir. Sonuçta hareket aşiretsel-mezhepsel sınırları bile aşamayan bir darlıkta seyretmiştir. Onun bu olumsuzlukları düşmanın yoğun biçimde yararlandığı unsurlar olmuştur. Öyleki Kemalistler tek tek aşiretler ve feodallerle çeşitli ilişkiler geliştirmiş, onları zaman zaman birbiriyle çatıştırmış ve her birini birer lokma edip tek tek yutmuştur.

Uluslararası koşulları iyi değerlendiren, burjuva çıkarlarını ustaca savunan ve birçok aşireti, feodali kandıran önemli bir devlet, ordu gücüne sahip kurnaz Kemalistlerle, kendi aşiretsel yapısından sıyrılamamış, aksakallı Şeyh Saitlerin çatışmasının sonucunu tahmin etmek zaten o kadar zor değildir. Ezilen hareketin ardından onbinlerce insanın katliamı ve kurulan İstiklâl Mahkemeleri, darağaçları belirledi sonucu.

Palu-Genç-Hani ayaklanmasının kanla bastırılmasından sonra yerel ayaklanmalar biribirini izledi. Mardin'de, Batman'da, Dersim'de, Ağrı'da, Sason'da birçok hareket gelişti. Ama kaderleri hep aynıydı. Özellikleri de aynıydı. Haklıydılar ama, ilkeldiler. Direnmeleri yerel sınırlarda kaldı. Güçlü siyasal önderliklerden yoksundular. Çok elverişsiz koşullarda patlak vermişlerdi. Hepsinin sonu benzer biçimdedir. Direnenler ezilmiş, kalanlar ya toplu katliamlara uğratılmış ya sürgün edilmiş, yada teslim alınmış, uşaklaştırılmıştır. Kuzey-batı Kürdistan'da 1940'lardan 70'lere kadar yaşanan karanlık süreç, Türk burjuvazisinin geçmiş dönemde vurduğu darbeyle sağladığı korku ve sindirme ortamından alabildiğine yararlandığı bir dönemdir. Ulusal imha temelinde yaygın asimilasyon, ulusal benlikten koparma Türkleştirme ve her türlü ekonomik, kültürel, sosyal değerin talanı bu dönemde başlatılarak günümüze kadar sürdürülmeye çabalanmaktadır.

Üzerinde 60 yıl geçmesine rağmen, hafızalardan silinmeyen Şeyh Sait Hareketi bugün proletarya önderlikli Ulusal Direniş Mücadelemiz için bir yönüyle önemli derslerin çıkarılması gereken özelliklere sahiptir. Düşmanın tanınmasında olsun, halkımızın savaş gücünün görülmesinde olsun, 1925 ayaklanmasının özelliklerini iyi tanımak gerekir. Ortaya çıkan hataları, zaaflarında iyi bilinmesi zorunludur.

TC tarihsel olarak da, siyasal olarak da, 1925'lerin olanaklarına sahip değildir. Bugün kokuşmuş bir gericilik ve halkaların düşmanı olarak yıkılmaya yüztutmuştur. Artık onun yaşamına anlam kazandıran hiçbir haklı yanı yoktur.

En soylu emellerle yola çıkan modern Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz; yeni dönem savaşımında TC'ye yaptıklarının tümünün hesabını birer birer soracaktır. Tüm tarihimizde olduğu gibi, 1925'de Palu'da, Genç'de, Hani'de, Diyarbakır'da yapılan katliamların kurulan darağaçlarının bedeli O'na misliyle ödettirilecektir.

Sömürgeci Türk Devletinin...

Baştarafı syf: 23'te

DOĞAN yoldaşın görkemli direnişçiliği şahsında Türk sömürgeciliği en büyük siyasal yenilgisini almıştır. Bu 21 Mart'ta Newroz'u Kürdistan halkı çok daha gelişkin ve yeni bir dönemle direnişi kitlesel bir güce dönüştürerek karşılamaktadır. Kürt halkının bu direniş gününde Türk sömürgeci faşizmi İstanbul meydanlarında, sosyalizm düşmanlığı naralarıyla ve azgın bir ırkçılıkla cevap vermektedir.

Ne var ki, tüm ilerici insanlığa ve duyarlı kamuoyuna olduğu gibi; bu konuda en çok da görev Türkiye devrimci-demokratik çevrelere düşmektedir. Geçmişten bu yana Kemalizmin zehiri şırınga edilen Türkiye kamuoyu bu tür propagandalarda oldukça hassas olduğu bilinmektedir. Türk devletinin bu yönlü faaliyetlerini teşhir ve tecrit etmek, sosyalizme sahip çıkmak ve güçlü devrimci bir yanıtla cevap verme zorunluluğu vardır.

KUKM'si ise bu yönlü oyunları bozmak için teşhir ve tecrit faaliyetlerini hızlandırırken, sosyalizme daha fazla sahip çıkacak ve bunun bir gereği olarak halk kurtuluş savaşını yükselterek, sosyalist kampta onurlu bir yere hak kazanacaktır.

★

Cuntanın Politik Tutuklu ve Yakınları Üzerindeki...

Baştarafı syf: 8'de

şansızlığı cuntanın eski bir yöntemi tekrar gündeme getirmesine neden oldu. Geçmiş dönem Kürt ayaklanmalarında olduğu gibi milis gücü oluşturmak suretiyle Kürt Halkını birbirine kırdırmayı planladı. Oluşacak milis gücünün çekirdeği işin başından beri beraber oldukları işbirlikçi, hain kişi ve çevrelere dayanacaktı. Ne varki elde mevcut bu çevre gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında istenilen etkinliği, gücü gösteremeyecekti. Hali hazırda ihbarcılıkta ve öncülükte kullanılan bu çevreyi değişik alan ve çevrelerden besleyip vurucu bir kuvvet haline getirmek gerekirdi. Ancak sadakati ispatlanmamış oluşacak yeni çevrelere de pek güvenmek istemiyorlardı. Bu çevrelerin eline verilecek silahların bir gün kendilerine dönebileceğinden korkuluyordu. İşte gerek yeni çevrelerin örgütlenmesi ve gerekse örgütlenecek yeni çevrelerin sadakatini temin amacıyla uzman heyetler oluşturulmuştur. Bu heyetler son dönemlerde yoğun faaliyet yürütmektedirler.

Cuntanın bu oyununu boşa çıkarmak için yurtsever her Kürdistanlının ciddi bir çaba içine girmesi gerekir. Bu konuda halk ciddi olarak uyarılmalı, aydınlatılmalıdır. Dersim Laç deresi direnişinde oluşturulan milis gücünün rolü unutulmamalıdır.

Her Kürdistanlı kesinlikle bilmelidirki cunta, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında acizlik ve çaresizlik içinde yüzmektedir. Mezar taşlarından medet beklemektedir. Kürdistan mezarlıklarından koç heykellerini toplayarak "bakın siz Akkoyunlardan gelme Türksünüz" diye propaganda geliştirmektedir. Gençliliği ve güçlülüğü simgeleyen koç heykelleri tüm Ermeni mezarlıklarında da vardır. Yakında Ermenilerinde Türk olduğunu iddia edecekler. 1938 Dersim katliamında kucakdaki bebekler dahil seksenbin kişi katlettiler. Buna ne buyururlar. Dünyaca bilinen şövenistliklerine rağmen parmağımı oynattım gözümü çıkarttım mı diyecekler. Yoksa nutkunun her sayfasında Dersim Kürtleri diye feryat eden ataları Mustafa Kemal'imi yalancı diye dünyaya ilan edecekler?

X

فهو أطول عصيان في تاريخ كوردستان الحديث لمواجهة الطبقات التركية الحاكمة وبناء على ذلك علينا أن نتحرك بوعي تاريخي سليم متفهمين مضمون استمرارية المقاومة من المرتكزات المكتسبة ، فهذه الخطوة المتصاعدة ليست بالخطوة المبتذلة ،انما في تصعيدها النضال الثورى تسرع في هذه الفترة عقارب التاريخ الى الأمام بفضل الخطوات الكثيفة والمستمرة والمتصاعدة شيئا فشيئا . لقد خلق حزبنا هذا اليوم بوعي وارادة عظيميتين ، فقوة التفكير والشجاعة لهذه الخطوة ليست من النوع الذى يمكن اخماده أو لجمه ، فحزبنا يتحرك بوعي عميق بأن ليس هناك من طريق سوى تمسك شعبنا بالثورة وتمسك ثوارنا بواجباتهم الثورية ، انه يشعر بأهمية الواجبات التي تفرضها الثورة ويقوم بها وهو مفعم بشعور أنها شريفة ومقدسة . وقد بات واضحا تماما أنه لا يمكن أن يكون هناك عائق باستطاعته زعزعة هذا المستوى من الاصرار، كما أنه ما من قوة قادرة على اعادة هذه الخطوات المدروسة بعناية الى الوراء . بل على العكس من ذلك لقد بدأت هذه المرحلة بخطوات أكثر رسوخا ، وباصرار كبير طرح شعار الانتصار النهائي ، وبدأ بنهضة الشعب اعتمادا على طاقاته اللامحدودة ، فحزبنا اليوم يعمل على انشاء الوحدة المتينة بين جماهير الشعب وطليعته الثورية ، استنادا الى قوة الشعب الذاتية في سبيل الانتصار النهائي ، كما يعمل على خلق قوة أممية صلبة ومتينة ، ويخطط الطريق لتقوية كل هذا ،في اطار الجبهة المقاومة والجيش، ومن هذه الزاوية نقول بأننا ضربنا ضربة مميتة للنظام الفاشي التركي وقادة التصفوية والاصلاحية وهنا يقع على عاتق الديموقراطيين والثوريين الأتراك مهام كبرى ، فالاشتراكية الشوفينية تستمر باصرار مثير في نهجها الديماغوجي تحت شعار " اننا نؤيد نضال الشعب الكردى " ويجب أن نسأل أولئك ماذا يعني لهم الوقوف الى جانب شعبنا ؟ ووسط دهشة كهذه ،عليهم أن يعلنوا ويوضحوا بأية أداة وأسلوب يقفون الى جانب هذا الشعب .

لقد وضع اليوم الجيش الاستعمارى التركي كل قواته متسلحا بكل ما لديه من اسلحة الناتو بدءا من الأسلحة الخفيفة حتى أحدث الطائرات الحربية التي يملكها في كوردستان . وهو اليوم يقوم بقصف جبالنا وكهوفنا ، حتى الطغمة تعترف ولا تخفي بأنها تقود حربا في كوردستان ، فما هو موقف قوى اليسار التركي ازاء هذه الحرب ؟ لماذا لا يريد هذا اليسار رؤية الحقيقة التي تعترف بها الطغمة ؟ . عندما أرسل ١٥ ألف جندى الى قبرص أقاموا القيامة ولم يقعدوها ، واليوم يتحرك جيشان في كوردستان وعليكم ايضاح موقفكم تجاه هذا الوضع . ألا تستطيعون غض النظر عن ذلك بدفن رؤوسكم في التراب كالنعامة ؟ واذا كنتم تظنون بأنكم تستطيعون خداع الشعب باتهام المقاومة الثورية التي تقود المواجهة في هذه الحرب المستمرة بين الشعب الكوردستاني والاستعمار الفاشي بالمؤامرة أو بأن الوقت لم يحن لذلك فانكم تخطئون التقدير . اذ عليكم أن توضحوا في خضم أى نضال انتم وأية وسيلة وأسلوب تقترحون . لكن على الرغم من انكم لن تخطو خطوة واحدة عليكم أن تعرفوا في حالة اصراركم على مهاجمة عمليات المقاومة أن المسؤولية التاريخية ثقيلة وحساب الشعب عسير . كما يجب أن تعرفوا أن أرضية غذاء الثورة التركية هي في كوردستان وعلى اليسار التركي أن يدرك هذا ، وكفاح اليسار التركي مرتبط بهذا الواقع ، وعليهم القبول بهذا ، والنظر للوحدة على هذا الأساس، ويجب أن يكون قادرا على ازالة ضعفه التاريخي دون انكار هذه الحقيقة . الوحدة تمر من خلال الاعتراف بذلك ، يجب أن يعرف في الوقت ذاته أن وحدة كهذه ضمان أساسي للثورة التركية أيضا . وعلى ثوريي تركيا أن يروا الحقائق التي عتمتها الاشتراكية الشوفينية الى يومنا هذا ، وعليهم اسقاط القناع الاشتراكي الشوفيني الردىء والمقرف والذى أصبح مانعا جديا أمام الثورة في بلدينا . وأن يتخذوا بهذا الخصوص خط النضال الثورى الذى قدح شرارته الأولى (ماهر ودنيز وابراهيم) رغم أنهم لم يوصلوه الى النتيجة خلال عمرهم القصير ، وأن لا يعترفوا بالقادة المزيفين تجار الثورة الذين أمضوا عمرهم وبصورة ومستوى أعلى وأرقى . من الواضح أن خلق الصلة النضالية والأخوة بين شعبينا سيكون ممكنا فقط بالسياسة السلمية والمواقف الصحيحة التي يتخذها ثوريو تركيا تجاه النضال الطبقي في الداخل وحركة التحرر للأمة المظلومة .

لقد رزحت شعوبنا تحت الضغوطات والاستغلال الفظيعين ، فلا زلنا نسمع أصداء صراخ عشرات الآلاف التي تعلو تحت التعذيب ، لمقاومة هذا الواقع يكفي سماع الصراخ الذى يصل الى آذاننا ، لا طريق للتخلص من الفاشية الا بالمقاومة الثورية .... وان التطابق مع وصفات الجوقة الاصلاحية هي أكبر خيانة لشعوبنا ، فلنسقط قناع قادة التصفوية والاصلاحية التي أصبحت عائقا أمام النضالات الثورية لشعوبنا . ومن الآن فصاعدا لن تكون الديموقراطية البرجوازية الا حلما وخيالا ووهميا فقط . وستكون تركيا مسرحا لتصادم مدهش بين الثورة والثورة المضادة ، فلنستعد لها ونقول " لا لنصائح قادة الاصلاحية والتصفوية " . ونكون الحلفاء والورثة الثوريين لمتابعة الخط الثورى للجيل الشاب في تركيا قبل عشرين عاما ، والمقاومين الاصلاء من الجيل القديم الذين لم يخضعوا للتصفويين والمتآمرين والعملاء ولم يفقدوا ايمانهم بالثورة . لا لن نسمح بتبديد هذا الميراث .

اننا نستفرغ حقدنا ونفورنا هذا فقط وفقط على قادة الاصلاحية والرجعيين والتصفويين وحدهم . ونطرح مرة أخرى مطلبنا من الصميم من اجل الوحدة على الملأ وعلى شرط أن نتقدم بأكبر التضحيات ونقوم بتلبية كل ما يطلبونه منا ، بشرط أن يخدم مصالح الثورة ، مع كل من الذين لم يفقدوا ايمانهم بالثورة والمصممين على متابعة المقاومة ومع المتخلفين مبدئيا مع الطغمة ان كان بوعي أو دون وعي ويقاومونها باستمرار سواء أكان من الذين يقودون هذه المنظمات أو من مناضليها . وأن لا يشيروا لنا أن طريق الخلاص هو ديموقراطية الخونتا ، ويكفي فقط بأن لا يقفوا كسد مانع أمام طريق المقاومة لشعبنا . ومن أجل وحدة كهذه نحن مستعدون لحمل أصعب الواجبات الجماهيرية بالسلاح أو دون سلاح في الداخل أو الخارج ، وفي هذا الخصوص مستعدون لتقديم أى شكل من أشكال التنازل واننا واثقون من أنفسنا . نقول هذا ليس من باب الاستكبار ، يكفي السير على هذا الطريق وعدم الحاق الضرر بالثورة .

نعم نحن نطالب بوحدة كهذه ، وندعو الى وحدة ثورية على أساس تصفية التصفويين . هذا الشعار واضح للغاية . ولا طريق آخر للوحدة خارج هذا الشعار . ليس هناك أى مبرر للوطنيين والديموقراطيين والاشتراكيين الصادقين ، الا أن يتحدوا تحت هذا الشعار . فلنحتضن من جديد الواجبات الثورية القديمة ولنطور الجبهة الموحدة لمقاومة الفاشية لأجل وحدة شعوبنا على قاعدة الاستقلال والحرية والمساواة . أن مناضلي الحزب والوطنيين عليهم أن يعرفوا أنهم يحملون اليوم على عاتقهم أشرف وأعظم الواجبات في تاريخ شعبنا ، فلنسر دون تردد لتسخير كل مهاراتنا حتى النهاية في سبيل استكمال هذه الخطوة الشامخة في تاريخنا . حينما نحقق الواجبات الثورية أمامنا بنجاح ، ستأخذ مساهمتنا معناها الحقيقي في النضال الثورى للشعوب المجاورة وقتالنا جنبا الى جنب معها وفي مقدمتها البروليتاريا التركية . علينا أن نعرف أن واجبات شعوبنا الثورية ملتحمة مع بعضها كالتحام الظفر باللحم . لنساهم دون تردد من أجل توحيد نضال شعبنا مع نضال شعوب المنطقة ، وان التضامن المشترك بين شعوبنا على قاعدة تطوير التحالفات الداخلية والخارجية شيئا فشيئا بتوجيه آيديولوجي وسياسة صحيحة ، وبهذا نصل الى مرحلة تحدث فيها تطورات جبارة في تاريخنا . من أجل السير بخطوات راسخة أكثر في هذه المرحلة وحل أعقد المسائل بواجبات ثورية على قاعدة التمسك والالتزام بالمبادىء دون أن نتردد بقيام ما نستطيع القيام به ، وعدم قبول أى تبريرات من أجل عرقلتها .

كما فضح حزب العمال الكوردستاني الادعاءات الكثيرة غير الصحيحة بهذه القفزة الثورية الأخيرة . لقد فتح الطريق الثورى الحقيقي الذى لا يمكن الرجوع عنه . لنتحد ونقاوم على هذا الطريق للوصول الى النصر ومن أجل ذلك فلنتقدم .

سرخبون
العدد ٣٥
تشرين الثاني
١٩٨٤

---

(١) ماهر : زعيم حزب الجبهة الشعبية لتحرير تركيا .
دنيز : زعيم الجيش الشعبي لتحرير تركيا .
ابراهيم : زعيم الحزب الشيوعي التركي ـ الماركسي اللينيني .
الشيخ سعيد : قائد انتفاضة دياربكر ١٩٢٥ والولايات المجاورة .
السيد رضا : زعيم انتفاضة ديرسم ١٩٣٧ .

بالنضال المشروع للشعب الكردي ، اي نضال مشروع ؟ أين يخاض ؟ هل كان نضال شعب كوردستان يخاض خلال السنين الماضية في ستوكهولم وهل ميدان النضال هو متروبولات اوربا ؟ كيف يقاومون ؟ لكردستان جبال عظيمة ، هل لهم فيها شخص واحد ؟ لا كلمة لهم في هذا الموضوع ، ما زالوا يتبجحون " اننا نؤيد حركة هذا الشعب " ألا يخجلون من حالتهم الرزيلة هذه ؟ .

ان القادة التصفويين الذين فقدوا شرفهم بالكذب والديماغوجية ، من هذه اللحظة فصاعدا ، قبل كل شيء ، سنقول لهم انكم قد وصلتم الى قمة الكذب والديماغوجية ، ولكن هناك مقاومة مستمرة من جهة اخرى وليس بامكان احد ايقافها هذه المرة بل خلاف ذلك تتصاعد باستمرار .ليأخذ رؤوس عصابة النظام ، هؤلاء الجنرالات المزخرفين بالأوسمة والرتب والنياشين والمدائح من أسيادهم الامبرياليين ، لكن توترهم سيزداد باستمرار ، لأن مرضهم هذا هو مرض سيكولوجي وسيوصلهم هذا المرض الى السل . وسينقطع أصوات الاصلاحيين التصفويين للنظام الجديد عند غرق باخرة الدولة العسكرية في مستنقع التاريخ . وقلق جميعهم هو من هذا المصدر . ففي الوقت الذي لم يجتمعوا فيه ابدا من أجل المطالب الثورية ما جمعوا رؤوسهم عندما تم القضاء على أحد المتآمرين وقالوا بصرخة عالية " قتل PKK ثوريا ، يجب أن نتوحد ، نصدر البيانات ... نعقد الاتفاقات ونعزلهم ونشهر بهم في الوقت الذي يتقطع فيه عشرات الألوف في السجون ويموتون تحت التعذيب الوحشي ، لكن سادتنا لم يتذكروا أن يجتمعوا ويكتبوا البيانات أو يعقدوا الاتفاقات . اذا ما معنى الحداد على حياة هذا الثوري ؟ رغم عدم معرفتهم لهذا الشخص ، يجتمعون بشكل عشوائي للبحث في أمور ليست لها أية حاجة . لم يتذكروا عملا مشتركا ضد الخونة التي تستنزف دماء شعبنا بالارهاب والتعذيب وجعلت من السجون مذابحا ، كيف سيوضحون ذلك ؟ هناك سبب وحيد يجعلهم فاقدي الوعي ، وهو اصرار (PKK) على كشف الحقيقة بمقاومته من تحت أنقاض التزييف من أجل الحفاظ على ميراث الثورة التركية وبقاء مطالب شعوبنا من أجل الثورة ، يعتبر النضال العنيد طليعة المهمات ويقود (PKK) هذا النضال و يطوره من أجل حماية هذه المكاسب وتربيتها في واقع جديد دون أي انقطاع . وهذا النضال لا يفشل مخططات القادة التصفويين الذين يقومون بأدوار الكومبارس فحسب ، بل هي تفشل مخططات القوى الأساسية الداعمة لها . ان شروط البرجوازية التركية للتراجع عن تنفيذ الاعدامات هو سحق الحركة الثورية التي يسميها بالارهاب وتلتقي معها (الاشتراكية الدولية الأوربية) في هذا الهدف ، وأبرز الاشتراكيين الديموقراطيين الذين أخذوا على عاتقهم هذه المهمة هو (أولف بالمه) الذي يطالب بسحق الارهاب ، أما بالنسبة للبقية فيطالبون بـ"الحرية" .

هؤلاء البقية(لانت قلوبهم في ستوكهولم) فتجردوا من كل ما هو ثوري . توجد هنا لعبة رهيبة . ما لم يتحقق بالسيف في الداخل يحاولون تحقيقه من قبل الكهنة في الخارج ، اننا نفهم بوضوح أسباب جذب الآف الثوريين الى أوربا .

ان السجون التي شيدوها في متروبولات أوربا أخطر بكثير من السجون في الداخل . ليسوا قليلين من يختنقون في ظروف تلك الحياة المخجلة . كيفما كان فباستطاعة السجين في الداخل ارسال نداء ثوري الى شعبه ، أما أولئك المتشردون في أوربا والخارجون عن طورهم ،ماذا سيرسلون للشعب ؟

ان هذه الزمرة عدوة كبيرة للتنظيم وهي التي لا يهمها سوى العمل والتفكير بنفسها والغريبة عن بلادها وشعبها والتي تقوم بمهام أخطر من مهمة كنعان ايفرين بتوجيه من رجالات الامبريالية الأوربية المختصين بذلك . وعندما يعلن حزب العمال الكوردستاني أنه لن يرحم هؤلاء ويرد عليهم ردا ثوريا ، يبدأ الصراخ ويقولون " يدافع عن هذا بشكل علني " نعم ،الانهاء الجسماني غير مهم أبدا . ان حزب العمال الكوردستاني يعلن هذا المفهوم ويقول لن اعطيه حق الحياة ، وهو على حق بذلك ، لانكم في سبيل حياة شخصية بسيطة تبيعون مصالح الشعب الحيوية وتهاجمون الثورة . بطبيعة الحال ان حزب العمال الكوردستاني لا يمنح موافقته لهذا الوضع ، كونكم تحضرون انفسكم للعبة خطيرة جدا وتراهنون على تحضير الحزب اليساري الديموقراطي " لاجاويد "كبديل لنظام ايفرين نحو عام ١٩٨٨ ، على أمل أن يبدأ عصر الاشتراكية ــ الديموقراطية ، بعد ريغان وتاتشر تريدون الاتيان بهذا التحول الى تركيا . لذلك تهاجمون بهذه الحرارة لقطع عروق " الارهابيين " الذين يشكلون العائق الوحيد في مواجهة ذلك . ومن أجاويد الى اسماعيل جم ومن العامل الثوري وغيره من الاصلاحيين الأكراد يبدو أنهم جميعا يجتمعون تحت راية واحدة ، كما وضعت الامبريالية وخاصة السويد كل طاقاتها بهذا الخصوص . ان هذا التحالف يعمل في خدمة المصالح الامبريالية وعملائها ، ولهذا السبب حصلت الاشتراكية الديموقراطية على موافقة الامبريالية . اذا لابد من تحقيق هذا الدور وسحق ما هو عائق في طريقها .

ومادام حزب العمال الكوردستاني هو العائق الفعلي أمام سياسة السيف والكاهن . لذلك ليس غريبا أبدا الهجوم عليه بأيد موحدة ، ولنفس السبب أيضا لجأ البوليس السويدي الى أعمال لم يلجأ اليها في تاريخه ، اعتقل المواطنين الوطنيين من العامة وهددهم بالطرد ، واتجاه الزمرة الخادمة يعتبر تنفيذ شعار " تأمين الأمن على الحياة " واجبا له . بينما يسحق تحت الأقدام في الجانب الآخر كل أنواع الأمن على حياة وممتلكات الشعب .

فأمام عمليات التمشيط والابادة التي تمارس من قبل الجيش الاستعماري الفاشي وأمام محاولات امحاء الشعب ، بمباركة الحلف القذر الذي تنتسبون اليه ، أليس ضروريا أن توضحوا فظاعة ذلك ، بدلا عن اعلانكم أن حزب العمال الكوردستاني "ارهابي " وبدلا عن حملات الاعتقال القذرة ؟ ان المنطق الطبقي للامبريالية العمياء والتي تفتقد كليا لأدنى درجات الحس البشري هو منطق حاد وشرس .

مادام حزب العمال الكوردستاني يزعزع مصالح النظام فهو ارهابي ، أما عندما يتحول هذا المصطلح (الارهاب) الى كلمة لاتسقط عن لسان أدعياء اليسار الذين يحملون اسم " منظمة " أو " حزب " فان ابعاد المؤامرة تصبح أكثر وضوحا .

الآن نسأل : ما هو الواقع الحقيقي الذي يجمع منظمات عدة تدعي باليسار ضد حزب العمال الكوردستاني ؟

هل هناك فرق بين ما يقوله الحزب الشيوعي وما تكتبه مجلة الاختيار (سجنك) لسان حال تنظيم الاشعاع " آيدنلق " ؟ فلينظروا الى ما تكتبه مجلات تحرير الشعب (هلقن قورتولوشو) والعامل الثوري (ديفايشجي) والأنصار (بارتيزان) وطريق الحرية (اوزكورلك يولو) ... ؟ هل هذا التشابه فيما بينهم هو من قبيل الصدفة ؟ يجب أن لا يكتفوا بملاحظة مواقفهم المتطابقة ، بل أيضا لينظروا الى كلمة كنعان ايفرين الاخيرة . ان هذا التشابه لايحتاج الى تفسير ؟ عندئذ سيفهمون معنى تواقيعهم تحت البيانات المشتركة بشكل أوسع وعندئذ سيدرك مغزى تحالفاتهم ، وعقب كل ذلك عليهم أن يجيبوا على سؤالنا هذا : هل باستطاعتكم أن تقولوا تجاه أية موضوعات تفاهمتم فاجتمعتم ومن ثم استطعتم اعلان موقف موحد في بيان ما الاتجاه معاداة حزب العمال الكوردستاني ؟ .

٣ ــ لنعري قادة الاصلاحية والتصفوية ولنتحد على قاعدة المقاومة الثورية

رغم الهجمات المكثفة من قبل الامبريالية والاستعمار الفاشي التركي واليسار التصفوي يتابع حزب العمال الكوردستاني مسيرته متطلبا أكثر فأكثر على خطه الثوري المقاوم . ان مقاومة حزب العمال الكوردستاني ليست محدودة بتصعيد نضال التحرر الوطني الكوردستاني فحسب ، بل يقوم عمليا بواجب لم يستطع القيام به ثوريو الأمة الظالمة . ان حزب العمال الكوردستاني سيأخذ على عاتقه واجب الأخوة التاريخية تجاه النضال الاشتراكي التركي عبر نضال تحرره الوطني الشامخ ، ولكي يقوم حزب العمال الكوردستاني بدوره في نقل الماركسية ــ اللينينية لشعوب المنطقة ينهض ليعلن بعملياته أن أي ضغط أو مؤامرة مهما عظمت لن تجعله يتخلى عن هذا الواجب . ان نضال المقاومة المسلحة المستمرة منذ سبع سنوات حدث يظهر لأول مرة في تاريخ الجمهورية التركية ، ليس سبع سنوات فحسب بل سبعة أيام تعتبر ضربة فظيعة مفجعة لا يرضى عنها النظام التركي ، ففي أيامه المنصرمة كان باستطاعته ذبح أكثر من مقاومة في فترة قصيرة ، فقد تم تصفية ماهر ودنيز وابراهيم في فترة وجيزة ، كما تم القضاء أيضا على الشيخ سعيد والسيد رضا بنفس الطريقة (١) في وقت قصير جدا ، الآن مقاومة حزب العمال الكوردستاني مستمرة منذ أكثر من سبع سنوات ، تحمل السلاح في وجه الفاشية

في هذه الوحدات كانوا ينقلون الى (الآستانة) لتربيتهم . وجنود وقادة الوحدات هناك ليصبحوا اتباعا صالحين للنظام . واليوم يتمّ تدجينهم في متروبولات اوربا ، كما اختاروا استانبول في زمن الوحدات الحميدية ، واختاروا استانبول في زمن الوحدات الحميدية ، واختاروا اليوم استوكهولم ذلك المكان القريب من القطب الشمالي لتربية روح الكردى (الهمجية) وتجريده من صفاته وطبيعته القاسية ،وذلك ليظلوّا خدما مخلصين حسب مقاييس الامبريالية ، فيصبحون كالعجين بين ايديهم ويفرغون من روح المقاومة التي يمتاز بها الشعب الكردى . ويظهر هؤلاء كنهج وحلف سياسي . وحلفهم ليس ضد الدولة التركية ، بل على العكس هي قوة هجومية مضادة للثورة . وبهذا الشكل تكتمل هجمات النظام على الجبهتين . ففي الوقت الذى تتصاعد فيه العمليّات يتواجد (دينيز بايقال) في لندن ويطير الكاهن الكبير (اجاويد) الى السويد ، والذى كان يمهدّ الطريق للجنرالات الفاشست منذ عام ١٩٧٤ وما بعد . وفي الوقت الذى تتصاعد فيه شتائمهم وهجماتهم ،عقدوا اجتماعات ومؤتمرات متكررة لتذكير اوربا بواجباتها في زيادة المساعدات لجيشنا اى الجيش التركي ، كي يستطيع القيام بواجبه في سحق(الارهاب) على حسب ما يدعّون .

واستمرّ اجاويد في عقد لقاءاته ومقابلاته مع مسؤولي الحكومة السويدية ،الحكومة التي كلفّتها الامبريالية لمهمة كوردستان ، وبعدها مباشرة ظهرت بعض الوجوه على شاشات التلفزيون ونشرت بعض المقالات في الجرائد واعلنوا بلسانهم ان حزب العمّال الكوردستاني (منظمّة ارهابية) وتحسبهم اولاد ريغان المخلصين . والتطورّات الاخيرة معروفة .

بدأت السويد بمهارة لاصطياد الارهاب ، فلأول مرة من تاريخها تعتقل الانسان وتسجنه وتعلن انها تعتقل منظمة ارهابية ، دون ان تقتنع بذلك . كما ان هذه الكوميديا التي حضرتها بنفسها لم تستطع الآن تأخذ دورا بسيطا فيها وما كان باستطاعتها الخلاص منها .

ومن خلال ما ذكر ،يظهر استعطاء السياسة الامبريالية تجاه كوردستان ،وهذا الاستعطاء يمكن سحبه على سياسة المستعمرين،الفاشست التركي ، وكما ان هناك توتر في الساحة وقلق في ستوكهولم يبدو لاوّل وهلة وكأن ليست بينهما اية علاقة و هناك ايضا توترّ وقلق لدى اجاويد وكمال الكردى ، لقد التقت ارواحهم ويفهمون بعضهم جيدّا من خلال نظرة واحدة . يجلسون ويهيئون سياسة مشتركة ، فبعد اجتماعات الاشهر الاخيرة تمّ توقيع بيان مشترك من قبل خمسة اطراف تحت عنوان " ماهيةّ حزب العمّال الكوردستاني " وان " الاشعاع الثورى البروليتارى " (١) المعروف للجميع بمعاداته المسعورة لحزب العمّال الكوردستاني يكتب في مجلته (الاختيار) مرةّ اخرى نداء " استمعوا الى حزب عمال وفلاحي تركيا الذى وضع استراتيجية النضال ضد الآبوجيين منذ القدم " وكتبت مثل هذه الكلمات وكأنّ كل كلمة منها تخرج من فمّ كنعان ايفرين نفسه ، وهذا العمل يعتبر كمثل عريضة تلو الاخرى تقدمّ لكنعان للعفوعن حزب عمّال وفلاحي تركيا . ان هؤلاء الممثلين المعروفين في اوربا الذين يصدرون مجلة (الاختيار) المعروفة كونها تقدمّ طريقة الخيانة تحت شعار استراتيجية اليسار كلهّا ، فلنستمع الى ماكتبته (الاختيار) هذه المجلة التصفوية في عددها الصادر في ٨ ايلول : "يقول الآبوجيون في بياناتهم ومجلاتهم ان الذين يقفون ضد الجريمة والارهاب يسيرون في نفس الطريق الذى يسير فيه (الاشعاع) وبشكل خاص الذين انفصلوا عن الآبوجيين ،يجب ان يتخذّوا نفس المواقف الشجاعة التي اتخذها " حزب العمّال والفلاحين الاتراك ـ الاشعاع " من الآبوجيين . انّ انهيار الآبوجيين اليوم هو نتيجة نضال حزب العمّال والفلاحين الاتراك المستمر . لقد قتل الآبوجيون " زكي اون ، محمد اونغان ، عادل توران ،حسن ارقليج " لكن حزب العمّال والفلاحين الاتراك استمرّ في تصعيد نضالهاكثر جسارة ، واليوم لا يستطيع احد ان يقاومهم بالاستناد الى من يتبنّون نفس النهج والسياسة والآيديولوجية يجب ان نهاجم الآبوجيين من القلاع الثورية " . نعم نداءهم واضح .

" لكي تبيدوا الآبوجيين عليكم وضع الموت نصب اعينكم وان تتحملّوا ما يترتبّ على ذلك .

انهّ نداء للالتفاف حول نهج " الاشعاع " المضادة للثورة . الا توضح هذه الكلمات نوعية المؤسسات التي تفبرك فيها الاستراتيجية الهادفة الى انهاء حزب العمّال الكوردستاني وتبيّن اولئك الذين يلعبون ادوارهم في تلك الاستراتيجية ؟ فلنتابع ما كتبته مجلةّ الاختيار ، كلمات لطيفة : "عبد الله اوجلان لا يريد انقاذ الكوادر المتقدمّة من احكام الاعدام واخراجهم من السجون ، و العمليّات الاخيرة هدفها الضغط على الدولة من اجل الاسراع في تنفيذ احكام الاعدام فيهم " كتبت هذه الكلمات بعد عمليات ١٥ آب ،وفي التاريخ نفسه صرحّ رئيس الخونتا " ان الارهابيين عليهم الاينتظروا العفو من الدستور والمجلس " يجب ان لا ينتظر احد العفو ابدا بشكل قطعي مادامت العمليّات لم تتوقّف وشرط العفو الذى يقدمه الخونتا هو ترك الثورة والاستسلام لهم ، على هذا الاساس يكون العفو عملا (طبيعيا) لكن ايفرين عندما يرى بانه غير قادر على ايقاف النضال الثورى ، لا بل تتعرضّ مراكزه الحيوية للعمليات يرفع صوته عاليا لكل اليسار ان شرط العفو هو ايقاف حزب العمّال الكوردستاني . وتشكيل (الاشعاع) وبعض الاشخاص الآخرين الا يقولون الشيء ذاته ؟

وكمثال سنتذكّر كمال بورقاى الذى نشر كتابا في ايار ١٩٨٣ بتوقيعه تحت عنوان " PKK ثورية ام ارهابية " في الوقت الذى كان (PKK) يتعرضّ لهجمات مسعورة . والذى اطلّع على هذا الكتاب سيتذكّر هذا المفهوم وكاتب كتابنا المشهور يقول فيه "ان خط (PKK) المتآمر هو الذى يسببّ في موت الكوادر المتقدمّة داخل السجون وخارجها وتحمل قادة (PKK) مسؤولية الدفاع عن خطها المقاوم دون تنازل ودفع الكوادر المتقدمة الى الموت " ونفس الكوادر ترددها (العامل الثورى) وغيرها من المجلات باستمرار، واضح انهّم كانوا يريدون بسفسطة العفو هذه تحقيق شيء واحد فقط وذلك بالتخلّي عن نهج المقاومة ،فعملت على اظهار خط الخيانة والاستسلام في مواجهة الثورة كبديل وحيد للحياة . يصرحّ " حزب العمّال والفلاحين الاتراك " لا يكفي نضال بسيط معاد لـ (PKK) بل يجب امتلاك مهارات عالية لممارسة هذا النضال وعلى جدول اعمال نظام ١٢ ايلول الفاشي مسألة واحدة وهي سحق الارهاب اى ((PKK)) .وهل هي مصادفة تطابق ما يصدر من بيانات ومجلات " الاختيار ـ الاتفاق الخماسي ـ ومن التصفويين المسعورين) بهدف معاداة (PKK) نفسه ، وهل هي الصدفة وضع الفقرة الاولى في جدول اعمال بما يسمّى (اليسار) عزل وتشهير (PKK) .

لقد احيا نظام ١٢ ايلول الفاشي روح الفاشية الكمالية الاضطهادية.، وتمّ احياء هذا الروح بدءا من (ادريس البدليسي الجديد وانتهاء بـزيا كوك آلب) اى من قبل (شاهين دونمز وكمال برقاى) واضرابهم ، والاشتراكيين الشوفينيين المسعوريين الجدد (العامل الثورى وتحرير الشعب) وغيرهم من الرؤوس الذين تجمعهم نقطة واحدة ،كأنهّم يبصقون في افواه بعضهم ، " يجب ازالة هذه المنظمّة المتآمرة التي تضرّ بمصالح الشعب الكردى " هذا ما يقولونه في اجتماعاتهم المشتركة ويعلنونه في بياناتهم ، فالسياسة الافنائية التي طبقّت بالاكراه على شعبنا منذ مئات السنين ، اليست هي ما تجلتّ في مواجهة (PKK) ؟نعم ، فمهما كانت التناقضات شديدة بينهم فان معاداة نهج (PKK) الثورى يوحّدهم في نقطة واحدة .

واضح من خلال هذه المواقف ان مكانهم خلف مواقعهم . اين هم هؤلاء السادة عندما يقوم ممثلوّ الطبقة الظالمة التركية الاخيرة بكل طاقاتهم الداخلية والخارجية بعملية التمشيط التي اخرجوها الى الساحة في هذه المعركة ؟ . يتبجحّون

---

(١) الجريدة المركزية لحزب العمال والفلاحين الاتراك ، كما عرف الحزب نفسه باسم جريدته هذه والذى اطلق عليه اختصارا اسم "الاشعاع" وهذا الحزب استسلم للانقلاب العسكرى في عام ١٩٧٢ واصبح معروفا لدى الجميع بعمالته كما انهّ لم يلاحق بعد الانقلاب الفاشي في عام ١٩٨٠ .

للمساومة مع الخونتا ولتكون بديلا للبرجوازية ، ووضعوا انفسهم تحت سفسطة المجتمع المدني وادّعوا بانّهم لن يخطوا خطوة واحدة مع من لا يأخذ مكانـــا لنفسه في هذا المجتمع ٠ أرادوا عرض المؤامرة الرهيبة التي خططت من قبل (بسمارك وبرنشتاين) عام ١٨٦٠ على المسرح ثانية في عام ١٩٨٠ في تركيا ٠ فاليسار في تركيا يميل ويمدح في كل كلمة من كلماته نظام ١٢ ايلول ، أرادوا ايجاد قادة تصفويين جدد من بين التنظيمات التي تعرضت لخسائر أكبـر ٠ والتطورات التي عاشها حزب العمال الكوردستاني مثال على ذلك ٠ فعندما كان الرفاق الشجعان يستشهدون في السجون والخارج كان (شاهين ويلدرم) يوسلمان " اتحاد الشباب الكمالي " وفي حركة (ديف يول) ظهر شــيء عجيب باسم (العامل الثوري) وتصوروا أن (ديف يــول) تأسست فــي واقع العنف الشديد بينما (العامل الثوري) يلعن العنف ، وحدثت نفس التطورات في حركة (بارتيزان) ٠ باختصار ظهرت التصفوية في حركـــة اليســـار بالكـــامل ٠

التطورات التي حصلت في حركة (بارتيزان) عجيبة ، فالقادة الجدد الذيـن اعتبروا (ابراهيم قايباقايا) قائدالهم تمسكوا بمواقف كان يرفضها هو اصـــلا ، فتمسكــوا بأوربا وشطبوا اسمه ٠ هؤلاء القادة ، مجهولي الهوية وفارين مـن السجون ٠ فعندما كانت المرحلة تتطلب اللجوء الى الدفاع كانوا يلعنـــون ضرورة المقاومة ٠ أمّا الآن فقد وضعوا أوربا نصب اعينهم وافتعال المشـــاكل لحزب العمال الكوردستاني ومهاجمة الثورة ٠ وبالنسبة لـ (ديف يول) فـــي الوقت الذي كان اعضاؤها الابطال يحاكمون بالاعدام ويستشهدون في الاضراب عن الطعام ، اصبحت في الخارج آلة تبتلع اشخاصها ٠ ان الاصلاحيـــة جعلت التصفوية نهجا في اليسار ٠ لقد تمّ نسيان قادة الثورة (دنيـــز وماهـــر ، ابراهيـــم ورفاقهم) الذين ضحّوا بكل مالديهم رغم امكانياتهـــم القليلة ٠ وبدلا عن ذلك خططوا لانفسهم حياة تافهة ، مقلدين عادات اليسار الأوربـــي ٠ هل يمكن لبني البشر أن ينسى كل هذه الافعال ؟ ٠

فالتصفوية التي ظهرت في أوربا أصبحت تخدع قواعد الشعب وهي الآن رجعيـــة بوضوح ، وتعيش بشكل غريب مع تطورات (ديموقراطية الخونتـــا) وكذلك يريدون وضع جميع المبادئ الثورية كستار أو كقناع يلعبون من خلالها جميع غرائزهم و احاسيسهـــم الحيوانيـــة ٠ ولاجل ذلك عقدوا الاجتماعات وحاولوا أن يبثوا بافكارهم المسمومة ، ولابد يوما لجناح (العامل الثوري ـ ديف ايشجـــي) سيذكرهم بما يفعلون ٠ كما أن الاشتراكية الدولية التي تحاول تصفية اليســار التركي ، فبعد عام ١٩٨٠ أوجدت مخططات الاشتراكية الدولية موقعا لهـــا في صفوف (ديف ايشجـــي) تحت تسمية اليسار كانوا ينكرون تاريخهم اليساري وكانوا يلعنون تاريخهم الثوري وهذه المخططات التي رسموها كانوا يريدون بها فرض نظرياتهم العفنة والاصلاحية والانحرافية والتصفوية على صفـــوف اليسار ٠ وكما أرادت هذه الاتجاهات اظهار الثورة بمظهر خيالي وأرادوا افراغ هؤلاء المناضلين الثوريين من محتواهم الثوري وجرّهم الى أوربا حيث الحياة التافهة والتفكير التافه ٠

وأرادت الجماعة التصفوية التي افرزتها (العامل الثوري ـ ديف ايشجـــي) خنق أوربا بالنقاشات الفظيعة ، وأبعدت الانظار عن المسائل العاجلة للثورة كما بذلت جهودا مكثفة من أجل افراغ أساس الثورة وتجريدها من أفكـــارها وبذلك أرادوا تحقيق مالم تستطع تحقيقه الخونتا بسياستها السيئـــة وبالسياسة الكاهنيـــة بعزم ، خصوصا بعد عام ١٩٨٠ ، ومعلوم تماما مـــن الجماهير والقوى الثورية الديموقراطية وهي ترى اليوم بوضوح تام بأن فعاليات وأعمال الجماعة التصفوية التي يقودها العامل الثوري تتماشى مع برنامج الخونتا الفاشية ، وأصبح هذا الأمر واضحا للعيان أمام كل الجماهير الديموقراطيـــة والثورية ٠ وكما أن البرجوازية الصغيرة الاصلاحية الكردية أخذت لها موقعـــا في هذا المخطط على أساس برنامج ديموقراطية الخونتـــا وفي اطار ديموقراطية الخونتـــا يحسبون حساباتهم ويريدون أن يوضحوا للجماهير أن هذه الطريقـــة هي الطريقة الوحيدة للخلاص وأخيرا العلاقات التي ظهرت على الساحـــة السياسية مع الحزب الديموقراطي الاجتماعي وحزب أجاويد الديموقراطـــي اليساري الذي هو في طور التكوين وكما بانت للعيان علاقات العامل الثوري (ديف ايشجـــي) مع هذه الاحزاب التي تمثل الخونتـــا ٠ وكما أن قوى أخرى بدأت تسير على هذا الاتجاه والخط المتمثل بخط العامل الثوري والتشابـــه بين آراء كتاب الخونتا في زوايا الجرائد والكتابة في العامل الثوري وغيـــره من المجلات ليست صدفة غريبة وانما يتمّ الرسم لنفس الغرض والطريقـــة ٠ وكما يدل هذا على أنهم يفكرون مع بعضهم نفس التفكير ٠ وللتذكير فقد بحث محمد بارلاص في شهرياته يكتب في زاويته المخصصة له عن هوية جديدة فيبالغ في تحدثه عن الديموقراطية المتمثلة بديموقراطية الخونتا وأصبحت شغله الشاغل وكذلك غيره من الكتاب فكروا بهذه الطريقة ٠

وكما أن الاصلاحيين الأكراد بذلوا جهودا لاتقل عمّا بذله (ديف ايشجي) في هذا الاتجـــاه ٠ ثمّ عقد الاصلاحيون في متربول أوربا اتفاقات ضد الثورة الكردستانية ـ التركية ، وأنذرت البرجوازية الصغيرة والاصلاحية على الجبهتين (الكردية والتركية) بأن طريقة حياتها في الخلاص هي من خلال واجبها فـي الهجوم على الثورة ، ومن هذه الزاوية لانستغرب هذه الهجمات (الكثيفـــة) على الفكر الثوري ومحاولات تنظيم الثوريين وخاصة التنظيمات الثورية المبنيـــة على أسس عقائدية ، لمع بريقها واتجاهها الثوري في هذه التنظيمات ، وفكـرة التنظيم لوحدها كافية لصعقهم ، وهذا التنظيم الذي يطبق برامجه بوعي تـام مادام التنظيم هي القوة التي ستحقق الثورة فانها بكل تأكيد ستتلقى الهجمات بشكل مباشر من أولئك الذين يفضلون حياتهم المعاشية ومصلحتهم الشخصيـة على النضال الثوري والتنظيمي ٠ ويشنون الهجمات على الفكر الثوري التنظيمـي والعمليات الثورية من جهة ومن جهة أخرى يتكالبون في اتفاقيات مشتركة ضد الثورة لنفس الغاية ٠

في عام ١٩٧٩ شكّلوا[١] (الوحدة القومية الديموقراطية ـ (UDG) فـي أحضان النظام في مواجهة المقاومة الثورية في كوردستان ٠ وبعد ١٢ أيـلول أرادوا احياء ذلك الاتفاق فكان الاتفاق الخماسي المشهور وهو البديل ، و بشكل عام ولد الاتفاق الخماسي لمجابهة الثورة بشكل خاص ضد (PKK) واليوم أعمالهم تثبت خيانة الاتفاق ٠ فدخلت البرجوازية الصغيرة الاصلاحيـــة في تركيا وكوردستان في موقف مضاد للثورة ٠ هذه القوى التي أصبحت احتياطا للاشتراكية الدولية الأوربية أرادت أن تحقق برنامجا ، ولايعتبرون هذا الاتفاق تنازلا أو اعترافا على العكس من ذلك فاتفاق البرجوازيين الصغار الاصلاحيـــين والاشتراكية الدولية لايعني سوى بيع مصالح الشعب الحيوية على أبعد الأســس الرجعيـــة ٠

ان خطة أوربا بعد عام ١٩٨٠ هي تغطية النظام العسكري في تركيا بـ(الديموقراطية) واظهاره بالاعتدال ٠ وفي كوردستان يتمّ اعداد وتحضير طبقة عميلة لأجل الاستعمار الجديد ٠ وبعد عام ١٩٨٠ نرى أن الاصلاحية الكرديـــة تبذل كل جهودها لهذه الغاية ، فهذا الرجل الاشتراكي (كمـــــال بورقـاي) سكرتير الحزب الاشتراكي الكوردستاني ـ تركيا يبذل كل جهوده فـي هذا المجال لاظهار نفسه للاشتراكية الدولية ، الوجه المقنع للامبريالية علـــى انّه رجل يمكن الاعتماد عليه والثقة بـــه ٠

تنفذ هذه المخططات لمواجهة نضال المقاومة الوطنية بقيادة (PKK) حزب العمـــال الكـــوردستاني ، في كوردستان ، انما ما الفائدة فقد تمّ اجهاضها من قبل الحزب وباءت بالفشل ٠ وما غضب سادتنا هؤلاء الا لهـذا السبب ٠ انهم غاضبون وحاقدون لفقدانهم حلم العيش في اطار (النظام الجديد) لكن غضبهم وحنقهم لن يفيدهم في شيء ٠ لو تصفحنا مرة أخرى صفحات التاريـخ سنرى في مرحلة تشكيل الوحدات الحميدية بأن أولاد رؤساء العشائر المنضوين

(١) تحالف "الحزب الاشتراكي لكردستان تركيا وحركة كوك والحزب الطليعي لعمال كوردستان " في مواجهة حزب العمال الكوردستاني ٠

وقف هذه المجازر والسير بكوردستان خطوة واحدة الى الأمام الا بالمقاومة المستمرة في كل دقيقة وثانية .

وبعد هذه الخطوة الثورية بدأ كبار مسؤولي النظام بالتحدث عن قانون (ازالة الشقاة) والذى يعني القضاء على أساس قطاع الطرق . هذا القانون الذى أحياه رئيس الخونتا ، بدؤوا بتطبيقه على بعض القوى . وحسب هذا القانون يتم توزيع الأسلحة على العملاء والجواسيس في القرى الجبلية التي يستطيع الجيش الوصول اليها دون التوغل في التاريخ ، فانه يراد بذلك تشكيل الوحدات الحميدية من جديد . لو استعدنا معلوماتنا قليلا ، فمثلما شكلوا مفارز انتحارية في السلفادور وعلى أساس قانوني يريدون تشكيل ميليشيات من المرتزقة مناوئة لثوار حرب العصابات بحماية الدولة عندنا . ادركنا ذلك منذ اليوم الأول لدخولنا (هكارى) . ورأينا هذه الحقيقة عندما استشهد ثمانية من رفاقنا في نهر (هيزل) وكذلك عندما جرحت مجموعة من رفاقنا في منطقة (جوقورجا) على أيدى المرتزقة وتم تسليمهم للسلطة . وهذا القانون الذى طبقوه بالامس يعلنونه اليوم رسميا . وفي الاجتماعات الحكومية التي عقدت تحت رئاسة رئيس الجمهورية " التطورات التي حصلت في الشرق والجنوب الشرقي يجب أن نولي لها أهمية كبيرة " وتم التركيز على أهميتها . واقترحوا ووضعوا بعض التدابير والاجراءات الواسعة من أجل ذلك . اعلنوا ما يسمى بالمشاريع لأجل تقدم تلك المناطق . لكنهم في الحقيقة أعطوا الأوامر للاسراع في أخذ التدابير اللازمة ضد الثورة . وبين الأوامر البارزة التي أعطيت ، أمر تشكيل الوحدات الحميدية الشبيهة بالمفارز الانتحارية . يريدون تشكيل ميليشيا جديدة بدلا من ميليشيات توركيش السابقة .

على أية حال لا أحد يستطيع الادعاء بأن حزب العمال الكوردستاني هو الذى تسبب في انشاء كل هذه الميليشيات المرتزقة . ومرة أخرى أمام كل الاحتمالات الموضوعة ، نقول بأنه تمت دراسة وانشاء كل هذه المؤسسات الجديدة من قبل مسؤولي الفاشية التركية وبمساعدة ومباركة حليفتها الامبريالية . وكلما تطورت الثورة من جهة تعمل الثورة المضادة على تأسيس مؤسسات جديدة واعتماد أساليب مضادة أخرى من جهة ثانية . ومثلما عملت الثورة على اتخاذ اجراءات مضادة . فاعلان هذا القانون رسميا وبناء (الوحدات الحميدية) انما ستظهر على شكل مفارز انتحارية في مجابهتنا . ان تكتيك الثورة المضادة المطبق بالأمس في فيتنام يستمر اليوم ضد الثورة في السلفادور وغواتيمالا وتشيلي والارجنتين . واليوم يطبق هذا التكتيك في كوردستان أيضا . ان هذا لا يجعلنا نشعر باليأس ولو قليلا ، على العكس من ذلك فهذا دليل واضح على حبل كوردستان بالثورة . لأن هذه الأعمال تجرى في البلاد التي تعيش الثورة . ان وصول (PKK) الى هذا المستوى له فخر عظيم .

ينشؤون المفارز الانتحارية ضد الثورة ، لكن الثورة تخرج ضدهم مفارزها الحمر . وفي مواجهة الذين يريدون ابقائنا في القبور ، فاننا نخطط مصيرنا من جديد على قمم جبالنا العالية .

ان معركة اليوم هي معركة الموت أو الحياة ، هي معركة من يحق لهم الحياة . بدأت المياه تتسرب الى باخرة الدولة وتشرف على الغرق ، بدأ الشعب يقلب صفحات التاريخ بسرعة أكبر ، يتعزز اعلان حقوق الشعب بالعمليات التي تجرى يوما بعد يوم . هذه العمليات تطرد قادة النظام وتقلق نومهم ويعيشون مع الكوابيس . عندما يستقبل ويودع قادة العدو بالعمليات ، اذا يجب احترام وتقدير المقاومة . الانطلاقة المتواصلة لروح مقاومة ١٥ آب توقظ الشعب من سباته العميق الذى دام مئات السنين وتنمي ثمرة المقاومة بين شقوق الصخور . لقد رفع شعبنا رأسه من القبر ، ومقابل هذا التطور الكبير يوجد في احدى زوايا هذا القبر أناس يدعون بقلق راحتهم لكن أمانيهم لا تغير ولن تغير شيئا ، لأن الثورة بدأت مسيرتها . ان الذين يسيرون على هذا الدرب ، درب الحياة ، يملكون المستقبل . أما الذين يختارون حياة القبر ويظنون أن العيش بهذا الشكل شيء ممتع ، فهذا هو خيارهم وحدهم ، ويجب عليهم أن يعرفوا بأنهم لن يستطيعوا ابقاء شعبنا في هذا القبر . سنوضح بعد قليل لماذا أراد هؤلاء هذا الخيار . قبل أن ننتقل الى ذلك نقول لهم مرة ثانية أن عليهم أن يدفعوا ثمن مواقفهم العدائية في الأمس وحتى اليوم ضد الشعب ومصالحه . وان شعبنا الذى يخوض نضال المقاومة الوطنية سيحاسبهم على مواقفهم العدائية تلك .

العلاقة بين نظام ١٢ أيلول والتصفوية

ان نظام ١٢ أيلول الفاشي بمجيئه ضغط على اليسار بشدة وجذب المساومين الى ناحيته . لقد ظهر هذا بوضوح ولا حاجة لمناقشته . فيقول لينين :

" ان البرجوازية تستعمل سياسة الكاهن والسيف : استعمل لينين هذا التعبير في سنوات تقدم الثورة المضادة التي انشأت اتفاقا قويا بين تصفوية الكاهن وسياسة السيف للقيصر في روسيا . وفي نفس الوقت فهذه حقيقة عالمية . فباسم اليسار يرمم ويرقع التصفويون والاصلاحيون النظام . باختصار يلعبون دور الكاهن . وفي هذه المرحلة تلعب الاشتراكية الدولية دور الكاهن للامبريالية . المحافظون " نظام ريغان " يشدون على قبضة السيف والاشتراكية الدولية تحمل الانجيل في يدها وتلعب دور الكاهن بالضبط . الطبقات المسيطرة استعملت هذه السياسة منذ مئات السنين ولا شك أن نظام ١٢ أيلول سيطبق نفس الشيء . لانستبعد ولا نستغرب هذا الأمر . عندما تجدب سياسة السيف للنظام وتصل الى مرحلة عقيمة ، يخرج الكاهن الى الساحة . انه يطور أفكار الكهان وأساليبهم الدعائية رغبة في انقاذ نفسه ، أى بمعنى اعادة الايديولوجية الى الوراء لبقاء واستمرار نظام ١٢ أيلول . بعد ١٢ أيلول ضربت الحركات الثورية بعنف في كل من تركيا وكوردستان . عندما كان الارهاب والتعذيب يمارس على (دەف يول ـ الطريق الثورى) و (دەف سول ـ اليسار الثورى) و (بارتيزان ـ الأنصار) وحزبنا (PKK) ، في الوقت نفسه صنعوا بعض الكهنة ووضعوهم في مكان آمن . باختصار ، أخذوا بعض الرؤوس والقلوب الى مصانع الاشتراكية الدولية زعيمة الكهنوتية ليتم تركيبها . تسجد البرجوازية الصغيرة من خوفها الشديد للسيف ، قيل لهم اذا أردتم التخلص من سيف ايفرين عليكم التسبيح للاشتراكية الدولية (للاشتراكية الجديدة) وهكذا أنقذوا أنفسهم من السيف ، لكنهم مازالوا يعانون من مشكلة العلاقة مع النظام . وهناك في مؤسسات أوربا بدؤوا بالفعاليات والتحركات . وتحركاتهم هذه لم تجر فقط على شعبنا بل تمت تجربتها على البرجوازيين الصغار الذين ابتعدوا عن الثورة . وسميت هذه التحركات باسم الاشتراكية الجديدة والديموقراطية الجديدة . وأتليت مثل هذه المواعظ ، يجب على اليسار الابتعاد عن العنف وعدم ممارسة (الارهاب) مثلما يحدث التعاون الطبقي بين جميع الطبقات في أوربا . الامبريالية تضع البشرية تحت تهديد الحرب النووية ، وفي نفس الوقت تتلى علينا مثل هذه المواعظ . يريدون جعل هذه المواعظ نوعا من آيديولوجية وسياسة . أشخاص مجهولو الهوية وآخرون فروا بمساعدة البوليس واجتمعوا في أوربا . فهناك بدأت المؤسسات تعمل عملها لاطفاء الميراث الثورى فتغيرت أفكارهم وقلدوا الحياة الأوربية وانصهروا فيها وصاروا أتباعا للغرب . وعلى هذه الأرضية تم تحضير البديل البرجوازى ، ففي عام ١٩٢٠ قامت البرجوازية بتصفية ضد الحزب الشيوعي التركي ، وبالمثل مارست ذلك على اليسار بالعنف واراقة الدماء ، وأرادوا صنع أشخاص جدد أمثال (ودات نديم وشوكت سوريا) وأضرابهم (١) . الذين نسوا مقاومة الثوار المستمرة تحت التعذيب الشديد في الزنزانات . بدؤوا في هذه الأثناء بخلق نظريات جديدة

(١) من قادة الحزب الشيوعي التركي في العشرينات من هذا القرن والذين خضعوا واستسلموا للكمالية .

اونضال خاضوه للشعب برحابة صدر؟ كلا . لانهم سخروا وكرسوا حياتهم لمهاجمة الثورة ومن اجل ذلك لم يتركوا مجالا للتزييف الا وقاموا به ولا يوجد اى مشروع مظلم اسود الا وشاركوا فيه . وتعتقد جماعة الاتفاق الخماسي الخياني بانهم قادرون على اخفاء حقيقتهم الظاهرة للعيان ،فهم لا يعرفون مدى عماهم من هذه الناحية . في الوقت الذى يهاجم انصار حزب العمّال الكوردستاني كتفا الى كتف مع الشعب مخافر الخونتا الفاشية ويطلقون اسلحة المقاومة الوطنية قرب مسامع وآذان رئيس الخونتا ايفرين ورئيس وزرائه توركوت اوزال ، انظروا الى مايقول هؤلاء " حزب العمّال الكوردستاني يولول باستمرار وكانّه يخوض كفاحا مسلّحا ضد قوى الاستعمار في كوردستان ولكن الجميع يعلم بانّه واقع في مأزق ولم يبق له اى حس او حركة في كردستان " .

يقولون هذا دون حياء . مافائدة هذا القلق والتخبّط والمواعيظ التي يطلقونها في اوروبا ؟ فكلما تخبطّت وتحرّكت هذه القوى ،غرزت في اماكنها اكثر . الا يرثى لحالهم ؟ مهما كان وضع اصلاحيينا اكثر اثارة للشفقة ، انما يبقى هناك بشكل عام تشابه بينهم وبين الاصلاحيين الذين يتحدث عنهم لينين : ".. يرفض التصفويون الاصلاحية مبدئيا في احاديثهم ولكنهم في التطبيق يلتحمون بها الى حد كبير ،فالاصلاحيون لا يثقون بشيء للوصول الى الهدف من جهة ، ومن جهة اخرى يظهر التصفويون نفورهم ويبدؤون الهجوم عندما يفترق الماركسيون عن الاصلاحية " . ـ حول التصفوية ـ ص ٣٤ .

الحركات الاصلاحية سواء في كوردستان اوتركيا هي في نفس الوقت حركات تصفوية مضادة للثورة . وما صرخاتهم العالية المشتركة ضد عمليات المقاومة (PKK) الاتأكيد لهذه الحقيقة .

فمثلا البيان الصادر عن الاتفاق الخماسي الخياني ينطق بهذه الحقيقة " انطلاقا من هذه الحقيقة ترى احزابنا ومنظماتنا ان سياسة الآبوجيين وضيق منطقهم وافقهم لاعلاقة له بالوطنية والثورة . في الحقيقة هذه العمليات التي ينفذها (PKK) في كوردستان تخدم البرجوازية الاستعمارية الدكتاتورية وتلحق الضرر بنضال شعب كوردستان . فاذا لم ترجع عن هذا السلوك واذا لم تقدّم الثقة الكافية للحركات الثورية والديموقراطية بشكل سياسي وديموقراطي فاننا لن نشترك معها في اى عمل وسنعمل على قطع علاقاتها تماما وفضحها والتشهير بها " .

ان حزب العمّال الكوردستاني يسير في طريق لانهائي ، هذا ما تقوله الخونتا أيضا ويتردّد على ألسنة المستسلمين الخونة على شاشات التلفزيون وفي السجون بمكبرات الصوت . والجميع يعرفون حقيقة ذلك . ويبدو ان ضرباتنا للعدو ومؤامراته تزعج هؤلاء السادة جدا . لقد وصلوا الى حالة هيستريا عجيبة بعد عمليات ١٥ آب . " المؤامرات الاخيرة لعبت دورا كبيرا لبدء الهجوم الذى كان يعدّه الخونتا منذ امد بعيد " . لا يعرفون حقيقة وزنهم ويرمون بانفسهم في الميدان ، في العدد ٦٨ من (كومكار) (١) ورد مايلي : " ان هجوم الخونتا الفاشية كان محتملا منذ فترة بعيدة ،وخاصة في الاشهر الاخيرة بدات تحشدات عسكرية كبيرة في منطقة (هكارى) وهذه التحشدات كانت تدلّ على بدء هجوم جديد ،لقد كان متوقّعا " . بالحقيقة وصل كاتب (كومكار) الى مستوى تحديد رؤية التطورات ،على كل حال كان يدرك بان الجيش التركي لن يصل من (هكارى) الى (استوكهولم) . ويدورنا نسأله : ما سبب التحشدات والتحركّات المكثّفة في منطقة (هكارى) ؟ وماذا كانت صبغة التطورات هناك؟ وتابع كومكار " ان كل هذا الارهاب والمظالم التي لامثيل لها لم تقدر على اسكات الشعب " . هذا كلام جميل جدا . لقد توصلّوا اخيرا الى رؤية هذه الحقيقة . فالشعب يرزح تحت نير الاضطهاد والاستعمار ويعاني الآلام الشديدة ويتعرّض للبطالة والجوع . ولكن لم يخب امله بالمقاومة والتحرر والیوم تلاقي نداءات قوات تحرير كوردستان من اجل المقاومة المسلّحة ترحيبا واسعا . فباى قدر اشترك السيد كاتب المقال مع البرجوازية الاصلاحية البعيدة عن وطننا في اوربا مع آمال شعبنا من اجل التحرر؟ واى اسلوب نضالي واى واسطة اقترحوها لجعل هذه الآمال حقيقة ؟ كم من نقاش تداولوا فيه هذه المسألة واقترحوا لها الحلول في اجتماعاتهم المشهورة التي عقدوها في مراكز اوربا ؟ وكم خطوة خطوها في هذا المجال ؟ كلا ، اليوم تتوضع امامهم مسألة ايجاد اتفاق عاجل ضد الثورة .

اننا لانستغرب هجمات الاشتراكية الشوفينية والاصلاحية الكردية على الثورة . ان خطوة ١٥ آب هي خطوة حديثة في تاريخ مقاومة حزبنا . في هذا الوقت تبذل جهود مكثفة لتصفية وعي شعبنا وميراثه الثورى وتتسارع الامبريالية الى زيادة حدة التصفوية . وجاءت خطوة ١٥ آب كخطوة عظيمة لحماية هذا الميراث . هذه الخطوة بايديولوجيتها وسياستها جاءت بحياة جديدة للمقاومة في المنطقة .

النظام الفاشي التركي الذى عرف تطبيق وصفة (صندوق النقد الدولي IMF) اكثر من الجميع ، هو اكثر الانظمة خطرا على المنطقة والعالم . ويعلن ريغان بان الدولة التركية نموذج مميّز عن الاستقرار ، ولكن هذه الخطوة اظهرت عدم استقراره بشكل جلي . صحيح انها واقفة على قدميها ، لكنها تهتز . اذ يجب اخذ اهمية هذه الخطوة بعين الاعتبار ،فان الضربة التي تلقّاها هذا النظام الذى تولّي عليه الامبريالية اهمية كبيرة من حركة المقاومة تستحق التقدير والاحترام . يجب النظر الى هذه الخطوة في الاطار المرحلي والتاريخي واصدار الحكم عليه من خلاله ، فهؤلاء لا يعيرون هذه الخطوة اى اهتمام ، بل تتلقى الهجمات من النظام والاصدقاء المزيفين للثورة معا .

الدولة التركية تمارس عمليات التمشيط والابادة منذ البداية وهذه التهديدات والضغوطات الجديدة لن تخيفنا .لقد اخذت كل ماتستطيع اخذه منذ امد بعيد ،نهبت ثرواتنا الباطنية والظاهرية وقوّة عملنا المادية والمعنوية ولم تنج لغتنا وثقافتنا من هذا النهب . البعض لا يريدون رؤية الحقيقة فيقولون " حزب العمّال الكوردستاني يحيك المؤامرات ويجلب المجازر للشعب " ما كان يجب قول ذلك ، لان الدولة التركية بوجوده اللاشرعي في كوردستان ترتكب المؤامرات وعمليات الابادة في كل دقيقة وساعة باستمرار دون انقطاع. ان وجود الجمهورية التركية بحدّ ذاته لا يعني سوى الابادة في كل لحظة وثانية . نذكر هذه القوى بان للعداء مقاييس هي الاخرى ،لانقول لاتعادونا ،انما لاتسمحوا لعدائكم ان يتجاوز الحدود والمقاييس.

لم تتخلّف الجمهورية التركية يوما ما عن ارتكاب المجازر ، انها لاترتكب فقط الابادة القومية ، انما ترتكب المجازر البشرية والاقتصادية والثقافية . تقتلع وتشرّد الانسان من بيته وقريته . هذا هو واقع الحياة في كوردستان .

لقد تأسّست الجمهورية التركية على المجازر في بلادنا ، والاتفاقات التي تعقدها مع النظام العراقي هي من مخلفّات وميراث الماضي . مازلنا نذكر جولاتهم قبل عام ١٩٨٠ لاجل تهجير قرى الحدود مسافة ٢ ٧كم من الجانبين للاسراع في مد طريق على امتداد الحدود ،ونفي السكان الجائعين الفقراء ما زال ايضا في ذاكرتنا . ومنذ المجازر التي بدات في ديرسم عام ١٩٣٠ و الدولة التركية تستمرّ في ارتكابها وباشكال مختلفة ، فما دامت هذه الممارسات جارية بهذا الشكل في الواقع لماذا يحمّل (PKK) السبب ، في قولهم " حزب العمال الكوردستاني يسبّب المجازر ويضرّ بالشعب " . هذه هي العبارات التي تطلقها هذه المجموعات المسكينة والمنحطّة معنويا . حزب العمّال الكوردستاني يريد ايقاف المجازر المرتكبة . ان من يملك حتى قليلا من الشرف والغيرة وشيئا من العاطفة يجب ان يقاوم هذه المجازر المرفوضة تماما بايّة وسيلة كانت . لا يمكننا استخدام اية كلمة اخرى سوى الشرف والغيرة . هذه هي الحقيقة التي قد توقظ عقولهم النائمة من سباتها العميق . اذا لا يمكن

(١) هي مجلة جمعية في اوربا تابعة للحزب الاشتراكي لكردستان تركيا

اسباب هذا الانكار؟ ويفيدنا هنا التذكير بتصريح أحد الناطقين بلسان الخونتا (نجدت جالب) بعد العودة من جولته في كوردستان مباشرة وتركيزه على جدية الحوادث " لايجوز النظر الى التطورات الأخيرة كعمل زمرة من قطاع الطرق ، بل انها تستهدف احياء استراتيجية معينة ومن أجلها ينفذون حرب العصابات " واعترف أيضا بالمظالم المقترفة بحق الشعب وضرورة اتخاذ اجراءات لتخفيض المواد الغذائية في المناطق التي نفذت فيها العمليات حتى لا يستطيع الأهالي مساعدة " الارهابيين " .

لقد اعترف الناطق باسم الخونتا بهذه الحقيقة تحت وطأة الحقائق ، ولكن لماذا يجد الحزب الشيوعي التركي صعوبة في الاعتراف بذلك ؟ لا نقصد هنا أن يعترف الحزب الشيوعي التركي بقيادة حزب العمال الكردستاني للنضال في كوردستان . لقد مضى أربعة وستون عاما على هذا الحزب وهو يدعو نفسه طليعة البروليتاريا التركية ، اذا فقد حان وقت فتح ملف الحسابات . لقد تراكمت الذنوب والأخطاء في ملف السنوات الاربع والستين .

لن يستطيع طمس هذا الملف ببضع كلمات وكأن شيئا لم يكن . انه مرغم على كشف هذا الحساب للبروليتاريا التركية والقوى الديموقراطية التركية والشعب التركي وشعب كوردستان . وكذلك لم تتخلف منظمة تحرير الشعب (HK) منذ بدء العمليات وحتى الآن عن شن هجماتها ضد حركة التحرر القومي الكردستانية بقيادة حزب العمال الكوردستاني ونود أن نوضح للقارئ كتاباتهم الشوفينية والمليئة بالشتائم . فالكتابة تبدأ تماما بهذا الشكل :

" استمر بكثافة ارهاب عصابة الجنرالات على الشعب الكردي بعد منتصف شهر آب (١٥ آب) وما بعدها ، قامت عصابة الآبوجيين[1] بالمؤامرة (انتبهوا لهذا القول) في أروه ، شمدينان ، شرناق وضواحي هذه المناطق ، مما شكل حجة للدكتاتورية الفاشية للقيام بالارهاب والاغتيالات والجرائم الفريدة من نوعها والتي تستمر حتى اليوم " - صوت العمل عدد ٢٧ (١٢ أيلول ١٩٨٤) -

لقد وصل بها العار الى هذه الدرجة فحملت الحركة الثورية المتصاعدة مسؤولية جرائم الفاشية . وتواصل قولها بأن هذه المؤامرات لن تنفذ (الآبوجيين) ، وكما أعلنت (منظمة تحرير الشعب) موقفها المناوئ لحركة التحرر الكوردستانية .

كذلك اعلنت منظمات أخرى (يسارية) مواقف ليست ببعيدة عنها ، مثل (بارتيزان) ، (العامل الثوري - دەفرمجي ايشجي) ومنظمات أخرى صغيرة وكبيرة ، هؤلاء جميعا أطلقوا اسم (المؤامرة) على هذه العمليات . ومن هذه الزاوية فاننا نستطيع أن نبادل أسماء جميع هذه المنظمات تحت كتابات (منظمة تحرير الشعب) . هؤلاء الاشتراكيون الشوفينيون الذين لا وجود لهم في تركيا وكوردستان يطلعون هجماتهم الأخيرة من أوروبا . يجب أن نحلل هذا الأمر ، بعد عمليات ١٥ آب ظهر نهجان في جبهة الاشتراكية الشوفينية . الأول يطلق على العمليات اسم (المؤامرة) وينهج عداء سافرا ويجد مواجهة هذا النضال واجبا ويقفون بشكل علني ضد الثورة . الثاني يقف على عتبة الموقف الآخر ولكن بحذر وحياء ، يعترفون بالعمليات المنفذة ضد الفاشية التي تقوم بالمظالم والارهاب ضد شعبنا ولكن مازالوا لا يستطيعون تقييم هذا العمل ولا يبلورون أنفسهم . ونحن أيضا لا نستطيع أن نقيمها كخطوة متقدمة في هذه المرحلة مما وصل اليه النضال لأنه توجد شروط يجب تبنيها حتى من قبل ديموقراطي عادي في تركيا اليوم . ففي مرحلة يتصاعد فيها بشكل سريع نضال المقاومة الوطنية الكوردستانية وفي مرحلة يتطلب تعزيزها بالتحالف مع الحركة الثورية الديموقراطية التركية لفتح حركة مقاومة ضد الخونتا على جبهتين . نرى أن المحاولة مازالت باقية في اطار لفظ الحروف الأبجدية الأولى وهذا لا يعني سوى الرسوب في الصف . ولكن لم يبق مجال لتحمل هذا الوضع سواء من قبل الحركة البروليتارية التركية أو من قبل نضال المقاومة القومية الكوردستانية ويجب ادراك الواجبات واستيعابها . يجب التحديد هل نحن اعداء أم اصدقاء ، لأن الثورة لا تقبل المواقف الوسطية ، فالأطراف تعد أنفسها للدخول في معركة حاسمة لهذا تظهر ضرورة تحديد المواقف .

ان وضع البرجوازية الصغيرة الاصلاحية الكردية ليس بأفضل من السابق ، فقد اطلقوا وابلا من الشتائم على حزب العمال الكوردستاني في الشهور الأخيرة ولكن بعد ١٥ آب وصلت الى درجة همجية ، بحيث وصل الأمر الى الترجي لصد حزب العمال الكوردستاني وابادته مهما كلف الأمر وذلك في مقابلة اجراها أحد الأمناء العامين المشهور بشتائمه للثورة مع بعض الصحف السويدية . لا حاجة للحديث في شيء حول الاصلاحيين الأكراد المناوئين للتحد الوطني والثورة وبشكل طبيعي معاداتهم الواضحة للشعب ، الا سفالتهم المنغمسين فيها . وبعد الآن يتم المحاسبة فقط لهذه القوى التي اعترفت بذاتها من خلال أقوالها وأعمالها بعلاقاتها مع المؤامرة المفروضة ضد الثورة . لماذا يخدعون الشعب ، لماذا يستخدمون قوتهم وطاقاتهم ضد حزب العمال الكوردستاني وليس ضد الاستعمار التركي ، وحتى في هذا الخصوص يعطون دروسا للاستعمار التركي . وهذا ما يدعو الى الدهشة . لماذا يشغلون تفكيرهم في هذا المجال فقط؟ انهم مرغمون بتوضيح ذلك للشعب . اذكروا هؤلاء السادة ، الذين اسندوا المؤامرة في الوقت الذي كان حزب العمال الكوردستاني يضحي بكل وجوده في الحرب دفاعا عن حماية الثورة . وأصدروا بيانات مشتركة تكشف علاقتهم مع المؤامرة ، اضافة الى ذلك فقد أعدوا ملفا بحق (PKK) يجب قراءة هذه السطور المليئة بالحقد أيضا ضد النضال في السجون وفي خارجه ، لأن ذلك سيظهر بشكل جلي التحالف الخياني القائم ضد الشعب . نعم سنكتفي فقط باعطاء بعض الأمثلة . الاتفاق الخياني الخماسي الذي اعدوه في بيان مشترك يكتبون فيه ما يلي : " مهما كان يتشدق حزب العمال الكوردستاني بأنه يخوض حربا ضد الاستعمار ، فانه في الحقيقة لم يوجه اسلحته بشكل أساسي ضد القوات العسكرية والبوليس الاستعماري ، أما الحوادث التي ظهرت أحيانا بهذا الشكل فكانت تأخذ طابعا تآمريا على الأغلب . الذين يقرؤون منشورات هذه الحركة يعرفون حقيقة أخرى . حزب العمال الكوردستاني يولول باستمرار وكأنه يخوض كفاحا مسلحا ضد قوى الاستعمار في كوردستان ولكن الجميع يعلم بأنه واقع في مأزق ولم يبق له أي حس أو حركة في كوردستان " . وهذا وحده يكفي لرؤية سفالة الاتفاق الخماسي الخياني ، وظفت هذه الشلة التزييف وكل أنواع الكذب لزرع بذور اليأس ولتسويد صفحة نضال المقاومة الوطنية بقيادة حزب العمال الكردستاني واسقاطه امام عيون الجماهير .

يكتبون بأقلامهم المشتركة ضرورة عقد اتفاقات لسحق حزب العمال الكوردستاني وهذا يكشف أن قواهم الذاتية غير كافية لانهاء حزب العمال الكوردستاني الذي (لم يبق له أي حس أو حركة) . بالضبط هكذا ينادون : " اننا ننادي الثوار والوطنيين في كوردستان تركيا وفي الأجزاء الأخرى وفي منطقة الشرق الأوسط ، يجب قطع الاتصال والحوار القائم على أساس التضامن المتبادل والتنسيق الذي لا ينفع الا على اضفاء الشرعية للمنطق الخاطئ والخطير لحركة الآبوجيين " . لم تتحرك ألسنة هؤلاء حتى بكتابة بيان واحد يندد بالفاشية التركية التي اقترفت منذ مئات السنين وحتى الآن الجرائم الكبيرة وتهاجم بكامل قوة الدولة على شعبنا . لكن ألسنتهم كآلة الشتائم لم تستعص ضد الثورة .

يجب توضيح هذا الوضع العجيب ، لماذا لا تقام مثل هذه الوحدة ضد الخونتا ولو بخطوة بسيطة واحدة ، مقابل ذلك فقد أعلنوها جهادا ضد حزب العمال الكوردستاني .

يعقدون الاجتماعات ليلا ونهارا ويصدرون بيانا بعد الآخر ويتسابقون لتقديم دم الحياة للخونتا باسم (اليسار) . أيستطيعون تحديد أهدافهم الحقيقية من كل خطوة خطوها أو كلمة قالوها أو اجتماع عقدوه

(١) هذه التسمية كانوا يطلقونها على حزب العمال الكوردستاني في الفترة ما قبل مؤتمره التأسيسي ١٩٧٨ .

ان الجيش الاستعماري الفاشي التركي يستمر منذ سنوات في حرب الابادة القذرة . وقد بدأ الكفاح المسلح لحزب العمال الكوردستاني منذ سبع سنوات ويخوض المقاومة باسم الشعب الكوردستاني ويهيئه للنضال ، وهذا ما يفقد الاستعمار صوابه وتظهر بربريته في اعلى مستوياتها وهذا ما يدفعه للقيام بهجمات جديدة ، وهذا صحيح . والدولة التركية بعد قضائها وبشكل دوري على الانتفاضات الكردية تجابه مقاومة جديدة ولذلك فانها تفرغ جام غضبها وحقدها وبربريتها على هذه المقاومة التي يقودها حزب العمال الكوردستاني . ولا أحد يستطيع انكار هذه الحقيقة . ان حزب العمال الكوردستاني اخترق الدرع الاستعماري سائرا على ضوء الماركسية اللينينية ومبددا الظلام الذي كرسه الاستعمار منذ مئات السنين وفرض ارادة الشعب على التاريخ . وما يحدث اليوم هو صيرورة وتبلور هذه الارادة ولا شيء غير ذلك . ليس من الصعوبة معرفة نية هذا الكاتب لدى العودة الى السطور التي اقتطفناها من مقاله ، هاجم الثوار ثم انسحبوا ، وما حدث تحمل الشعب نتائجه . وان كل كلام يلي قوله ، انقض الجيش على الشعب ، وأية كتابات أخرى يكتبها ومهما كانت انسانية واشتراكية لا تبقى ذات معنى . وليست لمثل هذه الكتابات أية قيمة لدى شعبنا . ان شعبنا يعاني الموت في كل ثانية ، فعلينا الرد على نداء النجدة الذي يطلقه شعبنا . فمنذ مئات السنين والشعب الكردي ينادي بأعلى صوته للخروج من تحت ربقة الهيمنة الاستعمارية التركية التي اعمته في كل مجالات الحياة ، وقد زاد حجم الهيمنة في السنوات الستين الماضية ، فأي منطق هو الاصرار على عدم فهم حقيقة هذا النداء ؟ اليوم وأكثر من أي وقت مضى ترتفع ارادة الخلاص والاستقلال في كوردستان للخروج من تحت هيمنة الاحتلال . ويحاول الاستعمار ضرب الخطوة الأولى لخلاص شعبنا باراقة الدماء وبالمجازر . هنا نستطيع التذكير بحقيقة قريبة أليس نداء وصرخة مظلوم وخيري وكمال والمئات من كوادر حزب العمال الكوردستاني المناضلين في سجن دياربكر ونداء شعبنا الذي يرتفع حديثا يصرخ بهذه الحقيقة " لن نتنازل عن آيديولوجيتنا لو قطعتمونا قطعا قطعا " " عاش الاستقلال ". هؤلاء المناضلين لم يتخلوا لحظة عن شعاراتهم . ان اليد التي عذبت هؤلاء المناضلين في السجون أليست هي نفسها التي تشد على الزناد وتقتل شعبنا شيوخا واطفالا ونساء دون تمييز ؟ ان التجاوب مع نداء شعبنا والرد على هذه الأيادي الدموية دون تأخير ولو ثانية واحدة لقرار صحيح ، " ان ما يحدث اليوم هو تنفيذ لواجب تأخر تنفيذه ، ولكن ما هي الكيفية ؟ وفي بيان توضيحي مشترك بين الحزبين الشيوعي العراقي والشيوعي التركي حول " الهجمات العسكرية على كوردستان " يرد ما يلي " الانسحاب الفوري للوحدات التركية من الاراضي العراقية ، ايقاف الهجوم على الشعب الكردي وتهجير القرى الكردية وضرب القوى الوطنية ، دحر الاتفاق اللاأخلاقي بين العراق وتركيا المعقودة ضد الشعب الكردي والقوى الوطنية في كلا البلدين " وهل تتم المطالبة بهذا الشكل ؟ وممن يطالبون ؟ أمن الأيادي الملطخة بالدماء والتي تمارس التعذيب والمجازر ؟ ما معنى الاستماع الى نداء شعب كوردستان وما معنى مواجهة البربرية ؟ ما الفائدة فالذين يقولون بأنهم يسمعون آهات الآلام لا يريدون فهمها ، ويحاولون باستمرار افراغ معنى هذا النداء من محتواه . يبينون ويضخمون ما هو ليس ضروري من الواجبات من جهة ، ومن جهة ثانية يغلقون عيونهم ويسدون آذانهم عن رؤية حرب شعبنا من أجل الاستقلال . ولكن لا لن يسمح لهم بذلك ، يجب على هؤلاء الاشتراكيين الشوفينيين الذين يعتبرون انفسهم أصدقاء شعبنا أن يتركوا سياسة اللعب على الحبلين وعليهم اختيار احد الخيارين ومحاسبة انفسهم على مواقفهم . ويجب على اليسار التركي قطع سلاسل الشوفينية التي يحملها في عنقه منذ نصف قرن والتي جعلته عبدا لبرجوازيته . ويجب أن يكون معلوما بأنه لا يمكن اخفاء الوزن الكبير لهذه السلاسل التي يرزحون تحتها بكلمات رخيصة وبطلاءات براقة . والآن جميعهم ينطقون بلسان واحد هناك " بربرية في كوردستان " . هذه البربرية كانت واضحة للعيان . الا يوجد شيء آخر يقوله هؤلاء الذين يصفون انفسهم بالثوريين والطليعيين والاشتراكيين ؟ نعتقد بوجود شيء آخر للقول ولمحاسبة انفسهم عن الاعوام الستين والسبعين الماضية - يجب دفع ثمن لعبهم بمصير شعبنا حتى الآن . وقد ورد في المقال الذي قرأناه " تكرر طليعة الطبقة العاملة التركية هذه الحقيقة دون ملل وباستمرار بأن الخونتا التركية تعد بلادنا وتسعى لجرها الى مغامرات في الشرق الاوسط لمصلحة الامبريالية الأمريكية ، ورأينا أن مواقفها متماسكة وصلبة كتماسك اللحم والعظم ـــ استمعوا وسائد واندا الطليعة ...ز . لقد كان هذا النداء والبلاغ للطليعة ، ان ما ورد في هذا النداء واضح تماما وهي أن الخونتا تعمل لأجل توسيع " حدودها " بالهجوم على شعوب المنطقة وتتذرع بالتطورات الحاصلة في كوردستان . وهذا هو ما يبغي اليه النداء . لنتمعن في كلمات أخرى " العمليات التي ينفذونها الفدائيون الأكراد ليس موضوع البحث في هذا المقال . لا شك أن الحرب التي تخاض في كوردستان تركيا سيكون لها مسائل ذات اهتمام حيوي مثل : هل تؤدي أو لا واجبا مثل الوحدة المقاتلة للشعبين الكردي والتركي ، هل تغض أو لا تغض النظر عن مبدأ قيادة الطبقة العاملة التركية والكردية ـــ ودون ذلك غير ممكن " نعم يجب الانتباه لهذا لأن بذلك سيفهم معنى ندائهم بشكل أوضح .

لقد سلط الاستعمار خنجره على رقاب شعبنا المناضل من أجل الحياة والخلاص والاستقلال . في الوقت الذي يصعد فيه شعبنا نضاله من أجل الحرية والاستقلال مثل الشعوب الأخرى ، يأتي هؤلاء الذين يدعون انفسهم "طليعة" الطبقة العاملة التركية محاولين ايقاف هذا النضال . يقولون لنا : " ماذا تفعلون ؟ ان مطلبكم من أجل الاستقلال يسعر جنون الخونتا وتبررون له هجماته على الشعوب الأخرى . تلعبون لعبة خطيرة ، تحاولون جر المنطقة الى خطر اندلاع حرب نووية . هل استشرتم احدا قبل بدء العمليات ؟ باختصار ألا تعرفون انه لا يحق لكم أن تخطوا هكذا خطوات باسمكم وحدكم " نعم هذا هو كل ما يريدون قوله ، وهدف تصريحاتهم هو الوقوف في وجه هذا الخطر . الى متى ستتسترون خلف الأقنعة ؟ ما هي اقتراحاتكم لشعوبنا ؟ تعتبرون تصعيد النضال سببا لاندلاع حرب نووية . أليس تصعيد النضال البروليتاري والشعبي هو السلاح الكبير الذي نملكه والمانع لاندلاع هكذا حرب ؟ انكم تبحثون عن أية حجة للتهرب من الثورة . هل يجب الاصرار على الاصلاحية والاستسلامية أم على الثورة ؟ ان شعوبنا تطالب بالاجابة عمليا على هذه الاسئلة وليس قولا . في المتروبول الامبريالي يقررون من جديد مصير كوردستان ، وتتناقش الدول فيما بينها وفي برلماناتها حول مسألة كوردستان ، وتدعو الاشتراكية الدولية لوقف المجازر البربرية والعنف الشديد وتخفيف الاضطهاد الاستعماري للتقليل من الحقد والنفور الشعبي اتجاهه . انهم يتداولون فيما بينهم حول الحكم الذاتي واللغة والثقافة وما شابه ذلك وذلك منذ بدء الخطوات الأولى من النضال حتى يتمكنوا من الحفاظ على الوضع الراهن .

لقد أفسحت الامبريالية مجالا في اعلامها للبرجوازية الصغيرة الاصلاحية الكردية العميلة لتقدم لها خدماتها الجليلة وقدموا لهم مكبرات الصوت ، فصاحوا بصوت واضح ضد التطورات الثورية . تحيكون مثل هذه المشاريع والخطط من جهة ومن جهة أخرى فان نضال شعبنا من أجل الاستقلال و والحرية والديموقراطية سيتحول الى قاعدة متينة لشعوب المنطقة في نضالها ضد الامبريالية والاستعمار والصهيونية والفاشية . اننا بكل امكاناتنا لن نسمح بتطبيق هذه المشاريع الحقيرة على شعبنا . لقد فات الأوان على من يريد قتل عصفورين بحجر واحد . انها عملية اللعب على الحبلين . تعمل الاشتراكية الشوفينية على اخفاء وجهها الهرم بستار رقيق ناعم ، انما دون فائدة . وحتى اذا لم نضع تاريخ الحزب الشيوعي بعين الاعتبار ، فهل بامكانهم شرح تضامنهم السابق والحالي على الصعيدين النظري والعملي للشعبين التركي والكوردستاني ؟

تقوم الخونتا باتصالات مكثفة ومستمرة مع العراق لبدء تمشيط جديد وتعلن صراحة وتصرخ بكل قوتها ان هدف عملياتها هو سحق حزب العمال الكوردستاني . فلماذا ينكر من يسمي نفسه طليعة الطبقة العاملة التركية الحزب الشيوعي التركي وفي هذه الفترة بالذات حرب التحرير الوطنية المتصاعدة ، وكيف يشرح

بقدر ما هي شخصية " بين القوميين — لينيـــــــن ٠٠

توجد علاقة مباشرة بين عدم تجاوز حركة الطبقة العاملة التركية حدود النظام والاصلاحية وبين موقفها بالنسبة للمسألة القومية ٠ وفي المحصلة وحتى عندما تحاول الطبقة العاملة التركية الافلات وتجاوز حدود الاصلاحية فانها في النهاية تصل الى مأزق مسدود ، ويتم تبديد الطاقة الثورية المناضلة في مأزق (القيادات البروليتارية)كما يقال عنها ، والغارقة في مستنقع شكلي الانتهازية المذكورين ٠ ان الفوارق الظاهرية في وجهات نظر هذه القوى أو تلك بخصوص القضية الكردستانية لاتحمل معنى وأهمية كبيرين ٠

هناك حقيقة ماثلة امامنا وهي أن الاشتراكية الشوفينية والاصلاحية الاخوان التوأمان يشكلان مرضا خطيرا امام الثورة التركية ٠ هذا ليس فقط على مستوى آيديولوجي ،بل انه واقع معاش ويتم اثباته عمليا ٠

وقبل أن نخوض في الاشتراكية الشوفينية على المستويين الآيديولوجي والعملي الذى سنأتي عليه بعد حين ، فاننا سنأتي ببعض الأمثلة عن المواقف التي اتخذوها اتجاه التطورات التي حصلت اخيرا لأجل توضيح الموضوع ٠

ان تصعيد حركة المقاومة القومية مجددا وبشكل أكثر قوة انما هو نتيجة للتحضيرات والجهود النضالية لحزب العمال الكردستاني (PKK) خلال السنوات الماضية

ان هذا التصعيد النضالي أهاب الطبقات الحاكمة الاستعمارية الفاشية التركية بهلع شديد وارتفع صراخ القوى الاشتراكية الشوفينية بأعلى صوتهم وكأنه يصدر من فم واحد وكأن شرايينهم تتقطع ٠

ان القوى الامبريالية والخونتا الفاشية تقف ضد النضال الثورى في بلادنا وتحاول ضرب وتشويه القوة الثورية واتخذت لنفسها وعلى عاتقها القيام بهذه المهمة ،وبشكل خاص عقدت هذه القوى في هذا العام اجتماعات متعددة لاتخاذ موقف مشترك ضد حزب العمال الكوردستاني ، وان كانت هذه الاجتماعات لم توضح مضمونها للرأى العام حتى الآن فان ما يقومون به في الواقع العملي يكشف عن حقيقتهم ونواياهم الرجعية المضادة للثورة ٠وكما أن ضرب و تحطيم نضالات حزب العمال الكوردستاني هي مسألة جوهرية بالنسبة الى البرجوازية التركية فهي في نفس الوقت سبيل لانتعاش المنظمات البرجوازية الصغيرة ٠ وهذه هي حقيقة الوضع بعينه ٠

ان هجمات البرجوازية الصغيرة التركية من جهة والبرجوازية الاصلاحية الكردية من جهة ثانية لم تعمل الا على عزلهم هم انفسهم عن الجماهير وفضح حقيقتهم ٠ وبشكل عام فان المواقف التي اتخذوها ضد الثورة وضد حزب العمال الكوردستاني بشكل خاص وصلت الى مستوى بحيث لا يمكن التفريق بين أقوالهم وكتاباتهم وما تنطقه ألسنة الفاشية التركية ٠ يجب مقارنة اعلامهم باعلام الخونتا حتى يتبين للقارئ هذه الحقيقة ٠

مثال : ان عمليات ١٥ آب وما بعدها التي تلقتها جماهير شعبنا بفرح تام ، جعلت الخونتا التركية والدول الامبريالية تفقد صوابها ٠ ولكن كيف نظرت هذه القوى وما المواقف التي اتخذتها تجاه هذه العمليات وما المعاني التي استخرجت منها ؟ ذكر على لسان الخونتا أن منفذى هذه العمليات هم حفنة من (قطاع الطرق) الا انها ولأجل القضاء عليهم حركت جيوشها وطائراتها الحربية ٠ فبأى منطق تنظر هذه القوى الى التطورات التي تحصل بقيادة الحركة الثورية ؟ اذا ما معنى هذه الحملة الشعواء والشتائم الموجهة الى الحركة الثورية والمسحوقين تحت أقدام الفاشية ٠ لقد جعلوا هذا شغلهم الشاغل ،فبدلا من توجيه هذه الحملات نحو القوى الظالمة المستبدة نراها تتحول باتجاه المظلومين والمسحوقين من شعبنا تحت ربقة الفاشية الاستعمارية انهم مطالبون بالرد على هذه الاسئلة وأسئلة أخرى كثيرة ٠

لم تفكر هذه القوى ولم تحلل وتنتظر نتائج عمليات المقاومة في ١٥ آب ، بل بدأت وعلى رأسها الحزب الشيوعي التركي بمختلف الأساليب الدعائية حملة دعائية مضادة ٠ وبامكاننا القول بأنها صارت تتسابق في هذا المجال ٠ وبعد العمليات مباشرة ظهر تحسن ضعيف في لهجة الحزب الشيوعي التركي في اذاعته : " لقد حرضت هذه العمليات الجنرالات لتحضير هجوم على المنطقة " ٠ لقد أراد تغيير اللهجة قليلا لكن المحتوى بقي نفسه ٠كتبت الجريدة المركزية للحزب الشيوعي التركي (يتلم — التقدم) في عددها بتاريخ ١٥ أيلول تقول : " ان ما يحصل في كوردستان تركيا اليوم يجر المنطقة الى حرب ومغامرة نووية في المستقبل " وفي ذلك الوقت فان هذه المسألة تبقى قليلة الاهمية أمام العواقب ، ولهذه الأسباب فنحن الشيوعيون ندعو جميع الوطنيين الى اتخاذ التدابير اللازمة ضد الارهابيين الاكراد وعلينا عدم تصديق أقوالهم بل يجب رؤية حقيقة ما يحصل في المناطق التي تجرى فيها العمليات العسكرية وان نقف ضد العنف والتعذيب الذى تمارسه الجنرالات العسكرية على شعب كوردستان وان نعزز تضامننا مع الشعب الكردى ٠ ان هذه المنطقة تلعب دورا حساسا في مسألة حفظ السلم محليا وعالميا "

ان قراءة سطحية في هذا القول لاتظهر كامل حقيقته ، لذا يجب التدقيق في محتوى وفحوى هذه الكلمات ليستدل القارئ ما يختفي وراءه ٠ عمليات التمشيط والمناورات العسكرية والعنف والتعذيب الذى تقوم به قوات الاحتلال الفاشي في كوردستان ألا تفعل كل ذلك لتوسيع سيطرة البرجوازية التركية على شعوب أخرى في المنطقة ؟

لماذا تطرح المسألة فقط على هذا المستوى وبهذا الشكل ؟ ماذا يفهم من عبارتهم " التضامن مع الشعب الكردى " ضد الضغوط العسكرية ؟ اذا كان التضامن مع الشعب الكردى وحفظ السلام في المنطقة هما مقياسي ديمقراطيته فكيف سيتم هذا ؟ ما هو تحليلها للعمليات التي قامت بها في ١٥ آب وحدات من قوات تحرير كوردستان (HRK) بقيادة حزب العمال الكوردستاني ؟ طبعا لا وجود لكلمة واحدة جوابا على هذه الاسئلة ٠

تتصاعد مقاومة الثورة القومية لشعبنا ضد جميع أشكال العنف الذى تواجهه وهذه حقيقة يراها كل ذو وعي ، انما كيف يتم تصعيد هذا النضال وما هي القوة التي تقود هذا النضال ؟ ومن يستهدف هذا العنف الرجعي يجب توضيح كل هذا ٠ وبامكاننا اعطاء أمثلة كثيرة من هذه ٠ وبعد ١٥ آب كثيرا ما وردت نقطة مشتركة بين جريدة الحزب الشيوعي التركي (آيتلم) وجرائد اخرى قريبة من نهجها ٠ والتطورات الاخيرة في كوردستان رغمتهم للمثول أمام نضال المقاومة الوطنية الكردستانية بقيادة حزب العمال الكوردستاني التي كانوا يتهربون منها ويغضون عنها نظرهم باستمرار٠

ليست هناك حاجة من جريدة معينة ، بل يمكنك أن تجد هذه الحقيقة في اية جريدة تقرؤها ٠

نعرض هنا مثالين من جريدة (بريد تركيا) في ١٠ تشرين الثاني وفي زاوية — تعليق — اطلقت الكاتبة (آديا بايدار)نداء حذرا للمثقفين والديموقراطيين حول التطورات الأخيرة في كوردستان وهي شديدة الحرص على أن لايفزعهم هذا الأمر بل انها تتردد كثيرا عندما تأتي الى ذكر كوردستان ٠ هذا ويجب رؤية مدى التردد الذى تعيشه هذه الكاتبة وفي زاوية أخرى من هذه الجريدة يكتب (ايدين انكين) : " يصعب في هذا المقال بحث وتحليل العمليات التي نفذها الثوار الأكراد " ٠ ولكنه يورد ويبين بعد هذا أفكاره ونواياه حول هذه المسألة : " ٠٠ لقد انتهت عملية الهجوم وانسحب الثوار من المناطق " " انقض الجيش التركي على الشعب الكردى " " في البداية قتل ثلاثة جنود وضابط صف ووقع ضابط من الجندرمة في الكمين وقتل ، وأصبحت هذه العمليات ذريعة مناسبة لتوسيع وتصعيد اطار " التمشيط لحفظ الاستقرار" وصولا الى هذه المرحلة " ٠ لقد ذكر الكاتب بأنه لايبحث في التطورات الحاصلة ،أو ليست كتاباته المقتطفة تبين تشوشه وعدم القدرة على التركيز في هذه المسألة في بحثه ؟

هيمنة الجيش التركي الاستعمارى الفاشي وحرب الابادة في كوردستان ليسا بجديدين ٠

" تصاعد هجمات التصفويين والاصلاحيين "

" في مواجهة المدّ الثورى والعودة الى قضية الوحدة "

اننا نبدى نفورنا وتحفظنا فقط اتجاه روٴساء التنظيمات الاصلاحية التصفوية والرجعية . امّا بالنسبة للكوادر المتقدمة في هذه التنظيمات واعضائها الذين لا يزالون يوٴمنون بمبدأ الثورة والمصرين على المقاومة ويقفون مبدئيا ضد الخونتا التركية ود يموقراطيتها سواء كان ذلك عن وعي أو دون وعي ، فاننا نبدى لهوٴلاء وعلى الملأ استعدادنا من أجل الوحدة على أساس خدمة الثورة والشعب وسنعمل كل ما يلزم من أجل ذلك شرط ألاّ يشيروا علينا بد يموقراطية الخونتا كطريق للخلاص وألاّ يقفوا عثرة في طريق مقاومة شعبنا ، اننا مستعدون لهكذا وحدة ، سواء في داخل الوطن أو خارجه وبشكل فردى أو جماعي وعلى أساس الكفاح المسلّح أو دونه وكذلك مستعدون للقيام بالواجبات الصعبة وتحملّها . ونحن واثقون من أنفسنا لدرجة تقديم كل أشكال التنازل بخصوص هذه المسألة . ولا نطرح هذه المسألة من منطلقات أنانية بل يكفي السير في هذا الطريق حرصا على مسيرة الثورة .

١ ـ التقاء تصريحات ايفرين واليسار التصفوى ، هل هو وليد الصدفة ؟

ان شعبنا يعاني واقعا متخلفا بالنسبة للعصر . هذا الواقع المرفوض أساسا والذى لا مبرر للسكوت عنه دفع حزب العمّال الكرد ستاني (PKK) الى أن يتدخل بمبادرة ثورية مسوٴولة ووعي ثورى تام وأن يبذل كافة الجهود لتطوير ذلك الواقع واستمرار الثورة موٴدية بذلك واجبها الثورى .

ان الثوريين الذين يشعرون بمسوٴولياتهم وهم يقومون بدورهم التاريخي الملقى على عاتقهم فلا بد أن يواجههم مقابل ذلك التصفويون والاصلاحيون الذين يدافعون بشكل غير مباشر عن النظام والذين لن يقفوا مكتوفي الأيدى ازاء ذلك .

وهكذا الأمر في كل الثورات نرى أن أصحاب النهج الاصلاحي والتصفوى يتخذون ويتبنون مواقف باتجاه الثورة ولكن عندما تصل الثورة الى مراحلها الصعبة فانهم يصلون الى مرحلة الانتحار الطبقي الذى يتكئون عليه فيهيمن عليهم الخوف وتختلط لديهم الأمور وتدبّ بينهم الفوضى ويوٴدى بهم الأمر الى اطلاق ما يرد على لسان العدو ومهاجمة الثورة .

ان التطورات الحاصلة في الساحة أزعجتهم وأربكتهم فلم ينتظروا كيف سيكون دور العمليات وكيف سيكون انعكاسها على مصالح طبقتهم . انهم لم يفكروا بذلك ، بل أطلقوا العنان للسانهم وقالوا كل مالديهم ، وحقا لم يدهشنا هذا الأمر . هذه الحقيقة التي مرّت بها العديد من الثورات في بعض المراحل التاريخية ، تتكرر وتبرز اليوم موضوعيا وعمليا وبشكل أكثر وضوحا وبجلاء تام في كورد ستان . اننا نثني على هذا .

عمل الاستعمار جاهدا بغية تقوية د يماغوجيته الاستعمارية وقطع شوطا في هذا المجال ومقابل ذلك فان الثورة وقفت منتصبة في مواجهتها . هذا الحدث الذى لا يجوز اعتباره قليل الأهمية . ان كورد ستان توضح للعالم أجمع ، للأعداء والأصدقاء وبشكل جلي واقع الاستعمار وأولئك الذين انضووا تحت لواء سياسته الد يماغوجية بوعي أو دون وعي .

ان الثوريين في صفحات كتبهم وموٴلفاتهم التي تعد بالمئات يطرحون ويدعون الى الحقائق المعروفة الملموسة التي ترى بالاعين ، وقد هبّ الملايين من ابناء شعبنا وبالمحاكمة الصحيحة وبارتياح تام عقولها وقلوبها لتأخذ موقعها الى جانب الثورة ولتطويرها . أمّا أولئك الذين اهتزّت وقلقت مضاجعهم ، لا مهمة لهم سوى التهجم على الثوّار بشكل مباشر أو غير مباشر ، ولا بد من بروز علامات فزعهم وقلقهم . ومن جديد فان هذه الأشياء تعاش وتظهر بوضوح في واقع كورد ستان .

توضّحت هوية القوى في كورد ستان وبانت حقيقة وجوهها كالمرآة وسقطت أقنعة الذين كانوا يدعون الثورية والديموقراطية وصداقة الشعب حتى الأمس القريب في كورد ستان وتركيا وتكشفت وجوههم لهذه الأسباب ، هذه القوى والتي كانت معروفة الهوية من قبل الثوّار والذين تمّ تقييمهم التقييم الحقيقي المناسب كانوا مجهولي الهوية من قبل عموم الشعب ، ولكنهم الآن توضحّت هويتهم للشعب أيضا . واجهت الحركة الثورية ومنذ أن خطّت خطواتها الأولى من أجل استقلال كرد ستان وشعبها وبالمعنى الأصح فانها كانت تريد ابادة كرد ستان وشعبها بالعنف سرّاً وعلنا . كما لم يكن للحركة الاشتراكية التركية أى موقف مغاير ولم تبد أى تدخل أمام هذه السياسات والممارسات بل كانت تثمّن موقفها أى موقف البرجوازية التركية الاستعمارية . ومثال هذا الوضع نادر في تاريخ العالم ، ولقد وصلت مسألة الديموقراطية والثورة في تركيا الى مأزق كبير . وفي حين كان الشعب يعاني من ضغوطات عنيفة وشديدة باتجاه ابادته كليا ، كانت الحركة الاشتراكية التركية تعتبر هذه الممارسات حركة تحريرية وهذا ما يثبت لقاءها مع البرجوازية التركية الاستعمارية . ان التاريخ الانساني لم يشهد على انتهاكات أكثر وحشية وبطشا لوجود الانسان وثقافته ولغته .. الخ والتي اتجهت بشعب كورد ستان نحو الابادة .

وعندما انتهج شعب كورد ستان سياسة الاستقلال القومي فانه تلقى منذ البداية سهام هوٴلاء على الأقل بقدر ما تلقى حراب البورجوازية الاستعمارية .

ان هوٴلاء الذين حملوا وعملوا بالأفكار الاشتراكية الشوفينية نظروا الى كورد ستان بمنطق البرجوازية الحاكمة القائلة بأنها " جزء لا يتجزأ من الوطن التركي " وبهذا المنطق وقفوا في وجه شعب كورد ستان المستعمر عندما انطلق بآيد يولوجيته التحررية ونضاله من أجلها . (كان الأساس والقدوة في هذا النهج الحزب الشيوعي التركي ومن ثم انجر عموم اليسار التركي الى انتهاج هذا الموقف . وفي السبعينات لوحظت بعض الجهود في محاولة لتصحيح هذا النهج ، ولكن اشتداد العنف على الحركة الثورية في ذلك الحين حال دون حصول تغيير جذرى . وكان هذا النهج هو نفسه سببا وحاجزا حال دون تجذرّ وتعمق مسألة الديموقراطية والثورة في تركيا .

والذين لا يستطيعون الاقتراب بشكل ثورى من مسألة شعب مستعمر من قبل برجوازيتهم الاستعمارية فانهم في نفس الوقت لن يستطيعوا رسم نضال طبقي جاد في الداخل أو أن يضعوا الحد الفاصل بينهم وبين البرجوازية وان ناضلوا ضد البرجوازية الفاشية الاستعمارية جزئيا فانهم لن يستطيعوا تجاوزه .

ان السير في هذا الاتجاه وباسم البروليتاريا لم يكن في الحقيقة الاّ ضربة للحركة البروليتارية ولم تعني سوى تشكيل حاجز ومانع أمام التطورّ الصحي والسليم لهذه الحركة . ويقول لينين : " الاشتراكية الشوفينية هي حركة تصفوية في حركة الطبقة العاملة " وفي مقالته (الماركسية والاشتراكية الشوفينية) كتب لينين : " لقد اتضح مرةّ ثانية كم كنا محقين في تحليلنا بحق التصفوية وطردنا لمجموعتها الأساسية من حزبنا . ان البرنامج الحقيقي للتصفوية وميولهم الحقيقية لا تضمن فقط الانتهازية وحدها بشكل عام ، بل تشمل على الدفاع عن امتيازات الأمةّ الحاكمة ومصالح البرجوازية وملاكي الأراضي الكبار الروس . والتصفوية هي سياسة قومية ليبرالية عمالية ، هي تحالف بين قسم من البرجوازية الصغيرة الراديكالية وقسم صغير من العمال ذو الامتيازات وبين بورجوازيت ((هم)) القومية ضد جماهير البروليتاريا ". (ص ٣٩٣ حول التصفوية).

وأيضا هناك علاقة بين الاقتصاديين والتصفويين وهي علاقة " آيد يولوجية

SERPÊHATİNA BERXWEDANA GELÊ ME NEWROZ Lİ AWRÛPA Bİ ŞAHÎ TÊ PÎROZKİRİN

Newroza îsalîn a 1985an kû ji her demê behtir bi têdayî û taybetîyên nûh hatîye xemilandin, li derveyî welat û bi gelek terzan tê pîrozkirin. Gava li ser axa welat tevgera xweragirtinê hêj tê bilindkirin û gava gelê me divê tekoşînê de radibe serpîyan, ango serî jor dike, bivê pîrozkirinê, NEWROZ dighîje mana xwe a rastûdiristir.

Ji ber kû kedkarên Kurdistan kû hejmara wan dighîje milîyonan, yên li Awrûpa dijîn, ji her alî girêdaneke serbilind û têkilîyên xurt bi tekoşîna kû li welat pêşvediçe re daxûyan dikin û silavên xwe yên dilsoz, bi şahî û dîlanî bo gavên li welat tên avêtin re pêşkêş dikin, bi rengekî zexm û girseyî, bi terzekî zinde beşdarî şevên pîrozkirina cejna Newrozê dibin. Lewma pîrozkirina şevên Newrozê jî, pir zinde û serbilind derbas dibin. Weke di gelek raberî û livbazîyan de hat îspat kirin, di van pîrozkirina şevên Newroza îsalîn jî, girsên gel, piştgirtî û alîkarîya xwe ji bo tekoşîna xweragirtina li welat, seranser tênin zman. Dema em têdayîya şevên derbasbûyî liçek pêşberê xwendevanên xwe bikin, em bawerin kû, wê taybetî û mana Newroza îsalîn rindtir bê têgihiştin.

Newroz, sifte li 23ê Sibatê, li bajarê Hannover hat pîrozkirin. Nêzîkî 1500 kes beşdar bûn. Le kêleka zexmbûna berpêşa şevê (program) û têkilîya xilbe, rewşa girsan a bi şahî û dûrişmên hatin bangkirin, mana pîrozkirina Newrozê gelek dewlementtir kir.

Şeva pîrozkirina cejna Newrozê li Hannover gelek bi disiplîn û pak derbas bû. Şev bi koma stranan destpêkir, piştre govend, hozan û dengbêj hunerên xwe pêşkêşkirin. Piştî şanîkirina şîno (tiyatro), Koma Berxwedan helbestên şoreşgerî, netewî û dîlanî xwend. Çanda gelê Kurd a dewlemend şeva pîrozkirinê xemiland û bihîm kir. Li bili vê jî, peyva şevê a kû merhela tekoşîna pêşvediçe û mana Newrozê dianî zman, şev hêj jî zexmûxurt kir. Girsên, bi her tiştê hatî xwendin û bi her tiştê hatî pêşkêşkirin, welat di dil û amelên xwe de jîyan kirin û ta dawîya şevê dûrişmên xwe bangkirin. Bi vî awahî daxûyankirin kû, bilî her babet zor û zehmetî, wê xwedî li tekoşînê derkevin.

24ê Sibatê Newroz li bajarê Berlîn hat pîrozkirin. Nêzîkî 1000 kes beşdarî cejnê bûn. Programa şeva Berlînê jî pir xurt bû. Kesên hatin şevê, xwe gelek aqtîf tevgerandin. Tiştê dehna meriv pêşî lêdiket, ew bû kû, şev gelek bi disîplîn û nîzam bû. Girsên gel, yên kû yekgelek bi disîplîn û bê wext hundakirin hat berpêşkirin. Kesên hatin şevê ji pir keyfxweşî û dilfirehî şanî dan. Her tiştê

gewde xwe dilivandin, giş bi yek-dev û dengî dûrişmên mîna **"Bijî Serok Apo!"**, **"Bijî PKK, Bijî HRK!"**, **"Kawa yê Hemdemî Mazlum DOGAN bê mirine!"** hwd... bangkirin. Bi dûrişmên kû gel dûhev de awazdan, hêrs û gira xwe li dijî dijminên xwe, ji dilûcan anî zman. Herwûsa bîrû bawerî û girêdana xwe a derheqî tekoşînê, yekcardin dîyarkir.

Di şeva kû 3ê Adarê li bajarê Hamburgê çêbû de, nêzîkî 2000 kes beşdar bûn. Gelê me, li dijî hêz û bawerîyên kû dixwazin mana Newrozê bervajî bikin, jî rê derxînin, û vê cejna bi qudret biqulibênin tenha "şevên çandî", xwedî li têdayîya Newrozê a rast derket û şevekî Newrozê a bi rihê berxwedanî danî holê. Gelê me, ê kû li ser vê bingeha xweragirtinê xwe lihev civandîbû, ferekî haş da hêzên xwesipar û reformîst.

Li bilî beşdarbûna bi xilbe, kesên hatin şevê eşkere daxûyankirin kû xwedî li berxwedanê derdikevin. Bi tevger û dûrişmên xwe rihê berxwedanê serûjor kirin; têdayîya şevê bi taybetîyên dewlemend kemilandin. Dûrişmên hatin bangkirin û govend û dîlana hatî leyistandin, rewşek wûsa afirand kû, meriv bikaribe bêje ev mirov dîlana cengê dijîn. Jin, mêr, zarok û kalên beşdarî cejnê bûn, piştgirtin û hevkarikî bêemsal danîn holê.

Şeveke me ê din jî, di 9ê Adarê de li bajarê Stuttgart pêkhat. Li vir jî nêzîkî 1000 kes têkilî şevê bûn. Berpêşa şevê hatî gotin û hatî berpêşkirin, dehna girsên gel serxweve kişand. Lewma ev şev jî, gihîşt mana xwe a rast. Nêzîkahîya gel, li derheqî stranên berxwedanî û şîno ya perwendekirinê, divê şevê de jî pir serxweve bû.

Piştî vê şeva me, şevek jî li bajarê Mannheim mêjûya 10'ê Adarê çêbû. 600 kes beşdar bûn. Li vê şevê jî, tiştê me li jor nivîstî, hatin jîyankirin. Xebatkarên niştimanperwer bawerîya xwe bo tekoşînê û gira xwe li dijî neyaran li vir jî dan der. Newroza berxwedanî, têdayîya xwe a kakilkî li vir jî jîya.

Şeveke serxwe a pîrozkirina cejna Newrozê jî, li bajarê Duîsburgê mêjûya 16ê Adarê serrast bû. Herçuqasî gelek hêz û dor, xwe amadekirin kû şev birawestînin û propoxendên dijminî meşandin jî, nêzîkî 1500 kes beşdar bûn. Şeveke xurtûzexm li vir jî sazî bû.

17ê Adarê, li bajarê Arnheim cejna Newroz hat pîrozkirin û zêdeyî 600 kesan vexwendî bûn. Rewşa serbilind û bi şahî a kû di şevên din de derketî holê, li vir bi caran qet behtir derket holê. Şev bi koma stranan û axafa şevê destpêkir. Dûrişmê pir bi nîzam û dengbilind hatin awazdan. Gotara şevê bala vexwendîyan di yek niqtê de komkir. Kesên beşdarî şevê bûbûn, gotar, timûtim bi çepik kutana xwe dibiriyan. Herwûsa, disiplîna şevê mîna dil-dixwazî, bicîh hat. Ev şevî dehn û bala vexwendiyan, qulibandi tesîreke bingehî.

Lİ DERHEQÊ 22 DÎLÎYÊN ŞER, ENDAMÊN PKK BÎRYARA BİDARVEKİRİNÊ, HAT DAYÎN

● *Ji bo 25 şoreşgeran hepsa ta talîya jînê!*

● *Bîryara şenqa 6 şoreşgeran li meclîsa Tirkîye!*

Ji dawên PKK kû dadîngaha leşêrî a Dîyarbekir a girêdayî qolordîya heftemîn û serleşkerîya orfî îdare de, roja 13ê Nîsanê 1981an de destpêkiribûn, dawa koma Mêrdînê roja 19ê Sibatê 1985an dawî pêhat. Gava şaxên "dadî" yên mêtingeran derheqê 22 şoreşgeran bîryara bidarvekirinê daxûyan kirin, derheqê 25 şoreşgerên din jî cezayên ta taliya jiyanê dan.

Divê dawa kû, 624 şoreşger û welatperwer derxistin pêşiya dadîngahê de, 26 kes cezayên giran, navbera 10 û 24 sal; 151 kes cezayên giran, navbera 3 û 10 sal girtin û 251 kes jî hatin berdan.

Dawa koma Mêrdînê, yek ji yên dawên PKK, yê xilbe ye. Bi bîryarên bidarvekirinên, vê dawê de hatin dayîn, hejmara bîryarên bidarvekirinê, yên li dijî PKK, gihan 121ê.

Ev dawa kû, ji roja cûnta faşîst karbidest girt heyanî niha, dawî pênehatibû, piştî berxwedana 15ê Tebaxê pêde, bi lez hat dawîkirin. Ev bûyer tewrê dewleta faşîstî mêtingerên Tirk li derheqê şerê me, ê berxwedana netewî behtir zelalkir. Eşkereye kû, tewrê kedxwarên Tirk li dijî tekoşîna rizgarîya Kurdistan, ji her deverê behtir, di dawên dilîyên şer de çêtir dikarê bê şopandin. Piştî bîryarên li derheqê gundîyên welatparêz, di dawên Erûh û Şemzînan û xwestina tirsdana gundîyên hêjar, dawên PKK yên din ji bilez û payhev dawî pêhatin û gelek bîryarên bidarvekirinê û cezayên ta talîya jînê hatin daxûyankirin. Dîyare kû ev kirin û bikaranîn, perçekî konevaniya mêtingeran li Kurdistanîn. Di atîyê de ev bikaranîn mîna ji niha nase, wê behtir bên dijwarkirin û dijmin wê xwe biqulibênin wan navçan, kû dikarin bifikirin. Ango wê bixwazin mejîyên kû dişixulin, birawestînin, dakû tekoşîna rizgarîya netewî li Kurdistan, bikaribin têkbibin. Her dema kû tekoşîna berxwedanê gavek pêşve bavêje, wê dijmin ji hesîrên şer mîna kozekî ji xwere bidest bigrin. Herçuqasî îro dijmin, di çarçîva "dadî" de xwe dilivîne ji, ev ne raste; lew îro jî zagonên xwe bixwe bin lingan de diperçiqênin. Xwerûye kû ev yek, ji taybetî û karaktera mêtingerîya Tirkên faşîste. Cezayên tên dayîn, ne li gora "delîlên sûcê", lê li gora rewşa berxwedan an ji xwesiparî û ixanetê tên dayîn. Herkesê li dijî mêtingerîyê serî hildide, herkesê li dijî faşîzmê li berxwede dide, li gora vê serhildan û berxwedanê ji ceza digre. Ev rastî dîyarî û nasî herkes û dorê ye, dijmin û dost, vê yekê eşkere dijîn.

Li dawa Mêrdînê ji, rewşa berxwedana dilîyên şer ji çavan derbas kirin û li gora vê yekê planên xwe li dijî girtiyên PKK, bikaranîn. Ji ber kû, dijmin baş dît kû, ew kesên kû pêşî de xwe bidest dabûn, ji nûhve de hatin jînê û dest bi berxwedanê kirin, kete nav ecz û bizdaneke gelek mezin. Lewma ji planên qirkirinî bilez anîn merhela pêkanînê. Bivî awayî daxwaza, pêşî birina pêşveçûnan, ji xwere bingeh kirin.

Bilî dawa Mêrdînê; di dawa koma Bîrecîk de jî kû berî niha derheqê 6 şoreşgeran bîryara bidarvekirinê hatibû dayin; ev dawa şiyandin dadîngaha bilindtir, dakû erîniya înfazê bê derivandin. Dîlîyên şer, endamên PKK kû derheqê wan de bidarvekirin tê xwestin, evin: Ahmet Ogretmen, Kemal Tokgoz, Mustafa Çepik, Salih Sezgî, Hasan Çepik, û Mûsa Aslan. Ger meclîsa Tirkîye ji ev bîryar qebûl bike, û rewşeke li gora wan biafire, wê înfazê bicih bênin.

Bîryarên Bidarvekirinên Kû Bi Destê Sazûmanên "Dadî" Yên Mêtingeran Li Kurdistanê Li Derheqê Şoreşger û Niştimanperweran Hatin Dayîn, Li Awrûpa Ji Layê Kedkarên-Welatparêz Hatin Protestokirin

Piştî livbaziyên berxwedanî li 15ê Tebaxê pêde, kedxwar xwe bi lez livandin. Ji alikî gişanî hêzên leşkerîyên xwe ajotin ser Kurdistan, welatê me disa vegirtin û êrişên hov û çavsor pêkanîn, ji alîyê din ji bi sedan gundîyên welathêz, yên neçar û xizan girtin. Gundîyên hêjar yên Kurdistan bi bidarvekirinan tehdît kirin û xwestin gelê me bitirsênin, bibizdênin. Herwûsa dawên dîlîyên şer, endamên PKK kû serê salane di zîndanan de hêsîr digrin, bi lez dibin dawîyê. Di van dawan de, derheqê bi dehan şoreşgeran de, bîryarên şenqê dan. Ev bîryarên tên girêdan jî, weke kû herkesek dizane, ne li gora sûç lê li gora rewşa berxwedan an jî xwesiparîyê hatin dayin.

Ev rûdanên kû ji hêla gişanî alema giştîya pêşveçûyî tên şopandin, pêşî de hilmek li ser kedkarên Kurdistan yên li Awrûpa dijîn de afirandin. Li dijî zilm û pîkolîyê, hin livbaziyên protestokirinê pêkanîn. Bi vî awahî, li pêşberê tekoşîna li welat, berpirsîyarî û dalametên xwe bicih anîn.

Livbazîyên İlamê Rojnama Me Pêketin Evin:

MÜNSTER

11 Welatparêzên Ji Kurdistan Xweragirtina Birçîbûnê Pêkanîn

Komeke ji welatperwerên Kurdistan, roja 21.2.1985an de "Merkeza Çanda İngilîz" vegirtin û dest bi berxwedana birçîmayinê kirin. Livbazî ji serî pêde, bi ezm û birûbawerîkî serxwe destpêkir. Armanca birçîmayînê, protestokirina hingavtin û bîryarên bidarvexistinê bû. Gelek sazûman di demekî pir kin de alîkarî û hevkarîya xwe dîyarkirin. Ev rengê berxwedanê, ji layê komeke kal û xortan hat birêvexistin û bi bireweri û disiplîna xwe, li ser gelek hêzan de, tesîrek afirand. Domana livbazîyê de du kes nexweş ketin û çûn nexweşxanê, lê dîsa ji heta daxwaz bicîh nehatin, livbazî dawî pênehat. Pir şaxên rojnaman û agahiyan, bûyer bifirehî dan sehkirin. Xweragirtina birçîmayînê piştî daxwaz bicîh hatin pêde, roja 8.3.1985an dawî pêhat.

BONN

Komeke Welathiz Ji 30 Kesan Avahîya "DGB" Vegirtin

Komeke ji niştimanperwerên Kurdistan, dest wan de sencir, ketin avahiya DGB. Xwe bi derencên eywanê ve bi qeyd û bendan girêdan. Talî heyetek ji nav xwe helbijartin û şiyandin ba nûnerên DGB, dakû daxwazên xwe berpêşî wan bikin. Herwûsa bo piştgirtina koma ketî hundir, komek jî li derve dûrişmên nivistî daleqand. Bi rewşekî fireh belavok hatin belavkirin. Ev livbazî dehna pir kesûdoran li ser xwe ve kişand. Welatperwerên vegirtin pêkanîn, xwe gelek bi dîsiplîn û bi rengekî dilsoz tevgerandin. Talî ilan dan nûnerên DGB û gotin, hetanî daxwazên me bicih neyin emê livbazî bidomînin û

emê bi terzê qeyd û bendbûyî dest bi berxwedaneke birçîmayinê bikin. Daxûyanîya xwe li pêşberê berpirsîyaran û şaxên weşanan kû hatibûn wir, dîyarkirin. Li kêleka agahkirina rojnaman, bi rengekî fireh bi ajanca DPA jî hat peyvandin. Welatperwer xwestin kû alema giştîya pêşveçûyî tewrek li derheqekê û dijî hingavtin, bidarvexistinên li Kurdistan eşkere bike. Piştî kû nûnerên DGB daxwaz derivandin pêde, namekî nivîstî jî daxûyan kirin û soz dan kû, ji bona çûyîna heyetekî li Kudistanê wê bixebitin. Livbazî qasî 6 seetan berdewam kir; seet 6ê êvarê dawî pêhat. Hemî rojname li ser vê rûdanê nûçe nivîstin. Li kêleka radyo û televizyonê Almanî, radyoya BBC û radyoya WDR-Köln-Redaksîyona Tirkî jî bûyer dan sehkirin.

PARİS

Niştimanperwerên Kurdistan Rojnama "Le Humanite" Zeftkirin

Livbazîk li Parîsê jî, li ser yên kû li Awrûpa bicîh hatin, birêveket. Mîna hemû livbazîyên protesto, ev jî dehna alema giştî baş civand. Nêzîkî 100 kes ji welathêzên Kurdistan ketin avahîya rojnama "Le Humanite" û dûrişmên nivîstî daleqandin û daxwazên xwe eşkere kirin. Hevalên ketin avahîyê, piştgirtina nûnerên rojnamê jî girtin û hin hevpeyvîn û roportaj bi sazîyên weşanî re pêkanîn. Di peyvên xwe de, xwestin kû, mêtingerên faşîstên Tirk bên bedkirin û hingavtin û bidarvexistinên wan, bên protestokirin. Şaxên rojnaman û ajansa AFP bûyer bir rengê dengûbehsan dan sehkirin.

HANNOVER

Raberîkî Protesto Li Pêşîya Konsolosîya Dewleta Faşîstî Tirk Pêkhat

Raberî du roj û du şev domkir. Raberî bi rengê nobetgirtina li pêşîya konsolosîyê hat meşandin. Komeke xilbe ji gel, xwe têkilî raberîyê kirin. Gelek belavok, hêlperk û namên weşanî ku armancên livbazîyê daxûyan dikiran hatin belavkirin. Bi vî awahî, welatperwer xwestin dehna alema giştî bikşênin li ser rûdanên li Kurdistan. Raberî, piştgirtin û alîkarîya gelek mirovan girt. Piştî du rojan dawî pêhat.

KÖLN

Avahîya "Yekîtîya Abûkatan" Hat Vegirtin

Roja 21ê Sibatê, komeke welatparêzên Kurdistan ji 40 kesan xwe li pêşîya avahîyê komkirin û dûrişmên nivisî daleqandin. Deh kes ketin hundir û daxwazên xwe dîyar kirin. Berpirsîyarên "Yekîtîya Abûkatan" pêşî xwestin, daxwazên welatparêzan nedirivênin û bangî polisan bikin. Lê gava rihê xweragirtin û tewrê paqij yên welatperweran dîtin, dev ji xwestinên xwe berdan. Talî birek ji daxwazan bicîh anîn. Livbazî qasî 2 seetan domkir û bê hedîse dawî pehat. Gelek rojname û hêlperk li ser vê livbazîyê, nûce û agahî belavkirin.

BERN

Raberîya Li Paytexta Îswîçre, Li Pêşîya Avahîya Meclîsê Pêkhat Bi Hadîsan Dawî Pêhat

Komeke ji welatperwerên Kurdistan, dora 60 kesan xwe li pêşîya parlamentoya Îswîçre komkirin. Bi protestokirina bîryarên bidarvekirinan û hingavtinan xwestin piştgirtina dewleta Îswîçre qezenç bikin. Gava raberîyên niştimanparêzan alaqa gel ser xweve kişandin, ji hêla din jî ji ber kû polîsan xwe têkilî raberîyê kirin hin hedîse derketin holê. Dema polîsan xwest vê raberîya bi zagonî û bi aştî pêkhatî bi pejilênin û belavbikin, hin demokratên Îswîçre jî xwe têkilî protestoyê kirin û lanet li polîsan anîn. Piştî kû hedîse domûdirêj kirin, polîsan, ji xeyrî pîrek û zarokan, temamî kesên protesto meşandin girtin. Bi zorbazî û lêdanê wanan kirin tomofîlan de û birin qereqolê. 3 demokratên ji Îswîçre jî kû ev yek nederivandin, hatin girtin. Li kêleka rojnaman, televîzyon jî agahîyên fireh li derheqê rûdanan weşandin. Ev tewrê polîsan jî, ger ji layê demokratên Tirkîye û Kurdistanê, ger ji ji layê demokratên Avrûpa, hat protesto kirin.

HAMBURG

Meşeke Protesto Ku Piştgirtin Dît Pêkhat

Roja 27.2.1985an meşek li bajarê Hamburgê çêbû. Zêdeyî 300 kes têkilî meşê bûn. Welatperwerên Kurdistan bivê meşê, kirinên sazûmana kedxwara Tirk protesto kirin. Demokratên ji Kurdistan, Tirkîye û Awrûpa ev meş bi dostanî şopandin û meş tesîreke dijwar li ser alema giştî afirand. Meşa kû bi dîsiplîn û nîzam berdewamkir, bi axafên Tirkî, Kurdî û Almanî û bi dûrişmên hersê zimanan rûçkê dewleta Tirk rabirî kir.

STUTTGART

Avahîya "Die Grunen" Hat Vegirtin

Roja 27.2.1985an de, komek ji welathêzên Kurdistan avahîya "Die Grunen" zeftkirin û daxwazên xwe dîyarî kirin. Daxwaza protestokirina bîryarên bidarvexistinan û hingavtinan, daxwaza şîyandina komîsyonekî bo eşkerekirina rewşa li zindanan hat kirin. Nûnerên "Die Grunen" ev daxwaz cih de dîtin û dewleta Tirk protesto kirin. Gelek şaxên weşanan hatin cîhê bûyerê. Hin hevpeyvîn û roportaj bi wan re hatin çêkirin. Rewş, li pêşberê rojnaman hat daweşandin. Radyoya "Sudwest" roportaj bi agahîyan re weşand. Gelek rojname jî nûçe belavkirin.

DEN-HAAG

Li Pêşîya "Dîwana Adaletê Li Lahey" Raberîk Pêkhat

35 welatperwerên ji Kurdistan li Den-Haagê li pêşîya avahîya "Dîwana Adaletê Li Lahey" ji bona protestokirina hingavtin û bîryarên bidarvekirinê û ji bona kû Dîwana Adaletê kirinên cûnta faşîsta kedxwar li Kurdistanê protesto bike, du seet raberîk pêkanîn. Ev raberî alaqa alema giştî zexm girt û pir weşanên mîna radîyo û rojnaman, ev bûyer dan sehkirin.

STRASSBURG

Avahîya CGT Hat Vegirtin

Roja 4.3.1985an nêzîkî 40 welatparêzên Kurdistan li bajarê Strassburg ketin avahîya CGT. Wê kêlîva kû ew ketin hundur, hemû nûnerên sendîqê li wir amade bûn, civînek dimeşandin. Hevdîtinek bi van nûneran re pêkhat û daxwaz hatin gotin. Ev livbazîya armanca protestokirin bikaranînên mêtingeran û piştgirtina livbazîya birçîmayînê dikiran qedera du seetan domkir. Welathêz, tewrê berpirsîyarên CGT, kû nebaş bû, rexne kirin û piştî belavkirina belavokan û xwendina nama weşanî belavbûn.

Divê livbazîya vegirtinê de, sendiqa CFDT alîkarîya xwe daxûyan kir. Televîzyona FR-3 û rojnama La Alsace bûyer bi firehî belavkirin û agahî li ser rûdanê xwendin.

HANNOVER

Welatperwerên Kurdistan Meşîyan

Roja 9ê Adarê 1985an li bajarê Hannover, meşek çêbû. Nêzîkî 300 kes, hingavtin û bîryarên bidarvekirinên dewleta faşîstî Tirk protesto kirin. Domana meşêde gelek belavok hatin belavkirin. Welatperweran bi dûrişmên xwe yên mîna **"Bijî Serok Apo!"**, **"Mazlum, Kemal. Hayrî, Rêya Şerê Gel de Pêşve!"**, hwd. meş, behtir xurt û rengîn kirin.

DERÎYÊ ZİMANÎ

Amadekar: Cankurt

Tîpên dengdar (Denganî)

Zivistan sar bû
Homêr û Nazê li ser sewkîyê dilîstin
Dayîka Nazê li wan sêr dikir
Ew jineke bi sur e

Gava wan li hev nedikirin, wê gazî dikir û digot:

"–Çima hûn li hev nakin?. Lîstin bi sire."

Homêr ji Nazê pirskir:

"–Nazê!
–Ha...
–We çi şîv heye?!
–Savar û badcanên sor. We çi li mal heye?
–Avsîr.
–Çima te avsîr nexwar?!
–Ew gelek sûr bû...".

Nazê ji dayîka xwe destûr xwast, û tev Homêr çû ber derîyê malê.Ji paş çiyan ve dengê tiving û bamban dihat. Nazê ji Homêr pirskir:

"–Ev çi dengin kura?!
–Leşkerê Sor bi ser Faşistan de hatiye. Pêşmerge şer dikin.
–Wer em herin li wan şêran sêr bikin.
–Nazê! Şare Eruhê dûre. Şer li wir dibe.
–Ma awan bi şûran diçin cengê?."

Homêr û Nazê hevre diçûn hindur. Dayîka Nazê, ji xwe re digot:

–Van şoreşvanan şîrê şêran mêtiye.

***

Bila em van şor û wêjeyan bînin der, ji nava gotarê:

Sar: Zivistan sar e
Ser: Li ser sewkîyê
Sêr: Li wan sêr dikir (Li wan temaşa dikir)
Sur: Jineke bi sur e (Jineke an mêrekî dîdar xurte)
Sir: Lîstin bi sir e (Lîstin bi dore ye)
Sor: Leşkerê Sor (Leşkerê ku di bin ala sor de şer dike)
Sîr: Avsîr (Xwarineke balengazane)
Sûr: Şîva we sûr e (Xwarina ser êvarê sûre)

Em dibînin, ku hemî tîpên dengdar (a, e, ê, i, î, u, û, o) di van şoran de bikarhatine. Tîpên bêdeng (S,R) her ewin, lê bi hatina tîpa dengdar (denganî) wada şorê di her cîyekî de hatiye guhartin, û lêvkirina şorê her car bi rengekîyê.

Loma, em dikanin (Ji kanînê) bibêjin, ku pirbûna tîpên dengdar di zimanê kurdî de, ferhenga zimanî fireh dike.

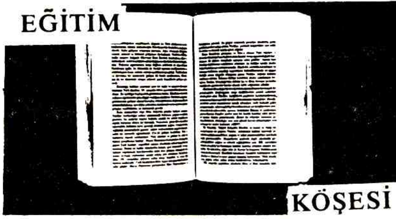
Û gava em tîpin (Bêdeng–nedenganî) din têxin ber wan dengdaran, li cîyên (S), hinek wad ên din derdikevin, wek:

Ş di cîyê S de:
Şar: bajar
Şer: ceng
Şêr: Şêr şêr e, çi jin e çi mêr e.
Şir: şirek ji mêwê tirî li bejna darê gerîye.
Şur: baran di şurikê re diherike xwarê.
Şer: Şîrê dayîkan her paqijtire.
Şûr: û debanêxwe hilgire.
Şor: Du şor pak ji nivîsareke gemarî çêtirin.
An jî D di cîyê S de:
Dar, der, dêr, dir, dîr, dur, dûr, dor...
Kar, ker, kur, kêr, kûr......h.d.
Bar, ber, bêr, bir, bîr......h.d.

Gava em tîpên dengdar têxin destpêka şorê, emêbibînin, ku tenê (i) di destpêkê de naye, ji ber ku (i) tîpek rawestîye di lêvkirinê de, wek:

ar, av, al, ax...
ez, em, ew, ev...
êl, êm, êş, êvar, êzing...
îv, în, îro, îcar, îşev...
ucax...Uris...
ûsik, ûçik, ûşt...
Ol, ode, Osman...
Lê di dawîya şorê de, her tîpek dengar tê, wek:
Da, ba, ma, ka, ha, za...
Me, we, te, şe,(şeh)...
Mê, lê, kê, tê, pê, wê, rê...
Li, mi, di, çi, bi...
pî, dî, kî, tî, wî...
Tu, nu, du, ku, xu, (xwe)...
Şû (zewac: Li Behdînanê. Şuştina heftê carekê: Li Çîyayê Kurdan)
Rû, mû, dû, zû, bû....
Ko (ne tûj), bo, ro, xo, lo, ço.....

û dema xatirê we..

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin yararlanacağı önemli bir deney olan Vietnam pratiğini bir yönüyle güçlü bir tarzda izah eden bu yazının, özetini yararlı olur inancıyla okuyucuya sunuyoruz.

Berxwedan

Silahlı Propaganda

Vietnam Kazanacak / W. Burchett

Gerçeklik duyusu, Vietnamlı liderlerin en büyük özelliklerinden biridir. Bu, onlarla Hanoi'de ya da Güney'in ormanlarında karşılaşan herkesi etkilemiştir. Herşeyi olduğu gibi görebilme, alabildiğine açık, samimi ve alçakgönüllü olma, eski kadroların çoğunun 30 ya da 40 yıldır yakından ilişkide oldukları Ho Chi Minh'in kişiliğinden kaynaklanmaktadır. Vietnam Demokratik Cumhuriyeti ve NLF'li Vietnam liderleri, halk içinde sahte iyimserlik yaratarak kısa süreli sonuçlar elde etme peşinde koşmamışlardır. Vietnam'da iki nesil, tehlike ve felaketi yüreklilikle göğüsleyecek şekilde eğitilmişlerdir. Öz-savunma birliklerindeki gençlerin ve kızların pike yaparak yeri tarayan uçaklara soğukkanlılıkla ve çekinmeksizin nişan almaları ve tetiğe basmak için gerekli anı beklemeleri, bu eğitimin sonuçlarını açıkça göstermektedir. Her ne kadar karşılaşılan güçlükler ve fedakarlık gereklilikleri en aza indirilmemiş de olsa, aynı zamanda, halkın gücüne ve nihai zaferin kaçınılmazlığına olan inanç ve kararlılık büyüktür. Bu ilkeleri halka benimsetmek, kendi güçlerine güvenmelerini sağlamak, silahlı propaganda birliklerinin başlıca görevi olmuştur.

Silahlı propagandanın işlevini anlamak, Güney'deki NLF askeri stratejilerinin birleşik politik-askeri özelliğini, askeri birliklerin komuta yapısını ve siyasal kadroların önemli rolünü kavramayı kolaylaştırır. Silahlı propaganda nasıl tanımlanmalı? Bu soruya Vo Nguyen Giap, *Kurtuluş Ordusu* isimli eserinde şöyle cevap veriyor:

«Silahlı propaganda, politik propaganda yapmak için silahlı güçlerin kullanılması ve kuvvetlerimizin güçlü olduğu konusunda halka güven verilmesidir. Güven yerleştirildikten sonra bunun politik bilince dönüştürülmesi gerekir. Halkımız, kendi dayanışmasına güven duysun. Ne yapacağını bilemeyen ve kararsız unsurları etkilemek için, onlara gücümüzü göstermeliyiz. Hainlere gelince, eğer uyarılara rağmen yollarını değiştirmezlerse onları kararlı bir şekilde temizlemeliyiz».

Giap, daha sonra silahlı propaganda çalışmasının bir başka yanına ilişkin bazı somut detayları anlatıyor:

«Propaganda faaliyetlerinden sonra bunları pekiştirme işi gelir. En gayretli gençlerin bazıları seçilip eğitilebilir. Ancak, bir yerden diğerine hareket halindeki silahlı propaganda timleri için, eğitim pek kolay değildir. İki yöntem gereklidir. Birincisi belli bir yörede hareketi desteklemek, öteki de mümkün olduğu kadar hızlı bir şekilde bölgesel kadrolar oluşturmaktır. Yani bazı gençler saflara alınır; silahlı kuvvetlerin hareketleri boyunca fırsat oldukça onların eğitimi sağlanır. Gerektiğinde, bunları kendi köylerindeki eski faaliyetlerine devam etmek üzere geri yollayabiliriz . Bu pekiştirme süreci çok etkilidir. Özellikle, mümkün olan en kısa sürede yaygın taban oluşturmak istendiği zaman bu yol izlenmelidir. Bunlar halk içerisinde silahlı propagandanın genel ilkeleridir. Arada bocalayan unsurlar için, ustalıkla kullanılan silahlı propaganda, iki yönlü bir silah olabilir.

«Devrimci gücümüzden kuşkulananlar vardır ama bunlar silahlarımızı gördükleri zaman bizim saflarımıza gelecekler dir. Bunlar bilinçli olarak bocalama durumundadırlar. Fakat devrimden nefret eden kararsızlar da vardır; bunlar kendilerini açıkça karşı devrimci olarak ortaya koyma yürekliliğini gösteremezler, yalnızca devrimi sabote etmek isterler. Bunlar bazen silahlarımızın gücünden ürküp ya biraz ilerleme gösterirler ya da çok korkup tamamen karşı devrimci, hatta bilinçli birer hain olurlar. Dolayısıyla, kararsız unsurlara karşı silahlı propagandayı yürütürken sözlerimizi çok dikkatlice ölçmeliyiz. Böyle durumlarda yöresel koşulları iyice anlamalıyız. Her zaman ölçülü davranmalıyız.»

Giap daha sonra sorunların en hassaslarından biri olan hainlerin öldürülmesi konusunu ele alır.

. . .

Giap "hainlerin ortadan kaldırılması ile ilgili olarak" olaylar karşısındaki her zamanki açıklığı ile şöyle yazıyor: *«Onları daha kararlı ve daha ayırd ederek yok etmeliyiz. Eğer kararlı olmazsak, bazan feci sonuçlarla karşılaşabiliriz. Fakat, eğer dikkatli olmazsak, idamlar haksız ve sonuçları da daha az feci olmayabilir. Yalnızca yollarından döndürülemeyen hainlerin, üstelik tüm uyarılar yapıldıktan, bu kötülükten vazgeçmelerini sağlayacak tüm yollar denendikten sonra öldürülmeleri prensibi mutlaka uygulanmalıdır. Bu tür idamların doğru etki yapabilmesi için halkın haine ilişkin görüşlerine önem vermelidir, halk, mahkum edilen kişinin suçunu ve devrimci militanların yurtseverliğini ve hoşgörüsünü tümüyle anlamalıdır... Hainlerin öldürülmesi durumunda, eğer suçlama yeterince açık ve kesin değil ise, sağduyu yokluğu ya da dikkatsizlik yüzünden işlemler gerektiği gibi yapılamamışsa sonuç amaçlananın tersi olur.»*

. . .

Giap *«yukarıdaki görevleri tam anlamıyla yerine getirmek için»* diye yazıyor *«silahlı propaganda birlikleri insiyatiflerini kullanmada, planlamada ve harekatlarda üstün niteliklere sahip olmalıdırlar. Birliğin üyeleri uyanık ve cesur olmalıdırlar. Davranışları iyi olmalı, siyasal yönden bilinçli olmalı ve iyi silahlanmalıdırlar ki, ancak o zaman halk kuvvetlerimize güvenir... Silahlı propagandanın sorumlusu olan herkes en ince ayrıntılara bile özen göstermelidir. Düzgün giyinmeli, silahı her zaman en iyi durumda olmalı, şarkıları ritme mükemmel uymalıdır. Sözleri basit, ama neşeli ve akıcı, attığı sloganları uyumlu olmalıdır. Tüm faaliyetlerinde kendini koşullara uydurmalı, tüm güçlüklere cesaretle göğüs germelidir...»*

. . .

Silahlı propaganda bölümünü bitirirken Giap şöyle yazar: «Yukarıda politik üslerimizin zaten olduğu durumlardaki silahlı propagandanın prensiplerini ortaya koydum. Eğer üsler henüz oluşmamışsa, düşmanın ya da karşı devrimci güçlerin tamamen kontrolünde bulunan bölgelerde olduğu gibi bölge halkı düşmanın gücü hakkında henüz yanılmaktadır. Başlangıçta silahlı propaganda çalışması çok gizli yapılmalıdır. Bu durumda, başlangıçta takım seviyesinde işe başlamak mümkün değildir; fakat küçük gruplar hatta bireyler halkın arasına karışmalıdır. Bu gibi durumlarda propaganda grubu belirli sayıda üyesini dağıtmalıdır. Bunlar halkın arasına kaynaşıp hem giyim kuşam ve görünüş olarak hem de dil ve davranış olarak kendilerini yerel şartlara uydurmalıdırlar. Bu nedenle, propaganda grubuna o yöreden de belirli kişileri katmak zorunludur. Bireysel faaliyetlerden başlanarak, şartlar elverdiğince, daha yoğun bir birlik oluşturulduğunda daha üst seviyede faaliyetlere ulaşılabilir. Bundan sonra silahların kullanımına geçebiliriz.»

. . .

Devrimci mücadelenin hafife alınması gerektiğini düşünen herkes Vietnam deneyimini incelemekle iyi bir iş yapmış olur. Uzun seneler süren, sonsuz sabırlı örgütlenme çalışmaları, politik üslerin oluşturulması süreci adım adım ilerlerken yapılan fedakarlıklar ve çekilen acılar, uzun seneler süren korkunç çarpışmalar. Ancak objektif şartlar oluşunca ilk adımlar atılabilir. Ve ancak kitleler şartların olgunlaştığını kabul edince daha cesur adımlar atılabilir. Eğer hareket için gerekli politik üsler, yıllar süren uzun, eziyetli çarpışmalarla yaratılmasaydı, Giap'ın silahlı propaganda grupları birkaç gün bile dayanamazlardı. Fakat, şartlar olgunlaşınca, halk sağlam duyuları ve bilimsel bir bakışı olan kararlı ve iyi tanımlanmış hedefleri olan bir önderlik altında tümüyle birleşince, önlerinde hiçbir şey duramaz. Vietnam'ın verdiği ders budur.

HERŞEY KÜRDİSTAN İÇİN, HERŞEY ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ İÇİN!
HER TİŞT JI BO KURDİSTAN! HER TİŞT Jİ BO ENÎYA RİZGARÎYA NETEWÎ!